

Biblioteka

Bestseler

Vitomir Vasić

**SRBIJA
U OKOVIMA**

Novog svetskog poretka!

Svilajnac 2016.

**VLADARI NOVOG
SVETSKOG PORETKA**

VANZEMALJCI I KREACIJA ČOVEKA

Jesu li ljudi uistinu evoluirali od majmuna? Ili je naša inteligencija rezultat plana s drugog sveta? Od čega su napravljeni ljudi? Zašto evoluiramo na ovakav način, zašto rastemo i zašto razmišljamo na ovakav način? Nema objašnjenja za ljudska bića. Oni ne bi trebali postojati na ovoj planeti a ipak postoje. Nauka i svet istorije, pa čak i arheologija, još uvek se muče da pronađu odgovore.

Konačno bismo trebali prihvatiti ideju da su vanzemaljci imali nekakvu ulogu u našem razvoju. Mogu li dokazi o dolasku vanzemaljaca na Zemlju rešiti misteriju koja stoji iza stvaranja čoveka? Ja mislim da mogu i dokažaću to.

Kako je za nauku sve počelo? Počelo je tako što se 40 kilometara od Johanesburga nalazi pećina Malapa. Tu je 2008. g. paleoantropolog Li Berger otkrio više fosilnih ostataka dva miliona godina starih ljudi, uključujući i ženu i dete. Veličina i oblik kostiju ukazuju da su hodali uspravno i imali današnje ruke. U razdoblju od nekoliko zadnjih decenija naučnici su otkrili ostatke skoro dvadesetak različitih vrsta ranih ljudskih predaka koji su poznati kao hominidi. Imamo izvrsne fosilne zapise o drevnim hominidima. To nam jasno pokazuje da su pre Homo Sapiensa, postojale različite vrste hominida koje su istovremeno živele na Zemlji. Danas nam je to teško zamisliti, jer danas postoji samo jedna vrsta ljudi koja broji 7 milijardi pripadnika, ali u jednom trenutku pre nekoliko stotina hiljada godina mogle su

se pronaći dve ili čak tri vrste hominida koji su živeli u istom području u isto vreme. Nauka kaže da su hominidi evoluirali od majmunskih predaka pre skoro 6 miliona godina uz pomoć onoga što se naziva „prirodan odabir“. Takvu teoriju o evoluciji prvi je popularizirao engleski antropolog Čarls Darwin u svojoj knjizi iz 1859. g. „Poreklo vrsta“. Darwinov mehanizam evolucije je bio prirodni odabir. To bi značilo dugotrajni proces u kojem se bolje prilagodljivi pojedinci uspešno razmnožavaju. To znači da je organizam uz određene značajne promene, poput mutacije, imao od toga koristi, bio je u prednosti u borbi za razmnožavanje. Dakle, mutacija omogućava organizmu da preživi i tu mutaciju prenosi na sledeću generaciju. Tako oni hodajući na dve noge koristili su ruke za izradu alata. To ih je postepeno činilo sve pametnijima. A zatim su, otprilike pre 200.000 godina, hominidi evoluirali u Homo Sapiensa.

Ako je ova Darwinova teorija tačna kako to da smo samo mi napredovali zašto ostale životinje nisu napredovale na način na koji smo mi? Oruđe se nije upotrebljavalo više miliona godina od kako su ljudi počeli da hodaju uspravno. A mozak se nije počeo širiti i naglo rasti sve do pre nekoliko stotina hiljada godina. Dakle u 6 miliona godina ljudske evolucije, milioni godina su razdvajale uspravno držanje, korišćenje alata i širenje mozga. Ja ne vidim razlog zašto bi se čovek pred drugim vrstama u smislu svoje golotinje razlikovao od drugih životinja. Mi kao Homo Sapiensi smo još uvek prekriveni dlakama ali te dlake su na većini našeg tela sada u manjem obimu a to smanjivanje se verovatno dogodilo mnogo pre Homo Sapiensa. Možete reći kada su izašli iz afričkih šuma u savane gde ih je dočekalo više sunca. Ali zašto su ljudi izgubili dlake u Severnoj Evropi koje su služile da ih greju? Ako se držimo Darwinove teorije

o prilagodljivosti kako to da smo odjednom postali potpuno goli i izgubili svu dlaku? Tu nema logike jer kad smo izgubili naše krzno, našu dlaku morali smo početi nositi krzno da bi nas grejalo. Da nismo nosili krzno smrzli bi se i izumrli. Ako Darwinova teorija o prirodnom odabiru ne može objasniti pojavu inteligentnog bezdlakog Homo Sapiensa, šta može? Darwin je verovao da se ljudski mozak razvijao prirodnim odabirom, ali da li je to moguće? Način na koji ljudi razmišljaju i njihove intelektualne sposobnosti kvalitativno su drugojačiji od bilo čega što im je prethodilo i ne znam kako se ogromna praznina mogla premostiti prirodnim odabirom.

Mi mislimo da postoji stvaralački duh koji stoji iza celokupnog života na našoj planeti. To je Tvorac. Taj nevidljivi stvaralački duh posredovao je tri puta na ovoj planeti.

Prvi put je bilo kada je stvorio život iz neorganske materije.

Drugi put je bilo kada su životinje dostigle nekakvu vrstu svesnosti.

Treći put kada su ljudi odjednom bili u stanju imati mentalne sposobnosti kakve imamo danas.

Mi smo sigurni da su sve te promene iza sebe imale kreativnu inteligenciju Tvorca. Ako se ostatak prirode nije promenio za što bismo samo mi. To sugerira da se desilo nešto što nije u skladu sa prirodom. Mi mislimo da je ljudski rod nastao zbog vanzemaljske intervencije. Da li postoje dokazi za ovu moju smelu tvrdnju? Da se možda dokazi ne mogu pronaći unutar ljudskog mozga. Nauka ovih dana tvrdi da je sofisticacija ljudskog mozga bila rezultat takozvanog „posebnog događaja“. Oni tvrde da inteligencija ljudskog roda nije samo rezultat evolucije već su negde pre 50.000 godina geni drevnih ljudi prošli kroz veliku promenu u

relativno kratkom vremenskom periodu što bih ja nazvao „veliki prasak“ mozga. Nauka ne zna kako su se ljudi tako brzo razvili u kratkom vremenskom periodu. Ne verujem da se to dogodilo prirodnim putem. Prilično je jasno da je današnja intelektualna funkcija stečena prilično nedavno. To nije poboljšanje već je to nova vrsta korišćenja informacija i uma. Ne postoji ni jedna druga životinja na planeti koja se može uporediti i zato to nazivam slučajem „velikog mozga“. Ljudi govore o karici „koja nedostaje“. Gde je karika koja je od majmuna, gorila itd. dovela do stvorenja koje je izumelo atomsko oružje i let u svemir. Pre 50.000 godina krenuli smo u jednom pravcu u kojem nijedno stvorenje pre nije krenulo. Postali smo ljudi.

Ali šta je bila iskra koja je stvorila ljudsku inteligenciju? Je li to bila genetska mutacija koja je nastala procesom prirodnog odabira kao što tvrde zvanični naučnici ili se možda radilo o genetskoj modifikaciji koju su stvorila vanzemaljska bića. Kada su vanzemaljci došli na našu planetu shvatili su da je planeta puna života, a jedan oblik je bio najnapredniji a to su bili naši preci. Izvukli su DNK-a i promenili osnovne informacije u njemu. To je nešto što naša genetika čini svakodnevno. Čelija je promenjena, a plod je umetnut u matericu ženke iste vrste. Ta ženka će roditi dete nakon 9 meseci ali zbog umetnute mutacije, a u tome je razlika jer su to napravili vanzemaljci na veštački način. Ako ti vanzemaljci mogu da putuju između zvezda pitamo se onda da li njihova genetska građa slična našoj znači da ćemo i mi dostići jednom taj nivo znanja. Bogovi su nam dali dar intelekta kako bi ga mogli koristiti. Možda smo njihov eksperiment s inteligencijom. Možda se radi samo o igri. Imamo gen koji je odgovoran za jezik i to je ono što nas odvaja od životinjskog sveta. To nije moglo da se stvori

samo po sebi. To su nam oni usadili. Oni su odlučili da ljudi mogu komunicirati. Je li dokaz o našem vanzemaljskom poreklu ugrađen u našem genetskom kodu?

Danas je sa sigurnošću utvrđeno na osnovu molekularnih i DNK-a zapisa da je Homo sapiens potekao iz jednog mesta u Afriki a nakon što je u potpunosti postao moderan u smislu intelektualnosti, raširio se na Evropu, Istočnu Aziju i uopšte u Stari svet.

Šta je Rajski vrt? Mi mislimo da je to područje u kojem su bila smeštena genetski manipulirana ljudska bića. Tamo su živeli, tamo su prvi put udahnuili vazduh i tamo je stanovništvo planete počelo rasti.

Što je bilo „drvo znanja“? Je li to drvo u stvari spiralna struktura DNK-a u našim telima koju su genetski konstruisali vanzemaljci pre 50.000 godina? Tako da bismo imali sposobnosti kakve imamo danas. Po našem mišljenju je sama DNK-a to „drvo znanja“. Ali zašto je to odjednom postala loša stvar? Čini se da su vanzemaljci, barem neki od njih hteli da imamo to znanje. Da budemo poput bogova, ali su drugi rekli „Ne“, čovek ne sme imati to znanje.

Cela zamisao ili pojam Sotone je utemeljen na krivo shvaćenju posete vanzemaljaca u dalekoj prošlosti. Razlog zbog kojeg imamo danas takvo shvaćanje o Sotoni je taj jer se desila neka vrsta pobune između dobre i zle vanzemaljske frakcije u dalekoj prošlosti. Zbog nastavka ideje u sledećem poglavlju treba da izvučemo osnovni zaključak da su postojale dve vrste vanzemaljaca. Dobri koji su nam činili i želeli dobro i stalno nam pomagali i loši vanzemaljci koji su nam samo nanosili zlo i hteli da ovladaju nama. I uspeli bi da nije bilo dobrih vanzemaljaca. Pobunjenike je proterao zapovednik i oni su postali kao zli „pali anđeli“ što zapravo nisu nikada bili. Ako su vanzemaljci odgovorni za

davanje inteligencije ljudima, jesu li takođe pružili čoveku i dar govora?

Ko je izmislio jezik? Odakle je došao? Je li to bilo nešto što nam je usađeno? Nauka nema odgovore na takva pitanja. U Bibliji nam je rečeno da smo stvoreni po Božjem liku. Šta to znači? Znači li to da smo stvoreni da na nekog ličimo? Da li smo onda stvoreni od majmuna ili smo uistinu bili genetski izgrađeni. Odgovor može dati mitologija. Vanzemaljci su stvorili ljudsku inteligenciju da bi zatim ti vanzemaljci nestali. Znači dogodila se tuđinska intervencija i kao rezultat toga smo mi.

Vanzemaljci su došli ovde, iskoristili su velike majmune i druge rane hominide stvorili Neandertalca, Homo Erektusa, nekoga sličnog nama onda su poboljšali tog hominida dok nije postao Homo sapiens da bi zatim uništili sve druge rane hominide.

Jedna najstarija priča o božanskoj i nezemaljskoj intervenciji u ljudskoj istoriji može se pronaći u mnogim mitovima o Velikom potopu. Mitovi o Potopu postoje po celom svetu, ne samo u Bibliji. Mogu se pronaći u celoj Južnoj Americi, mogu se pronaći u predanjima Indijanaca, u keltskim predanjima, Postoje i u Aziji. Afrički domoroci imaju mitove o potopu. Priča o Noju nije izolovan slučaj koji je opisan samo u Bibliji. To je deo jedne veće priče. Najstariji dokumentovani mit o potopu se nalazi u priči o Utnapištimu, u „Epu o Gilgamešu“. Ta drevna sumerska priča je otkrivena na nizu glinenih pločica i stara hiljadama godina. Ta priča je skoro identična priči o Noju. U oba slučaja Arka je bila metafora.

Šta je Nojeva barka?

Nojeva barka zar to nije DNK banka, metafora koja je pogrešno protumačena, shvaćena bukvalno. To je tehnolo-

gija koja je mogla da sakupi sve životinje u jednoj barci. Nojeva barka je stvarno vanzemaljska DNK banka.

Vanzemalcima su takođe potrebne biljke i životinje i minerali na ovoj planeti. Baš kao kad bi mi otišli na primer na Mars. Koristićemo ono što možemo da koristimo sa te planete. I ako su znali a znali su, da se sprema neka kataklizma u vidu potopa koji se stvarno dogodio želeli bi da očuvaju određene vrste životinja i biljaka i da stvore ono što mi smatramo Nojevom barkom.

Veštačka DNK banka! Ima li takvih dokaza da je to moguće? 2008. godine na Arktičkom ostrvu Svalbord, izgrađena je komora koja skladišti semenke stotina hiljada biljaka u slučaju globalne katastrofe.

Isto to je urađeno da bi se uskladištila životinjska i ljudska DNK, takođe. Istančanost nauke ili tek istorija koja se ponavlja? Projekat zamrznute barke je program koji je inicirao London ski Muzej istorije Prirode. Ono što su uradili je da su započe li da skladište DNK ugroženih vrsta za buduće generacije za očuvanje. Da nije Nojeva barka ne od drveta nego neka vrsta postrojenja za DNK pothranjivanje koje je korišćeno radi očuvanja svih vrsta na planeti Zemlji? Ako se svaka vrsta može čuvati u minijaturnim bočicama, onda sve postaje vrlo logično? Drevne DNK banke.

Mogu li biblijske priče o Adamu i Evi i Nojevoj barci uistinu biti prepričavanje vanzemaljskog događaja. Možda se odgovor može naći u Iraku gde leže ruševine drevnog grada Ninive mesto koje su prvo naselili Sumeri iz Mesopotamije. Tu su otkrivene ruševine velike biblioteke, kraljevske arhive koja je sadržavala hiljade glinenih ploča s klinastim pismom. To su bili prvi zapisani iskazi na svetu. Prevedene su i kazuju nam uzbudljive priče kako su bogovi intervenisali s ljudskim bićima i zapravo umešali svoje prste

u njihovo stvaranje. Niko ne zna da li je u pitanju mitologija ili činjenica. Prema interpretaciji sumerskih pločica ti bogovi su se zvali Anunaki i imali su moć letenja. Oni su bili visoka bića a došli su na Zemlju u potrazi za zlatom koje je bilo potrebno njihovoj planeti. Kada su shvatili koliki je to napor vaditi zlato odlučili su stvoriti radnika roba koji će kopati zlato za njih. Postoji velika verovatnoća da je naša genetska evolucija bio proces koji su izvršili Anunaki kako bi stvorili Sumerane da liče na njih. Prema sumerskim zapisima oni su stvorili čoveka. Zanimljivo da Biblija ponavlja istu priču ali u njoj se spominje Bog. Sumerska kultura i mitologija su pune priča o tome kako smo spašeni posetom tih tajanstvenih bića koje su nam dale znanje, ideje, shvatanja. Da li je to samo mit ili je neko stvarno došao i pogurao nas napred. Sumeri nisu jedina kultura koja govori o tome da su nas vanzemaljci pogurali napred.

U Kuranu se takođe govori da nam je jezik dao Alah ili Bog. U majanskom Popol Vuhu piše da su nam jezik dali bogovi. Drevni egipatski zapisi govore potpuno istu stvar. Nije bitno koju ćemo kulturu pogledati sve one govore isto a to da je jezik dar bogova. Konačno treba prihvatiti ideju da su vanzemaljci bili umešani u naš razvoj. Pre ikakvog pisanja drevni ljudi su komunicirali urezivanjem simbola u kamen. Kao zaključak da izvedemo na osnovu svega rečenog je da su sve civilizacije i kulture pričale svaka za sebe istu stvar, znači da se to stvarno i dogodilo a to je da su bogovi stvarno došli sa neba. Ako boga zamislite kao vanzemaljca onda sve ima smisla.

Ali naučnik sir Francis Krik koji je sudelovao u otkriću DNK-a 1953. g. i u otkrivanju dvostruke spirale. On tvrdi da ona nije mogla nastati slučajno i da ju je neko morao konstruisati. A to bi mogao biti „deo velikog plana“. Radi

se o namernoj i promišljenoj kolonizaciji drugih planeta drugih svetova od strane inteligentne rase bića koja koriste najbolji način za kolonizaciju planeta a to je bacanje klice svoje vlastite DNK-a u našu vrstu. Sa stanovišta naše današnje nauke i tehnologije mi imamo sposobnost izdvojiti ćelije i DNK-a genetskoj osnovi i sačuvati ih. Na taj način imamo takozvanu „decu iz epruvete“ za parove koji ne mogu imati dece. Čuvamo stvari za vreme kada nam budu bile potrebne. Možemo i mi drugima poslati u svemir nešto slično Nojevoj Barci, ali umesto slanja životinja poslaćemo njihovu suštinu, njihov DNK-a, njihovu genetsku građu. Ne odbacujemo ideju da ćemo možda stvoriti sasvim nov svet. Naučnici već sada znaju da se samo 5% DNK-a u našim genima koristi za reprodukciju ljudskih bića. Ostatak je kod kojih se ne može dešifrovati i može se slobodno nazvati „višak DNK-a“. Ali, da li je moguće da je većina našeg DNK-a nepotrebna? Mi mislimo svakako ne, nego će ta većina biti dešifrovana negde u budućnosti. A kada se to dogodi možete zamisliti šta će se sve otkriti o poreklu da našnjeg čoveka. 95% našeg genetskog materijala ne znači da je tih 95% beskorisno. Čak ni svi kompjuteri sveta zajedno ne mogu imati toliko informacija u sebi koliko može imati DNK-a. Mi smo sigurni da naše poreklo nećemo naći na nekom srušenom vasion-skom brodu ili nekom drevnom zapisu već će biti pronađen u našim vlastitim genima. Imamo toliko toga naučiti proučavanjem našeg vlastitog DNK-a. Tek sada počinjemo dekodirati nizove ljudskog DNK-a i dok to budemo radili ja sam si guran da ćemo pronaći da je vanzemaljski DNK-a ugrađen u našu vlastitu genetiku. Što god bilo tamo negde to je stvorilo svemir, ovu planetu, druge planete i život. A mi snažno verujemo da je to povezano s pitanjem jesu li

bogovi i vanzemaljci isto što je u ovom slučaju vrlo verovatno. To ne isključuje činjenicu da postoji Tvorac, da postoji viša sila koja stoji iza svega ovoga. Da tamo postoji nešto što je stvorilo vanzemaljce, naše bogove. Ali mislim da postoji nešto što se nalazi između Tvorca i čoveka a to su vanzemaljci s drugih planeta. Moramo shvatiti da je većina znanja iz religije pogrešna jer pogrešno čitamo Bibliju koja je pisana metaforama i koja treba da služi kao putokaz za naučna istraživanja. Jedino što je tačno u Bibliji da postoji kreacija koja se poštovanjem zove Bog a u stvari misli se na Tvorca. A uz pomoć religije treba shvatiti da smo mi vrlo sićušna stvorenja u ovom divovskom Univerzumu i zbog toga je Tvorac apsolutno neshvatljiv. On je ogroman predivan. Zato nikada nećemo izgubiti Tvorca kada razmišljamo o vanzemalcima. Na taj način Tvorac postaje veći. Je li istina da su ljudi evoluirali. Iz bakterije koja je rasla u nekoj vrsti praiskonskog blata ili nam je inteligenciju usadila neka viša sila vanzemaljskog porekla. Možda se odgovor nalazi u suštini onoga što nas čini ljudima. A s tim znanjem možda možemo otkriti naše pravo mesto u svemiru.

VRSTE VANZEMALJSKIH BIĆA

Kada smo u uvodnom poglavlju na početku knjige shvatili šta je Tvorac a šta Bog, šta su Vanzemaljci treba i da shvatimo šta je čovek. Čovek je čista svest koja samo koristi telo i um. Ko smo mi, ko je stvorio naše fizičko telo, ko je stvorio nas? Da li Tvorac koji je stvorio ceo Univerzum, sve zvezde, pa i naše Sunce, sve planete pa i našu Zemlju. Da li mi potičemo sa naše Zemlje oduvek, ili smo došli sa neke druge planete. Izgleda ni jedno ni drugo nego da smo stvoreni na Zemlji a da su nas stvorili vanzemaljci, bića sa drugih sazvežđa, sa drugih planeta.

Vanzemljci su došli na našu planetu Zemlju sa različitim misijama. Oni su ovde pre ljudi; Pozitivni vanzemaljci došli su sa zvezde Proksima Kentavra u sazvežđe Orion i smestili su se na planetu Rigel. Oni su stvorili nas ljude, i oni kontrolišu apsolutno sve na ovoj planeti. Oni su ti „bogovi“ iz svih drevnih predanja „koji su sišli sa neba“ i čije je „carstvo nebesko“. Njihova realnost je skrivena u mit. Ljudi su tako programirani da veruju u realnost mitova da im je teško da prihvate jednostavnu realnost koja stoji iza mita. Rigelani su prvi došli na Zemlju sa Tvorčevom misijom da stvore ljudsku rasu ovde kao što su je stvarali i u drugim sazvežđima. Oni spadaju u najsvesnija bića u ovom univerzumu. Stoga imaju i najnapredniju tehnologiju. Kreću se bešumno i mogu da prelaze kroz razne dimenzije, iz fizičke u suptilne i obrnuto. Potpuno kontrolišu prostor, i zajedno s njim i vreme, pa su njihove letelice ujedno i vremeplovi. Može se reći da su oni potpuno osvestili materiju i energiju.

Njihova tehnologija doseže do kontrole inkarnacije, gde će koja duša da se inkarnira. Poznato im je sve o genetici. Njihova uloga je da pored stvaranja ljudi ovde vrše nadzor nad svime što se radi sa čovekom i evolucijom njegove ličnosti.

Oni su ljudima od samog početka davali znanje, tehnologiju i pokazaćemo na jednom primeru kako su to radili. Kada su odlučili da ljudima daju tehnologiju da bi pokrenuli industrijsku revoluciju, inkarnirali su Nikolu Teslu. On je inspirisan iz viših dimenzija od strane Rigelana doneo na fizički plan najvažnija otkrića za tehnološki razvoj novoga doba. Na prvi pogled kada pogledamo ljude na Zemlji odmah uočavamo razlike među njima u rasama i mentalitetu. Da je sve ljude stvorio samo jedan Tvorac Univerzuma sigurno da ne bi stvarao različite rase. Neko drugi ih je stvarao u želji da njihova genetika vremenom postane dominantna. Tako su nastale, bele, žute, crne i crvene rase. Zato projekat stvaranja ljudi na Zemlji nije savršeno uspeo jer to nije uradio Tvorac Univerzuma nego neko drugi koga je opet stvorio neko treći i tako redom i svi oni imaju hijerarhiju svojih Bogova a svi daleko ispod pravog Tvorca Univerzuma. Mi tek posle naše fizičke smrti imaćemo posla sa našim pravim Tvorcem, tvorcem Univerzuma a sada ćemo pričati samo o našim materijalnim telima. Ako znamo kako je i kada nastala Zemlja, da nije oduvek postojala onda se izvodi zaključak da ni ljudi nisu na Zemlji postojali oduvek. Ako nisu, a odbacimo evolucionizam da je život nastao iz duhovno mrtve materije, onda je jasno da smo mi ljudi sa planete Zemlje došli odnekuda ili nas je neko stvorio ovde. Ako pogledamo sve legende, usmena predanja, tragove svih civilizacija izvodi se zaključak da nismo došli od nikud nego samo naši Bogovi.

Zaključak je jednostavan. Nas je neko stvorio na Zemlji. Odmah se vidi da nije u tome učestvovala jedna vanze-

maljska rasa nego više njih jer su tako stvoreni uslovi za sve krize i probleme, jer sa genetskim razlikama boje kože idu i razlike u mentalitetu, razne slabosti ljudske prirode kao i mogućnost za kontrolu nad ljudima putem sukoba tokom njihove istorije.

Verovatno da su neka pozitivna vanzemaljska bića prva učestovala u pravljenju i formiranju nove rase ljudi. Svakako se vidi razlika koju su napravili pozitivni vanzemaljci u stvaranju Azijata i Hindusa za razliku od Evropljana ili Afrikanaca. Oni su razvili ljudsku vrstu koja je podložna kontroli, pa su otuda Kinezi i Japanci tako poslušni i disciplinovani i odani hijerarhiji vlasti, što je karakteristika tih vanzemaljskih bića. Takođe im veći procenat njihove genetike daje veću bliskost sa prirodom pa otuda potiče njihov bliži odnos s prirodnim procesima i bolje poznavanje prirodnih zakona. Kasnije je učinjen veliki napor da se ljudska rasa sa ovih prostora humanizuje i kultiviše. To su učinili pozitivni stvaraoци ljudske rase.

Kosmos postoji na dijalektici suprotnosti, stvaralačkih i destruktivnih sila, i te sile imaju svoje konkretno oličenje u određenim bićima. Ali na žalost postoje i loša vanzemaljska bića koji su došla iz dubine Kosmosa da porobe ljude na Zemlji koje su stvorila dobra bića takođe došla iz dubine Kosmosa.

Sila razaranja došla iz dubine Kosmosa oličena je u demonskim bićima i bićima hibridima koja imaju ljudski oblik i dušu koja ne može biti oličenje Duha. Odakle su oni došli? Oni su došli sa iste zvezde Proksima Kentavra i u sazvežđu Orion naselili su planetu Mimitaka. Njih su stvorila nefizička bića na zvezdi Proksima, nezavisna od ovog Sazvežđa Orion, da budu oličenje sile koja se suprotstavlja stvaralačkoj sili, negacija koja se prirodno javlja u

dualizmu trodimenzionalnog kosmosa gde svaka akcija ima svoju reakciju i svaka težnja silu protivljenja koju treba da savlada. Ta iskonska negacija bića je poznata kao „iskonsko zlo“. Ta iskonska negacija bića, to iskonsko zlo, ono isto kao i emanacija života ima životne oblike koji je izražavaju i ti oblici su danas poznati kao đavoli i demoni. Njihov pravi identitet je Mimtaka reptoidna bića. Zašto smo uzeli termin reptoidna bića. Zato što ćemo videti kasnije da oni imaju svi neku vrstu repova, više liče na zmijolika stvorenja ili zmajeve jer o tome ima bezbroj dokaza po svetu. Na svim kontinentima oni su ostavili tragove o sebi.

Oni postoje na granici fizičkog i nefizičkog, astralnog sveta. Da bi bili delotvorni i na fizičkom planu bila im je potrebna genetika fizičkih bića. Njihova genetika je pomešana sa genetikom jedne vrste običnih reptila koji su živeli na sazvežđu Orion na planeti Mimtaka i stvorena je vrsta humanoidnih reptila koji hodaju uspravno na dve noge. Zato je Mimtaka reptilima i danas potrebna energija. Oni nemaju svoju energiju. Zato oni mogu da menjaju oblik, od ljudskog do demonskog sa astrala. Zato su mnogi ljudi koje poznajete zapravo demoni, ili ako vam je lakše za razumevanje „pali anđeli“.

Pošto je njima potrebna energija ljudi, kako dolaze do nje? Jednostavno je uzmu od ljudi tako što se ljudi usled nedostatka životne energije razbole ili umru. Zato je jasno da sve bolesti na ovom svetu ne dolaze od strane Boga već od njih. To važi i za sve prerane i tragične smrti. Oni jedino nemaju veze sa normalnim smrtima koje je Tvorac odredio nama i sa našim svestima koje odlaze pravo Tvorcu. Ali to je isuviše malo za njih jer ima ih isuviše mnogo. Zato oni proizvode ratove gde se ubijaju mnogi ljudi i njihova energija posle njihove smrti lebdi slobodno u atmosferi odakle

je oni uzimaju, odnosno hrane se sa njom. Ali s obzirom da je brzo troše, potrebno je nove energije, novih mrtvih ljudi koji će je osloboditi i zato su potrebna nova masovna ubistva. Kada dođu sa svoje planete u ogromnom broju da bi se prehranili, da bi uzeli energiju od ljudi oni proizvode svet-ske ratove. Kako mogu da proizvedu ratove. Jednostavno preko svojih predstavnika na zemlji hibrida. Malo kasnije ćemo to obrazložiti lepo kada objasnimo šta su to hibridi.

Kako oni u stvari izgledaju najbolje nam govore slike svih civilizacija na celoj zemljinoj kugli koje ih prikazuje kao Reptile. Rigelani su učestvovali u stvaranju čoveka od samog početka. Oni su ti „bogovi“ po čijem smo liku stvoreni. Kada su Reptoidna bića poremetili planove na Bliskom istoku, deformisali Hebreje u Jevreje. Rigelani su izvršili pokušaj da povrate preostale ljudske rase od reptoidnog uticaja. To se zbilo kroz inkarnaciju Isusa. Oni su inkarnirali Isusa koji se zapravo zvao *Emmanuel* ili *Jmmmanuel*, što u prevodi znači „Onaj sa božanskim znanjem“. Njegov otac sa „neba“ vladar Rigelana zvao se *Rasiel*. On je upravljao vanzemaljcima kojima je vladao. Ali on nije bio vanzemaljac. A nije bio ni Tvorac Univerzuma već samo njegov sastavni deo, Bog. Tvorac kao svest nalazi se se u tom vrhovnom biću a preko njega se reflektuje i na nas obične smrtnike tako da smo i mi delovi te univerzalne svesti koju primamo preko vrhovnog bića *Rasiela*. Njega možemo nazvati Vrhovni Bog.

Vrhovni Bog nije mogao stvoriti ni jednu planetu. Ti van zemaljci - bogovi koji imaju svog vrhovnog boga *Rasiela* ne mogu da stvore život na Zemlji nego samo da stvore ljude i to modifikacijom gena. Vrhovni Bog *Rasiel* se vezuje za transcendentno biće. Vrhovni Bog predstavlja

sveto, uzvišeno, večno i beskrajno biće koje je stvorilo čoveka, kao svest. Ne zaboravimo da je čovek svest.

Isus je poslat da ljude upozori na Reptoide i njihove hibride.

Zato je takođe Jevreje nazivao (hibridnim) potomcima Reptoida - đavola i slugama đavoljim (Jovan, 8.44) i ovi su ga zato sa hibridima Rimljanima razapeli. Takođe je ljude učio kako da sačuvaju svoju dušu. Njegov pokušaj da pročisti i sačuva ljudsku dušu i rasu od Reptoidnog uticaja i hibridnih manipulacija sačuvan je kroz njegovo stalno naglašavanje da je on „Sin čovečji“ tako je sebe identifikovao, što znači čisto ljudskog genetskog porekla, za razliku od hibrida. Takođe je govorio da je „sin Božji“ što ukazuje da je identifikovao pravo ljudsko poreklo sa Božanskim. To su sve kasnije u Rimu falsifikovali priređivači današnje verzije Novog zaveta, familija *Piso*, pa je od Hristove poruke da treba sačuvati duševnu i genetsku autentičnost čovekovu, postala kanibalistička Reptoidna liturgija koja se danas zove „pričest“. Isus nikada nije rekao da treba jesti njegovo telo i piti njegovu krv, u ma kakvom simboličnom obliku. (Jovan 6:48-58). On je stalno govorio u metaforama i ovde je metaforički govorio o sebi kao o „hlebu koji silazi s neba“ o životnoj energiji, pravoj hrani, onome što ljudi treba da konzumiraju, da prihvate kako bi imali „život večni“. To su izmenili falsifikatori Jevandelja u skladu s svojom reptoidnom praksom, da bi ljudi prihvatili kanibalizam kao normalnu „Božju zapovest“. Tako su reptoidi, podmetnuli svoju praksu proždiranja energije kao osnovni ritual crkve, kao „svetu tajnu pričestća“ kada su preuzeli hrišćanstvo pod svoje vođstvo. Oni su iskoristili Isusov uticaj i zapise njegovih učenika, Gnostičara, da naprave svoju crkvu u Rimu.

Ipak u Novom zavetu sačuvano je nekoliko autentičnih rečenica Hristovih koji odražavaju večnu duhovnu i božansku istinu, kakvu ni jedan hibrid nije mogao da smisli. U Tominom jevanđelju je sačuvano daleko više njegovih pravih poruka, pa je zato ono postalo „jeretičko“. Hibridi Iluminati su u Rimu od falsifikovanih gnostičkih tekstova napravili religiju, Hrišćansku crkvu. To je bilo na silu, na prvom saboru pod carem Konstantinom, koji je celog života bio sledbenik Reptodinog kulta, pod pretnjom mačem svi su morali da prihvate Konstantinov edikt. Tako je bilo i na drugom i trećem saboru. Ko se ne bi složio bio bi ubijen, ali svi su se dobro slagali jer tu hrišćana nije bilo.

Sve prave učenike Hristove, Gnostičare, žestoko su proganjali. Zato je bilo više razloga. Prvo zato jer ih je narod prihvatio i voleo jer su oni svojim delima i ličnošću svedočili o Hristovom učenju, za razliku od Rimskih sveštenika koji su vladali terorom i lažima. Zatim, Gnostičari su znali za tajnu Reptilskih hibrida i da oni vladaju Rimom. Njihovi spisi govore o zmijolikim Arhontima, a jedan njihov spis koji ih posebno detaljno opisuje je falsifikovan u današnje „Otkrovenje“ Jovanovo. Taj tekst je u Rimu izmenjen tako da odgovara hibridima, iako ih je razotkrio i govorio protiv njih.

Za 2.000. godina hrišćanstva nije bilo ni traga od Boga i Isusa, već samo crkvenih laži, diktature i more krvi svuda u svetu, omiljene hrane Reptoidnih bića. Isus je u periodu od 14. do 29. godine vođen najpre u Egipat gde je obučavan u Velikoj piramidi (koja je oduvek služila kao centar za obuku, kosmološka opservatorija i „zvezdana kapija“ za komunikaciju i teleportaciju sa matičnim sazveždima - otuda onoliko neobičnih oblika u unutrašnjosti piramide, rupe i žljebovi koji su sami po sebi apsurdni u odnosu na

uloženi trud oko gradnje i očigledno su bili namenjeni uređajima kojih danas tamo nema. Zatim je boravio na letelicama Galatičke federacije (Jovan, 6.38;7.34; 8.23; 14.2) i jedno vreme u Indiji. Apostol Pavle najžeći borac protiv hrišćana koje je proganjao i ubijao idući za Damask video je Isusa Hrista u vasijskoj letilici koji mu se javio i od tada se preobratio u velikog borca za širenje hrišćanstva.

Kada smo već spomenuli „zvezdanu kapiju“ da obratimo malo pažnju i na to šta je to u stvari. Planina Fudži u Japanu je sveta planina Božice Fudži koja je posetila Japan i donela im znanje i tehnologiju zato je u Japanu poštujju. Planinu Fudži u Japanu zovu „pupkom sveta“. Ona je jedno od mnogih mesta na Zemlji gde se prema legendama nebo sastaje sa Zemljom. A mesto gde se Zemlja sastaje sa nebom je poznato kao „nebeska vrata“ ili „zvezdana kapija“ To je mesto na kojem ljudi prelaze sa Zemlje na nebo i mesto na kojem bića sa drugog sveta, vanzemaljci prelaze s neba na Zemlju. Tu se nalazi visoka koncentracija elektromagnetske energije. Ako je to istina mogu li brojna nedavna viđenja NLO-a u blizini planine Fudži biti znak da tu postoji nekakva vrsta dimenzionalnog prostorno-vremenskog portala. U mnogim drugim područjima gde bi postojali ti dimenzionalni portali mogli bi da vidimo magnetske anomalije. Razna mesta na svetu, drevna mesta pokazuju određenu vrstu magnetne anomalije bile one negativne ili pozitivne. Ima neke planine koje preobraćuju ljudsku svest i čine nemogućim da tamo živimo. To su moćna mesta gde se događaju neobične stvari. Postoji li u istinu portal ili „zvezdana vrata“ kroz koje svesti (duše) preminulih putuju u novu dimenziju. Za sada nauka nema odgovor. Da se vratimo opet Isusu.

Da li je on uopšte razapet veliko je pitanje zato što na tome insistiraju reptilski hibridi iz Rimske crkve. To je dovoljan razlog za sumnju jer oni i danas uporno nameću figuru razapetog Isusa kao glavni obrazac programiranja vernika o njihovoj grešnosti i mentalitetu žrtve. Takođe što je obrazac raspeća „sina Božjeg“ i njegovog vaskrsenja posle tri dana, stari solarni mit koji se pre Hrista javljao na više mesta u svetu, od starog Egipta (Horus) do Sumera i Mesopotamije (*Tamuz, Mitra*) sve do Indije (*Krišna*). Vreme smrti i vaskrsenja svih njih je, naime, vreme kada sunce postiže svoju najnižu tačku na horizontu i kada počinje da se uzdiže (vaskrsava) posle tri dana. Krst je drevni simbol sunčevih ciklusa i smene godišnjih doba.

STVARANJE HIBRIDA

Nas nisu učili u školi šta su to reptoidi, tu su tajnu dobro čuvali za sebe. Reptoidi na Zemlji su bili odsečeni od svoje kosmičke imperije odakle potiču, iz sazvežđa Orion sa planete Mimtaka. Površinu Zemlje kontrolisale su ljudske rase, odnosno potomci pozitivnih bića. Reptoidi napravili su plan kako polako da preuzmu vlast na Zemlji. Odlučili su da pomešaju svoju reptilsku genetiku sa ljudskom u razmeri 50% : 50%, da stvore hibridnu vrstu ljudi reptoida koji samo spolja izgledaju kao ljudi i koji bi izvršavali njihovu volju na Zemlji. Tako bi vladali ljudima preko njih. Ako čovek ima već za osnovu reptilsku genetiku i bilo bi lakše doći do toga i tako kontrolisati čovekov um. Izabrani su ljudi u Sumeru za početak ove operacije. Da bi delovali na Zemlji, i vladali ljudima u potpunosti, bili su im potrebni posrednici, ljudi sa posebnom genetskom strukturom, hibridi, sa većom genetikom loših bića koji imaju viši vibracioni nivo tela tako da lakše mogu biti zaposednuti od strane astralne, demonske sile. Takvi ljudi su bili pogodni da budu njihove nesvesne sluge i sposobni da posluže kao fizičke ljuštore njihovim astralnim gospodarima. Kada postave takvog čoveka sa izmenjenom genetskom strukturom na vlast, onda lakše mogu da vladaju ostalim ljudima na fizičkom planu preko njega. I napravili su takvu hibridnu vrstu ljudi, vladara, u Vavilonu oko 5.000 godina pre n.e. Ti hibridi i danas postoje kao aristokratija i vladaju svetom. Proces hibridizacije trajao je vekovima, otimali su vladare i namesto njih postavljali njihove klonove koji su širili nji-

hovu genetiku na svoje naslednike. Dobili su reptoida koji je u potpunosti imao ljudski oblik. Ova hibridizacija je uništila Sumer, koji su osnovali ljudi i stvorili Mesopotamiju, Vavilon je bio prvo carstvo hibrida. Zapisi iz Mesopotamije svedoče da je prvi vladar Nimrod imao zelenkastu kožu, nalik zmijskoj, da su bili visokog rasta. Mitski junak Gilgameš takođe, direktno se spominju i zmijoglavi vladari. To su bili genetski posebni ljudi, sa posebnom ulogom da budu vladari nad ljudima, loza kraljeva. Iz Sumera su se jednim delom širili ka Zapadu i ovladali Evropom, najpre kao Feničani, Grci, infiltrirali u Egipat i uništili njegove stare tradicije i stvorili su Rimsko carstvo koje je do danas glavno uporište hibrida.

Vladari su tehnički govoreći bili organske posude za prisustvo Reptoida na zemlji i među ljudima. Oni su bili isključivo elitna loza vladara. Brzo su приметili da je za održanje njihove genetske ravnoteže od 50% : 50% potrebno da se razmnožavaju unutar svojih porodica.

Sve kraljevske porodice imaju vrlo dugo genealoško poreklo, sve do Vavilona, i sve vreme su bili negde na nekoj vlasti. Ljudski oblik im je bio potreban da se ljudi ne bi uplašili od njih i da ih ne bi prepoznali. Pošto su ti hibridni vladari bili malobrojni, jedini način da vladaju velikim masama je bio pomoću kontrole uma, neke ideologije, tj. religije. Jer tada nije bilo tehnologije, televizije, masovnih medija, mikročipova i vakcina, kojima danas kontrolišu narodne mase. Statue bogova i boginja iz tog perioda otvoreno pokazuju reptoidni uticaj, postoji mnogo reptilskih figura i statua iz Sumera.

Istorija je prepuna materijala i dokaza o prisustvu reptoida (zmajeva) kao „bogova“ iz drevne prošlosti. Mislimo na noviju istoriju koja je danas poznata a odnosi se na ljud-

ski razvoj, ne i na period kad su na Zemlji otvoreno živele vanzemaljske rase. Ta se istorija danas brižljivo skriva od javnosti. Sve tradicije sveta svedoče o njima kao o zmajevima, đavolima, zmijoglavim ljudima i vladarima koji su došli s neba. Ali programeri uma (naučnici), koji rade za njih, uspeli su da ljude ubede da su to samo priče i legende. Ostali su brojni tragovi koji postaju mnogo jasniji ako ih posmatramo u kontekstu ovde iznete priče o reptoidima i njihovoj tehničkoj superiornosti.

Kolonizacija ove planete je opisana u jednom važnom i starom dokumentu. Zove se „Enuma Elis“, Sumerško-Akadski ep o stvaranju. Potiče iz 3. milenijuma pre nove ere. Tu se govori o vanzemaljskoj rasi reptila koja je došla ovde i nazvana je *Anunnakiki*, što doslovno znači „oni koji su sleteli s neba“. Oni su u Sumeru živeli desetak hiljada godina, stvorili su crnu rasu da im budu radnici u rudnicima Afrike, i otišli. Nakon njihovog odlaska Sumerom su ovladali, reptoidi osvajači. U staroj Mesopotamiji bogovi se opisuju da su živeli u hramu na vrhu stepenaste piramide. Nisu imali nikakav kontakt sa ljudima, nego su samo nekolicina sveštenika bili posrednici. Zbog čega su bili toliko skriveni od ljudi. Zbog toga što su bili reptilska rasa. Mojsije, koji je bio visoki sveštenik tajnog kulta, imao je pristup bogovima, i od njega potiče jedna od najvećih istorijskih laži, da ako vidimo Boga da umiremo. To je jednostavno zabrana pokušaja da se zadovolji znatiželja ljudi da ne bi videli zmijoliko lice njegovog „boga“. Pravo „ime božje“ se nije smelo izgovarati, jer ime u tim vremenima nije bilo bezlično kao danas, ono je odražavalo identitet imenovanog. Otkrivanje tog identiteta povlačilo je smrtnu kaznu. Takođe se lik „božji“ nije smeo predstavljati ni sli-

kom ni kipom. Da narod ne bi video njihovu reptoidnu fizionomiju koja nije ni malo prijatna.

U gnostičkom tekstu *Hipostaza Arhonta* kaže da je Jehova bio odvratnog izgleda kao zver i da se zvao Jaldabaot. Odmah je re kao „Ja sam Bog i nema drugog Boga do mene“ što je bio njegov čin otuđenja od pravog Tvorca. Da ga niko ne bi video stvoren je presto od svetlosti, tako da može da ga vidi samo onaj koji ga već zna. Gnostici su zapravo gonjeni i uništavani tako temeljito jer su posedovali znanje o pravoj prirodi Jevrejskog „Boga“, koga su nazivali „Zlim demijurgom“ a ceo opus spasenja Gnostika je bio metod ovladavanja umom i snovima, tj. Astralom radi spasenja iz tamnice zlog tvorca.

Mnoge civilizacije opisuju bogove koji su reptilskog lika. U Centralnoj Americi, *Quetzalcoatl*, opisuju u tekstu *Chilam Balam* da prvi ljudi koji su došli da stanuju u Jukatanu su bili ljudi zvani *Chanes* ili ljudi od zmija. Hopi indijanci su imali *Baholinkongu*. Istočni Indijanci, *Nagas*. Egipćani, Feničani, Stari Britanci, Kinezi, Japanci i danas obožavaju zmaja, koji nije ništa drugo do reptoid pretvoren u božanstvo. Po Kineskoj tradiciji otac prve dinastije svih careva je bio zmaj. U jednoj od najstarih Kineskih knjiga, *Yih King* opisuju se dani kada su ljudi i zmajevi živeli zajedno i kada su se mešali kroz brakove i da su zmajevi bili carevi, da je glavni zmaj živeo na nebu. 212. godine pre nove ere, car *Tsin Shi Hwang Ti* je, da bi sakrio ovu istinu o reptoidima i njihovim ljudskim hibridima, naredio da sve stare knjige budu spaljene i da se svi istoričari pohvataju. Za 4 godine je 460 naučnika živo sahranjeno. Stari carevi se tako opisuju da su ličili na zmajeve.

Današnji tragovi reptoidnog porekla čovekovog, tačnije vladarske vrste ljudi, mogu se svuda videti na njihovim

građevinama: srednjevekovni zamkovi i katedrale prepuni su skulptura zmajeva i đavolovih likova. Takođe ova nakažna lica krase i njihove važne poslovne i državne institucije, banke. Daleko ubedljivije od istorijskih tragova, skulptura, i reljefa sa građevina prisustvo zle sile koja se hrani životnom energijom ljudi vidi se po nelogičnom i bezrazložnom zlu koje opседа ljude, pojedinačno i kolektivno, po destrukciji i uništenju koje često protivreči osnovnoj logici održanja vrste koja vlada i među životinjama. I one bolje poštuju zakone održanja koji je u njihovom interesu, od čoveka.

ŠIRENJE HIBRIDA

Reptoidi-demoni prvo su stvorili hibride u Sumeru. Tokom vremena civilizacija iz Sumera se širila iz Vavilona i preobražavala u druge kulture. Migrirali su ka Kakvkaskoj regiji i ka Aziji. Njih je predvodila plavokrvna elita vladara i sveštenika. Nazivali su se Arijevcima. Kada su došli do doline Inda, na današnjoj granici Indije i Pakistana, naišli su na ljudsku civilizaciju. Inače civilizacija doline Inda trajala je više desetina hiljada godina i bila je elita kulture življenja toga doba. Da bi se Arijevci razlikovali od ljudskih bića, koje su smatrali nižom vrstom, uveli su kastinski sistem. Brahmani su bili elita hibrida. Od njihove hibridne elite kasnije su postale Radže, Maharadže, sultani i vladari.

Migracija iz Sumera ka zapadu išla je preko Kavkaske regije. Tu su postali poznati kao Hazari, koji su kasnije, u 8. veku preuzeli judaizam i postali Aškenazi Jevreji. Odatle su se širili prema zapadu. Hazari su preuzimali identitet naroda kod kojih bi se doselili i tako vešto preuzimali vlast. Majstorstvo manipulacije hibrida ogleda se u tome da svi ti narodi i danas misle da su njihove kraljevske porodica zaista „njihove“.

Dakle pre dolaska hibrida iz Sumera, tj Hazara, u Evropi su živeli ljudi. Hazari su se izmešali sa njima i ubrzo preuzeli vlast. To su i danas poznate kraljevske porodice i Illuminati.

Približno u to vreme kada je započela migracija hibrida iz Sumera, u Egiptu su pozitivna bića organizovali ljudske

potomke Sumera u Feničane. Oni su kolonizovali delove Bliskog Istoka pri obali i Britanska ostrva, delove Severne Amerike sve do velikih jezera. Tu su nađeni neki njihovi rudnici i zapisi na kamenim pločama.

Feničani su pored Hazara, drugi narod koji je hibridizovan zbog preuzimanja vlasti. Oni su ljudskog porekla, imali su vrlo naprednu tehnologiju i znanje, ali su ih Reptoidi obratili u svoje sluge, tako da su postali poznati po surovim žrtvovanjem dece, koliko i po svom superiornom znanju. Od njih smo dobili alfabet uproščavanjem egipatskih hijeroglifa, i brojeve koji se pogrešno nazivaju „arapskim“. Putovali su po celom svetu, posebno po Američkom kontinentu pre više od 10.000 godina. Ostavili su detaljne mape svih kontinenata. Oni su osnovali Englesku. Zastava Engleske (crveni krst na beloj pozadini) je feničanski simbol. Aristokratske familije Evrope uglavnom vode poreklo od Feničana, dok ostali moćnici kao što su bankari, uglavnom od Hazara.

Pozitivna bića Rigeli su takođe stvorili stare Hebreje. Oni su izumrli. Ovi koji se sada nazivaju Hebrejima i prisvajaju njihovu kulturu nisu njihova genetika. Današnji Jevreji uglavnom potiču od Hazara koji su preuzeli Judaizam u 8. veku da bi izbegli Islam. To su Aškenazi Jevreji koji uopšte nisu semitskog porekla. Danas više nema ljudi koji imaju genetsku vezu sa starim Hebrejima. Jevreji su nastali kada su Hebreji genetski promenjeni od strane hibrida iz Sumera. Taj događaj je u Bibliji opisan kao „izlazak iz Egipta“ i lutanje po Sinajskoj pustinji 40 godina. Sinaj može da se prepešači za nedelju dana, a oni su tu držani 40 godina da bi izumrla cela generacija, pri čemu su i mnogi pobijeni da se stvar ubrza, i da se dobije nova hibridna vrsta po reptoidnoj genetici. Zato Jevreji danas slave taj događaj kao najveći

praznik; slave svoju hibridizaciju. Jevrejski Bog Jahova je bio negativna projekcija, pa je zato on tako često masovno ubijao „neposlušne vernike“, kao da je želeo da ih bude što manje, i tražio je da mu se žrtvuju prvorodena muška deca, i to su Jevreji prihvatili kao narodni običaj, što pokazuje primer Avrama. Arheološke iskopine u Palestini toga doba pokazuju da su deca zazidavana u temelje kuća, mostova i važnijih objekata kao žrtva Bogu da im sačuva pravo na tu nekretninu. Njegova prikazanja i delovanja opisana u Starom Zavetu su demonstracija tehnike koju reptoidi imaju i primenjuju kako bi se ljudima pokazali kao „bogovi“ ili kao „Bog“. To su uglavnom svetlosni i zvučni signali i efekti demonstracija sile. Sve u svemu „Izlazak iz Egipta“ je bio smišljeno raseljavanje Jevreja.

Reptoidni hibridi su dugo na Istoku samostalno usavršavali ljudsku vrstu pogodnu za kontrolu. To je žuta rasa. Tako su nastale kineske i japanske dinastije nezavisno od ovih na Zapadu. Najvažnije šta su tada uradili je infiltracija sa ljudskom vrstom u današnjoj Italiji. Došli su na obale južne Italije oko 30.000 godina pre n.e. i samostalno su počeli da usavršavaju ljudsku rasu koju su tu zatekli, a koja je danas poznata kao Pelazgi. Kasnije su od njih mešanjem sa drugim narodima nastali Etrurci. Reptoidni hibridi su se infiltrirali sa njima, preuzeli vlast i tako je nastalo Rimsko carstvo. Iskoristili su sve pozitivne tekovine Etruraca koja je u osnovi nastanka stare Grčke i Rimske kulture, znanja i društveno političkog uređenja, demokratije i parlamentarizma. Reptoidni hibridi su te tekovine koristili na svoj način, deformisali ih da bi Rimsko carstvo jačalo više vojno nego duhovno. Ono je u to vreme bilo najmoćnije u svetu, toliko napredno i moćno da su se Reptoidni - hibridi, Rimski carevi, međusobno stalno ubijali oko vlasti. Njihove

orgije, masovni pokolji kao zabave u Koloseumu, ubijanje i silovanje dece koje je bilo gotovo zakonski odobreno, nije mogla da smisli ni jedna ljudska rasa. To je sve oličenje reptoidne vladavine. Oni su poremetili i Egipatske planove pozitivnih bića za ljude. I tu su ubacili svoju religiju. Tako se ugasila Egipatska civilizacija.

Rigeli pozitivna bića, kao vrlo humani vanzemaljci manipulirali su ljudima na prostorima Balkana do Sibira, Rusi i Srbi imaju njihovu genetiku. To su čista pozitivna bića zato su Rusi i Srbi svima trn u oku. Ali ima i mešanih uticaja a to su Poljaci, Česi i Slovaci. Upravo njihove se baze nalaze tačno tamo gde su i negativna, reptoidna bića da bi mogli da ih direktno nadgledaju i kontrolišu. Imaju baze i u Sibiru i u Aziji. Sa Sovjetskim Savezom su 50-tih godina prošlog veka potpisali ugovor o zaštiti i tehničkoj saradnji. Tako je SSSR dobio naoružanje koje je i sada najmoćnije na svetu, kao i superiornu kosmičku tehnologiju. Postoje indicije da su uticali na Rusku kraljevsku porodicu Romanove, da se odvoje od ostalih hibrida, tj. Kraljevskih familija na Zapadu, i njihovih planova. To je uzrokovalo da su Rotšildi i Vindzori udružili protiv Romanova tako što su izazvali najpre Rusko-Japanski rat, pri čemu su finansirali Japance, zatim su koristeći kaos Prvog Svetskog rata, koji su sami izazvali, finansirali i vodili Boljševičku revoluciju. Englezi su poslali svog agenta, jevrejskog hibrida Israel Lazarevič Parvusa da programira, finasira i sprovede Lenjina u blin-diranom vozu iz Švajcarske preko Švedske do Rusije. Da finasira nije mu bilo teško jer je zastupao Iluminate.

Amerikanci su poslali hibrida Lava Trockog sa američkim pasošem, i on je bio glavni komandant boljševičke vojske. Ali, kakve vojske? Parvus je dogovorio sa Lenjinom da se oko 300.000 nemačkih vojnika, zarobljenika, na kraju

Prvog svetskog rata, preobučene u uniforme Crvene armije i oni su bila udarna snaga u „boljševičkoj revoluciji“, i u osvajanju Zimskog dvorca. Zato su na paradi posle toga klicali svom nemačkom komadantu Hajderu, a ne Lenjinu. Oni su masovno rušili crkve, ne Rusi. Rusi su samo trčali za njima u naivnosti i neznanju, i da ne bi bili pobijeni a pobijeni su milioni, ratom, sistematskom pljačkom i namerno izazvanom glađu. Hibridi su programirali i finasirali Lenjina. Njegov naslednik Staljin je takođe bio njihov, bio je iluminisani mason (Iniciran u Martinski red masona), koji je sprovodio politiku Rotšilda, to je uništenje biološkog potencijala i mentaliteta koji se bazira na čisto ljudskoj prirodi.

Parvus je bio takođe savetnik „mladoturaka“ u organizaciji genocida nad pravoslavnim Jermenima u Turskoj 1915. godine. Taj genocid su zapravo izveli Jevreji koji su u to vreme vladali Turskom pod maskom Donmeks muslimana, sekte sastavljene od Jevreja koji su se pretvarali da su prešli u Islam, ali tajno na stavili da praktikuju Judaizam i nisu se mešali sa Turcima. Zato Turci i danas negiraju da su počinili taj genocid, a ne smeju da objave ko ga je počinio jer bi se zamerili Izraelu. Danas se Rusija sve više okreće reptoidima koji kontrolišu SAD, tako je prevaziđen „hladni rat“. Samo je Belorusija ostala pod uticajem pozitivnih bića ali i to je sve slabije.

Jedan od glavnih razloga zašto se Hrišćanska crkva podelila na Istočnu, Pravoslavnu i Zapadnu, Katoličku je u njihovim genetskim uticajima nad Istočnoevropskim narodima. Takođe su se i vanzemaljci Rigeli umešali da odvajanjem od Hibridnih-Illuminata iz Rima sačuvaju Hristovu poruku od falsifikata i bolje je predstave. Tako je nastalo Pravoslavlje: zahvaljujući pozitivnim vanzemalcima Rigelima i kao pokušaj da se sačuva ljudska duša od politike i

uticaja reptila. To je suština Pravoslavlja: očuvanje i spase-
nje ljudske duše.

Pravoslavlje ne može sebe da sačuva pred naletima reptilske politike Ekumenizma. Ili to samo tako izgleda. Snaga Božanskog duha na koji se Pravoslavlje jedino oslanja, jača je od svega, ali na duži rok i nije jako vidljiva.

pozitivni vanzemaljski Rigeli su zaslužni za kreiranje ljudi na Zemlji sa najorginalnijom ljudskom genetikom. Oni su kreirani na Kavkaskom području, ali su se širili na prostoru od Sibira do Južne Azije i Bliskog Istoka. Imali su zajednički jezik i duševna svojstva srčanosti, bratstva i ljubavi prema njemu. Otuda su ostali njihovi tragovi od Indije do Zapadne Evrope i Egipta, kao zajedničke osnove mnogih reči od sankrita do aramejskog i srpskog jezika. To se danas naziva Indo-evropska jezička osnova. Danas su od njih ostali Slovenski narodi. Od svih slovenskih naroda Srbi i Rusi su najviše sačuvali njihovo genetsko i jezičko nasleđe. Zato su oni najviše napadani i uništavani, a njihova istorija najviše lažirana od strane reptilskih hibrida, pretežno iz Rima, ali i ostalih. Drugim narodima, koji takođe potiču od njih, davno su promenjeni identitet, istorija i mentalitet. To je bio jedan od najvažnijih političkih zadataka Vatikana otkada postoji. Još od 17-tog veka u Vatikanu postoji kancelarija za pitanja granica država i odnosa među narodima. Tu su izmišljene mnoge države koje danas postoje nakon ratova i promena granica. Jedna od brižljivo sprovedenih aktivnosti Vatikana iz kancelarije bilo je programiranje katoličkih naroda koji se graniče sa pravoslavnim zemljama na mržnju prema njima. Tako su Jezuiti programirali Poljake da mrze Ruse; unijate u Ukrajini da mrze Ruse, Mađare da mrze Ruse i Rumune; Hrvate da mrze Srbe. Važno je znati da je to sve planski rađeno s jednog mesta.

NOVI SVETSKI POREDAK

Novi svetski poredak i njegove komponente, tajna društva, se na mnogo načina svode na jednu crtu. Ideja da će ljudi postati bogovi je mamac koji stoji iza mnogih ako ne i svih čovekovih pokušaja da stekne moć, autoritet i vlast nad masama dok osvaja smrt i prirodu u procesu. To je konačna obmana jer se odigrava na ljudskom ponosu. To je pokretačka sila iza ideja poput moral je relativan ili karme (sudbine). To je poricanje zla i poziv na grešenje. Ovo je jezgro luciferske doktrine. To je nacrt na kome odabrana grupa ljudi radi vekovima. Ekskluzivno znanje radi postizanja besmrtnosti i postajanje bogovima. Sve bez pomoći Boga Stvoritelja već uz pomoć vlastitog uma. Sada sledi njihova doktrina. Pomoću intelekta čovek će osvojiti Zemlju, osvojiti prirodu i sam će postati Bog. Ovo se priča u svakom masonskom hramu. Svako tajno bratstvo, svako tajno društvo propagira tu lucifersku filozofiju

Više od tri hiljade godina tajna društva neumorno rade na stvaranju pozadine znanja potrebne za uspostavljanje prosvetljene demokratije među narodima sveta. Amerika nije stvorena po biblijskim principima već rade eksperiment društvenog inženjeringa. Osnovni princip je kao cilj postizanja ljudske usavršenosti. Ovi drugi ljudi masoni imaju tajno društvo već veoma dugo vreme. Masoni na nižim stupnjevima ne znaju šta se zaista događa. Tek kada prođete iznad tridesetog stupnja možete početi shvatati što se događa. Otkad je čovek shvatio da preko specijalnog i ekskluzivnog znanja dolazi do moći i sposobnosti da

vlada drugima i članovi koji imaju pristup tom znanju rade u tajnosti koja doprinosi moć i autoritet nad masama koje nemaju blage veze da su rođeni u visoko organizovanom sistemskom društvu u kojem se ograničavaju radi ispunjenja njihovog plana. Mnogi su bili slepe žrtve pomažući održavanje ciklusa tajnovitosti i obmane dok su verovali da će i oni dobiti pristup tom znanju. Ljudi su pod uticajem čudne sile koja ih usmerava na apsurdne načine prisiljavajući ih da odigravaju uloge u bizarnoj igri obmane.

Biblija je napisana pod kontrolom hibrida iz Rima. Stari zavet je sastavljen od istorijskih zapisa i izmišljenih priča koje su donete iz Vavilona u Rim. Car Konstantin nikada nije bio hrišćanin već je pripadao mitraizmu i svoj kult Mitre samo prekrstio u hrišćanstvo. To je mogao tako jednostavno da učini zato što hrišćanstvo sadrži sve elemente mitraizma: Sin Božji koji bezgrešno dolazi na svet od device da spase ljude, čini čuda, biva progonjen, razapet i sahranjen da bi nakon tri dana vaskrsao iz groba. To je Sumerski mit o Tamuzu koji je kasnije postao Mitra.

Judeo-hrišćanske religije su bile stvorene na početku masovne kontrole ljudi kada se nije koristila tehnologija, već samo ideologija odnosno religija. Danas su se uslovi promenili pa i metodi kontrole moraju da se menjaju u skladu sa tehnološkim napredkom Novog doba. Zato dolazi do sukoba starih (versko-ideoloških) i novih (tehnoloških) metoda kontrole ljudi koji se vidi po napadima na tradicionalne crkve, ili njihovim razgrađivanjem osnivanjem sekta, ili direktnim rušenjem njenih postavki „otkrivanjem raznih istorijskih“ istina, skandalima itd.

Novije doba donosi nove oblike kontrole koje se sprovode na više načina.

Preko propagande sa svih medija. Ta je metoda najbanalnija ali i najdelotvornija. Suština medijske manipulacije je kontrola imaginacije, zamena fikcije i realnosti do te mere da realnost postane fiktivna i kontrolisana na isti način kao što se kontroliše fikcija, naravno od strane onih koji kontrolišu medije.

Filmska industrija je najviše zastupljena jer objedinjuje više oblasti percepcije (audio, vizuelnu, intelektualnu kroz dramski sadržaj, prenos ideja i dr.) Tako se, na primer, svi realni problemi rešavaju na fiktivan način, u filmu, i pasivni posmatrači imaju iluziju da se zaista nešto rešilo kao u snu. Filmovi obrađuju sve teme realnog života i nameću iluziju da su samim tim oni i rešeni. Tako se izjednačuje fikcija i realnost. Holivud je potpuno u rukama Iluminata i kroz filmove se puštaju mnoge istine o vanzemaljskim uticajima na ljude, ali i mnoge dezinformacije i laži koje treba da navedu ljude da prihvate Satanine uticaje i bića kao dobre spasitelje. Oni zapravo kroz filmove puštaju sve istine o sebi i svemu što rade, ali ne cele, od njih stvaraju mit i „teorije zavere“, tako da kada neko pokuša da iznese pravu informaciju o njima ljudi to odmah povežu sa već viđenim filmovima i ismejavaju samu istinu i onoga ko je iznosi, tvrde da je to već viđeno u tom i tom filmu, ili da je to „teorija zavere“ i sl. Od svega stvaraju virtuelnu realnost, i iznošenje problema i rešavanje problema odvija se u virtuelnoj realnosti. Cilj im je da ljudi ne razlikuju realno od mašte, od virtuelnog koje im je nametnuto. Tada će njihova vladavina biti potpuna. Posebno su na udaru deca. Gotovo da i nema animiranog filma bez nekih vanzemaljskih nakaza i programskog uticaja.

Preko muzike. Preko obrazovnog sistema. Suština nauke je materijalizam, učenje da je realno samo ono što je

empirijsko, čulima opažamo i merljivo. Za osnovu je uzeta Aristotelova logika, dok je Platonov svet ideja ostavljen da zadovolji filozofske potrebe. Sve ezoterične nauke su prote-rane iz javnog života i proglašene ilegalnim. Crkva je pobila milione ljudi koji su poznavali drevna znanja pod optuž-bom da su se bavili „veštičarenjem“. Time su se sakrile sve istine o višim dimenzijama življenja i pravim čovekovim potencijalima. Tako je čovekom bilo lakše vladati jer mu je um bio zatvoren samo na čulno i materijalno područje, bez uvida u više dimenzije uzročnosti i delanja. Znanje o tim višim dimenzijama ostalo je pod kontrolom vladara. To je imalo i drugu funkciju, naime, da se čovek natera da nauči fizičke zakone od početka i da postepeno sve bolje upo-znaje sve više zakone. To nikada ne bi mogao da se oslanjao na alhemiju i magiju. Zahvaljujući takvoj prinudi koju su Illuminati sproveli kroz nauku i crkvu, čovek danas može da stvara neverovatne tehničke proizvode svojim rukama i znanjem jer poznaje ceo proces proizvodnje, a ne očekuje da mu gotovi proizvodi magijskim umećem padaju s neba.

Kontrolom finansija. Ranije metode vladanja grubom silom, oružjem i lancima na robovima, zamenjene su fini-jim i mnogo efikasnijim metodima porobljavanja. Pored već opisanih mentalnih, kojima se postiže to da ljudi uop-šte ne vide da su porobljeni, pa čak i da sami čuvaju svoje ropstvo, stvorena je finansijska kontrola. Bankarski sistem je kriminalan jer banke uopšte ne raspolažu novcem s kojim manipulišu. Obavezna rezerva je deset posto i ona se ne izdaje, što znači da poslovičnih devedeset proce-nata finasija sa kojim banka trguje je fiktivno i sastoji se od uloga samih građana i njihovih kamata. S tim novcem banke manipulišu, sa novcem samih klijenata, prebacuju ga od štednje i kamata jednih do zajmova drugih, i uzimaju

razliku. Na osnovu tuđeg i fiktivnog kapitala samo banke stižu realnu dobit od naplaćenih kamata i oduzete imovine. Klijenti su uvek u gubitku. Ta prevara je zakonski podržana jer i sudovi podržavaju bankarske tužbe i potraživanja od dužnika, iako su im banke izdale tuđ novac, ne svoj. Zato kada bi sve štediške došle da odjednom podignu svoj novac koji su ostavili u banci, banke ne bi imale taj novac. Dale su ga drugima kao kredite koji još nisu otplaćeni. Suvišno je reći da nikakav ugovor nisu banke potpisale sa ulagačem da imaju pravo da njegov novac pozajmljuju drugome za kamatu

To bi bili metodi kolektivne kontrole i programiranja. Kolektivno programiranje se obavlja kroz akademsko obrazovanje i medije, religijska verovanja i masovnu kulturu, još više nekulturu, šund i pseudokulturu. Stari religijski obrasci kontrole sve više se zamenjuju ovim novim tehnološkim metodama kontrole i to je izvor većine današnjih „sukoba civilizacija“. Ove metode kontrole imaju za svrhu da ispune zakon suprotnosti, naime, one treba na negativan način da nauče ljude pozitivnim vrednostima: šta je zdrava hrana, koji su pravi lekovi, kakve su sve manipulacije preko medija moguće, kako bi trebalo da izgleda pravi obrazovni sistem, značaj ekološke ravnoteže itd. Čovekov razvoj je takav da prvo mora da iskusi negativne aspekte realnosti da bi sam svojom voljom došao do pozitivnih i pravih vrednosti. Da su prave vrednosti date odmah spolja, postigao bi se odmah kontraefekat, ne bi ih cenio niti razumeo njihovu pravu prirodu. To je sve iskušenje čovekove slobodne volje i lične zrelosti. Ako ljudi padnu na tom ispitu, Vlada iz senke dobijaju svoj plen. Ljudi nisu svesni šta rade, i samo zato čine zlo. Ljudska suština je čisto dobro. Ali većina toga nije svesna i zato ne ispoljava tu svoju suštinu.

Sve što je zlo nametnuto to je nesvesnom čoveku. Zato sile koje mu nameću svoj uticaj, održavaju čoveka nesvesnim i one proizvode svo zlo kroz nesvesnog čoveka. Zato što je i posmatrač nesvestan, on pripisuje ljudima delanje koje nije njihovo. Samo nesvestan čovek misli da drugi ljudi „čine“ zlo, i zato ih osuđuje. Jedino kada čovek sebe osvesti vidi da su drugi nesvesni, da ništa ne rade po svojoj volji koju i nemaju, da zlo čine ako su direktno opsednuti (najveća zla), ili pod indirektnim uticajem. Sile koje ljude opsedaju da čine zlo, i tako se hrane njihovom energijom, upravo zato i postoje: pozitivne više sile koje se trude da nesvesnost čovekovu na taj način učine vidljivom kako bi je čovek postao svestan. Bez aktuelizacije čovek je nikada ne bi postao svestan.

Njihov posao je vrlo važan: aktuelizacija nesvesnosti radi osveščivanja. Svakako se pitate zašto je Bog stvorilo negativne vanzemaljce i njihovog Boga Satanu. Zašto su te negativne sile stvorene zajedno sa čovekom. Upravo zbog božanskog potencijala u nama privlačni smo bićima koja nisu oličenje božanskog, koja nemaju božansku moć stvaranja kao mi. Oni koriste naš stvaralački potencijal u svoje svrhe, kao dobrog konja. Tako i treba da bude. Uvek kada ne koristimo svoj božanski potencijal, ili ga koristimo za svoje individualne i kolektivne iluzije, a ne zbog njega samog kao oličenje dobrote i svesti koja sve omogućava koristiće ga neko drugi, često protiv nas, jer ga ne zaslužujemo.

Uporedno sa ovim sistemom vladavine se zasniva na već spomenutom održavanju straha i nesigurnosti kroz ratove koji se uvek smišljeno izazivaju periodično kada se za to ukaže potreba, i usađivanjem mentaliteta žrtve. Politički ciljevi se postižu na dva načina.

Prvi je korak po - korak, kada se neki krupniji cilj, koji ne bi bio po volji naroda, postiže tako da se prvo učine neki manji koraci koji naizgled izgledaju da nemaju ništa zajedničko dok se njihovi efekti ne saberu u željeni cilj. Primer za to je stvaranje Evropske unije.

Drugi metod je akcija - reakcija - rešenje. Da bi postigli neki cilj za kojim znaju da ga narod ne bi prihvatio, kao na primer rat protiv neke države, Iluminati prvo stvore problem, kao što je „teroristički napad“ koji sami izvedu a javno optuže tu državu; to izaziva reakciju kod javnosti i zahtev da se „nešto“ učini kao adekvatan odgovor i rešenje problema a to je upravo ono što je bio željeni cilj. Primeri za to su Hitlerovo paljenje *Rajhstaga* i „teroristički napad“ na *WTC*.

Hibridni vladari koji su imali veći procenat demonške genetike bili su skloni homoseksualnosti, jer je njihova genetika izvorno dvopolna. Zapravo, oni su skoro svi homoseksualni. Ženili su se samo radi potomstva. U ovome je razlog zašto oni danas nameću homoseksualnost kao normalnu pa čak i poželjnu pojavu, ta se perverzija svrstava u „ljudska prava“. Dozvoljavanje homoseksualnih brakova je čak postalo deo političkog uslovljavanja, pored toga što je sastavni deo uništavanja porodice kao najvažnije psihološke osnove čovekove i ljudskog društva

Ideja crkve je da ljudima treba približiti prisustvo Boga i znanje o njemu, vaspitavati ljude da budu svesni nečeg što je više od njihovih ličnih potreba. Problem je u tome što je Bog bliži nama nego što smo mi sami sebi. Bez njegove volje ne bismo postojali ni jednog trena, svaki dah koji udišemo, njegovom voljom udišemo. Apsolutno ništa nije naše. On je uvek tu, kao osnovni uslov samog postojanja. Zato je besmisleno projektovati ga, tražiti i dostizati ga, kao što je besmisleno tražiti samo postojanje i obožavati ga izvan njega samog, jer

ono je sve što jeste ovde i sada. Jedino što je potrebno jeste naše buđenje, svesno učestvovanje u postojanju i njegovom božanskom smislu. Subverzija demona - Iluminata preko crkve je u tome da se ta jednostavnost iskomplikuje, oteža i udalji od čoveka. Da se projektuje na bilo koji način. Da se od toga napravi mrtva dogma. Otuda toliko ceremonijalne magije u crkvenim obredima. Svi rituali i sve ceremonije potiču od hibrida vanzemaljskog mentaliteta. Takođe i sve okultne organizacije i grupe.

Svi „bogovi“ svih pantenona su demonske projekcije. Sama činjenica da ih ima toliko pokazuje da se tu ne radi o jednom bogu. Sve objave i „svete knjige“ u kojima „bog“ diktira ljudima pravila ponašanja su demonske manifestacije. Tehniku za to su dobili od vanzemaljaca pozitivnih bića i uz to i uslov da te objave sadrže i istine, da budu obrazac za kultivisanje nesvesnih i nezrelih ljudi, a ne samo način zavođenja. Zato mnogi ljudi kroz svoju religiju imaju i pozitivnih duhovnih iskustava. Besmisleno je i pomisliti da Tvorac, u kome je ceo ovaj univerzum kao njegova misao, priča sa ljudima i diktira im knjige, i to različite po istoj temi. To rade mnogi niže sile. A na takvim „svetim objavama“ je sadržano celo judeo-hrišćanstvo. Jedina tačna ali vrlo mistifikovana objava bila je „Otkrovenje“ koje je jedva ušlo u zvaničnu verziju Biblije posle velikih izmena teksta da odgovara Iluminatima. Tu je na simboličan način izneto dosta istine o demonskoj kontroli nad čovečanstvom. Oni su ta „zver“ i „Antihrist“ i o borbi protiv njih. Nadajmo se da je i ishod te borbe tačno „otkriven“ u ovoj knjizi. Crkva je falsifikovala i izokrenula značenje ove objave zato da bi prikazala kao da se ona odnosi na neprijatelje Crkve, a ne na nju samu. Potenciranjem Antihrista, naglašava se ispravnost crkvenog Hrista. Tako su dali značaj sami sebi.

VLADARI IZ SENKE

Sve odluke koje su donete u Evropi i većem delu sveta u zadnji 2.000. godina, sve bitne promene, uključujući i tehnička otkrića, bile su planirane i sprovedene po planovima Iluminata, po neke i vekovima unapred. Ništa se nije događalo slučajno, oni kontrolišu svo akademsko znanje. Zvanična istorija sveta je lažna, mnoga istorijska i arheološka otkrića su skrivena ili lažirana. Naučna otkrića se posebno skrivaju, instituti koji previše otkrivaju se zatvaraju, a neposlušni naučnici, koji nešto pokušavaju da obelodane se ubijaju. Iluminati nisu složni među sobom, često su u sukobu oko podele moći, skoro sve ratove u poslednjih 2.000. godina oni su izazvali. Skoro svaki drugi Papa u Rimu je otrovan ili ubijen na drugi način zbog sukoba različitih familija koje su vladale Evropom, a svaki je bio njihov čovek

Da bi Iluminati, ova mala grupa mogla da vlada velikom masom, mora da manipulira njihovim umom i natera ih da sami budu poslušni i da rade u njihovom interesu. To je postizala manipulacijom verovanja masa, kontrolom uma, sistemom obrazovanja. Osnovni princip takve vlasti je da učini ljude pasivnim, to se postiže strahom kroz stalno izazivanje nasilja, i usađivanjem ubeđenja o krivici i žrtvi. Mentalitet žrtve se usađuje kroz religijska učenja, hrišćanski bog (Isus) je čak pretvoren u žrtvenog jarca da bi se ljudi s njim identifikovali. Religije su najstariji i najopštiji način na koji oni utiču na ljude. Naravno u religijama postoji istina o Bogu, duši i nebeskim stvarima, ali to je

zato što samo duhovna istina može da deluje na ljude da im se priklone, jer su ljudi izvorno duhovna bića. Da je sačinjena samo od laži ne bi delovala. Stoga, religije govore istinu, iako ne svu, veliki deo je iskrivljen, ali te religije su načinjene po njihovom modelu modelu i vode ih sveštenici koje su hibridni vladari postavili. Oni kontrolišu istinu i manipulišu sa njom.

Sve judeo-hrišćanske religije na Zapadu, uključujući i Islam, svi paganski kultovi i sve sekte, nastali su njihovim delovanjem, pre svega Hrišćanska crkva u Rimu. Jehova je tehnološka projekcija kojom su upravljali Reptoidna bića, njegove manifestacije takođe. Najlakše je prepoznati Reptoidne uticaje u religiji i obliku vladavine po ritualima. Svaki ritual služi programiranju uma ili za dolaženje u kontakt sa onim što um programira. Rituali u kraljevskim procesijama i verskim obredima u Vatikanu, na primer, najbolji su primer mentaliteta koji je usađen ljudima i ako je tako očigledna njihova infantilnost, gluma i laž.

Svaka religijska učenja su dvostruka, sadrže istinu i laž. Pomešani su tako da ih jedino svojom zrelošću čovek može prepoznati i odvojiti šta je šta. Istina i laž su pomešani zato da bi se čovek naveo da sam prepozna istinu svojom zrelošću i sledeći princip svoje slobodne volje. Da su religijske istine date u celosti i čovek ih tako dobio na gotovo, postigao bi se suprotan efekat: One nikada ne bi postale lično svojstvo čovekovo, niti bi bio ispunjen princip slobodne volje na kome počiva cela priroda. i razvoj ličnosti.

Iz Slobodnih zidara (Masona) razvila se mala grupa svetskih vođa, poznata kao Iluminati ili „prosvećeni“. Kasnije će biti poznati kao Svetska vlada ili Vlada u senci. Svaki član ove grupe bio je pažljivo biran iz veće grupe Slobodnih zidara. Svaki je predstavljao najviši nivo auto-

riteta u okviru određene delatnosti. Tako su grupe činili ne samo političke figure, već verske, akademske i vojne vođe.

U periodu od Hristovog vremena do petnaestog veka, grupa je cvetala. Kad je Novi svet otkriven i kada su se putevi ka Americi otvorili, vodeći članovi Slobodnih zidara poslani su sa najranijim doseljenicima da osiguraju uporište na Novom kontinentu.

Do američke revolucije, najistaknutije američke vođe ubrojane su među Slobodne zidare. Kako su vekovi prolazili, zemlje su se smenjivale zajedno sa svojim vladarima, ali su masoni nastavili da cvetaju. Na kraju se pokret u Americi proširio na obične ljude.

Ali uvek na vrhu, nepoznato svima osim odabranoj manjini, bilo je vladajuće telo poznato kao Vladari iz senke ili buduća Svetska vlada. Ova grupa je odlučivala koji će se ratovi voditi i kako će biti finansirani. Do prvog svetskog rata, ekonomska moć ove grupe bila je toliko velika da je ona jednostavno usmeravanjem novca i podrške mogla da smenjuje vlade. Generacije su se smenile i stara loza je izumrla, ali Vladari iz senke su opstali.

Skoro dvesta pedeset godina od nastanka američke nacije, društvo je jače nego ikada. Njegova prvobitna svrha postala je realnost, jedan svetski ekonomski sistem koji kontroliše i upravlja tajanstvena grupa najuticajnijih ljudi na svetu. Stotinama godina u Društvu postoji učenje da će izabrani ili vođa doći i povezati svet u jednu ekonomsku celinu. Nekoliko puta kroz istoriju oni su se izdizali do značajnih pozicija i prigrabili konce moći.

Značajni među njima u dvadesetom veku bili su Lenjin, Hitler i Mao Cetung. Ali vreme unitarnog svetskog sistema još nije došlo i svaki od njih na svoj način, bio je zbačen i konačno poražen.

Čitaocima ove knjige svakako nije poznato da su čistke koje je vršio Staljin u Rusiji imale za cilj da eliminišu Udruženje slobodnih zidara koje je pretilo njegovoj moći. Njegov pokušaj da uništi Društvo gurnuo je komunizam u zaborav pošto je Društvo usmerilo ekonomski napad na partiju. U vreme u kojem su drugi ruski lideri primljeni u Društvo, ekonomije Rusije i Kine bile su praktično uništene. Sovjetski Savez je srušen bez ijednog ispaljenog metka zahvaljujući novoprimitim članovima tog Društva, Gorbačovu i Jeljcinu.

Društvo u Americi napredovalo je paralelno s onim u Evropi. Zbog ogromnog ekonomskog bogatstva Sjedinjenih Država, Društvu je bilo potrebno da organizuje još jednu grupu uticajnih vođa koji će služiti kao savetnici unutrašnjem krugu. Ova grupa je postala poznata kao Savet za spoljne poslove. Sastavljen od najboljih umova Amerike i Savet je s vremenom preuzeo poluzvanične položaje savetnika u vladi, ne samo Društva već i predsednika.

Tako je širom sveta razvijen sistem vlada unutar vlada sa krajnjim ciljem da se stvori baza moći iz koje bi vođa mogao da kontroliše ceo svet. Za tu svrhu kontrolisanja sveta posebno mesto je dodeljeno hibridu Bil Gejtsu. On je zadužen da stvori kompjuterski sistem koji će pratiti svaku elektronsku finansijsku transakciju na svetu. Svaka transakcija mora da prođe kroz centralni sistem koji će se nalaziti u Americi, u Vašingtonu.

Ciljevi Društva uključuju uspostavljanje jedinstvenog svetskog monetarnog sistema i jednog svetskog tržišta. SAD će morati da se vremenom naviknu na činjenicu da su samo deo tog svetskog sistema, a ne nacija vodilja kao do sada. U skoroj budućnosti, finansijske transakcije gotovo svih prodavnica, restorana, banaka i preduzeća biće usme-

ravane u jednu tačku. Svaka transakcija moći će da se prati i da se snima. Da bi se došlo do tog nivoa mora da se nastavi sa ovim što se radi unazad desetak godina, a to je postepeno ukidanje gotovinskog plaćanja i polako, neprimetno prelaženje na bezgotovinsko plaćanje. Evropa je već duboko zagazila u bezgotovinsko plaćanje dok u drugim delovima sveta ide mnogo teže, odnosno sporije, ali ipak ide.

Društvo priprema perfidnu igru sa ukidanjem gotovinskog plaćanja, pa će celom svetu objasniti da se ukida gotov novac jer će se tako sprečiti kriminal, korupcija, prodaja, droga, oružje, trgovina belim robljem, što je zapravo i tačno, ali njihovi motivi nisu ti. Da bi ubrzali tu zamenu, oni će u drugoj fazi ponuditi bonus, tako da će za svaki prodati evro ili dolar, ulagač primiti 50 odsto bonusa u razmenjenim kreditima.

Potom će preći na fazu tri. To znači, kad je nestalo gotovinsko plaćanje, prešlo se na bezgotovinsko, naravno da su tako svi građani sveta evidentirani preko svojih kreditnih kartica. Sada će se preko tog svetskog ili nebeskog kompjutera kontrolisati svaki živi stvor na ovoj planeti. Niko na svetu neće moći da kupi ništa za gotov novac, čak ni hranu. Vladari ili drugačije rečeno, Društvo može svakom neposlušnom građaninu ili grupi građana ili političkoj partiji ili celoj naciji neke zemlje da zamrzne kartice koje će biti nevažeće i za njih se ne može ništa ni dobiti ni kupiti. Taj pojedinac ili grupa ili neposlušna nacija neće moći da kupi hranu i biće primorana ili da umre od gladi ili da se povinuje zahtevima Društva.

BILDERBERG GRUPA I GLOBALNA SMRTNA ZAVERA

Ovo je teorija zavere

Ljudi godinama pričaju o tajnim grupama, koje vuku konce i vladaju svetom. Dugo vreme su bile glasine i pričanje da ljudi idu na tajne sastanke. Ali Bilderberg grupa je istinska stvar. Možemo dodati lica na glasine i možemo staviti imena na lica. Ovi visoki moćnici iz elite ne kriju činjenicu da se sastaju svo vreme u našoj blizini. Kriju samo ono što se dešava na tim sastancima. Da li članovi kontrolišu nacije, ekonomije, snabdevanje hranom, čak i lekove. Najverovatnije, krenuli su da smanje broj populacije. Ubiju mene i možda i vas! Dokle god su iza zatvorenih vrata; mogu da poriču. Sada ćemo otvoriti ta vrata i mi ćemo raskrinkati i posmatrati njih.

Razotkrivanje tajnih društava, moćnika koji vuku konce i donose odluke. Govorimo o kontroli svega na planeti. Oni kontrolišu novac a oni koji kontrolišu novac oni kontrolišu svet. Kontrolišu hranu, čak odlučuju ko će da živi a ko ne, oni nas truju. A njihova najsmrtonosnija zavera sada je u toku. Ideja je da se ide na vaš imuni sistem.

Grupa koja upravlja svetom je Bilderberg. Tu je previše ekstrema da bi se čak poverovalo u tu strašnu zaveru. Holokaust, genocidni holokaust. Centar ove zavere je grupa Bilderberg, moćnija od bilo koje države na svetu kojoj je suđeno da vlada planetom. Kako je došlo do tog imena? Bil-

derberg grupa ili B-klub je ime hotela u Holandiji na periferiji Amsterdama. Tu su se sastali po prvi put 1954. godine. Tačna svrha razgovora nikada nije razjašnjena. Delegati se sastaju u tajnosti na tri dana razgovora ali ono o čemu dogovore nikad se ne objavljuje nakon završenog razgovora. Ljudi koji prisusvuju su najmoćniji lideri svake Evropske i Severno Američke države. Tu su kraljevski predstavnici, predstavnici Evropskog parlamenta. Evropski komesari, predsednik Centralne Evropske banke, Svetske banke, MMF-a, Federalnih rezervi, glavnih 50 CEO-a (glavnih direktora) svetskih najmoćnijih korporacija. Sastaju se bez pomena u glavnim svetskim medijima. Zato većina ljudi nikada nije čula za ovu grupu. Svake godine menjaju mesto sastanka tako da se svake treće godine sastaju u Americi. A ostalo vreme u Evropskim gradovima. Oni 120 ljudi podele u 6 grupa po 20 i posmatraju svaku temu na jutarnjim sastancima iz različitih uglova i onda posle svaka tema vođena od grupe se razmatra na opštem nivou i tako se dobija koncentrus od 120 ljudi koji upravljaju svetom. To je organizovana struktura koja je tu vekovima. Kad je to počelo? Bilderberg, postoji već 800 godina. Zvalo se Venecijansko Crno Pleme odmah posle 4-og Krstaškog rata. Većina njih ima ogromna bogastva. Pored toga oni imaju loše namere. To je kontrola ljudi.

Govorimo apsolutno svega na planeti. Grupa se dogovorila o datumu napada na Irak, povećanje cene nafte, pokretanje ekonomske krize. Dali su Baraku Obami blagoslov da se kandiduje za predsednika Amerike i da su Obama i Hilari Klinton prisustvovali sastanku Bilderberga u Virdžiniji 2008. Ako Bilderberzi budu tako uspešni i stvore jednu svetsku vladu, kako bi to uticalo na jednog običnog građanina? Imamo sve regione koji se spajaju u jedan, imamo

svetski ustav koji će preuzeti upravljanje američkim ustavom. Znači Bilderberzi će da unište suverenitet USA, Amerika je zadnji bastion, zadnji svetionik nade koji imamo. Uzimanjem naše slobode tu se ne završava. Oni su ovladali Evropom i sada su se skoncentrisali na SAD. Oni misle da Amerikanaca ima dosta da bih kontrolisali zato počinju da eliminišu ljude na značajnim položajima koji im se pridružuju. Suvišno je reći da ljudima koji kontrolišu svet, ne trebaju milijarde ljudi. Njima treba samo toliko ljudi da obrađuju njive, kao što su radili pre 700 godina. Ako imaš uspeh, imaš progres, stvaraš nešto za buduće generacije. A to je baš ono što oni pokušavaju da unište. Upravo to. Jedna stvar je sigurna, Bilderberg grupa definitivno postoji. Sada su totalno otvoreni, sastanci nisu tajna. Ali ono što se dešava na sastancima je tajna. Ali nije tajna da su David Rockefeller, Tim Geitner, trenutni ministar finansija vodeći u grupi. Henri Kisindžer, Henri Travis, Kraljica Beatrisa iz Holandije. Ron Jordan Klintonov advokat i gomila drugih velikih imena je bila na ovakvim sastancima. Tom Dašel, Hank Olsen, Kondoliza Rais, Princ Čarls. Nema svrhe nabrajati dalje. Pravo laičko pitanje glasi. Zašto je ovoliko moćnih ljudi u istoj sobi u isto vreme? Bez toga nema hijerarhije neke vrste liderstva koje vodi ovakve skupove? Svi su oni iz raznih sfera života. Medija, politike, biznisa, bankarstva, nafte i svi su vođe svojih malih kraljevina i sad su se skupili svi zajedno. Žele da dramatično smanje populaciju jer ne mogu da se nose sa ovim! Zašto se o njima nezna skoro ništa? Oni koji kontrolišu vodeće medije, su deo grupe ili im polažu račune. Zašto su oni tako tajanstveni? Verovatno zato što dobro obavlja posao na svetlosti, a zlo pod okripljem tame. Najstrašnija je zavera koja treba da ubija milione. Truju našu decu! Rasturaju organizovano drogu. Šta

je najvažnije za njih? Nauka o kontrolisanju populacije i kontrolisanje informacija. Kako? Kroz kulturu, kroz razne velike medijske sisteme i pravac kojim žele da vi idete. Oni već vode mnoge glavne kompanije i sastaju se jednom godišnje da donose glavne odluke. Zar to ne podseća na mafiju, gde sve vođe familije se skupljaju zajedno i kada je neki problem rešavaju ga svi na taj dan. Oni pokušavaju da ovladaju našim sudbinama i da samo njihova hibridna krv i njihove elitne hibridne familije idu napred u budućnost sa tehnologijama za produžavanje njihovih života. Oni žele da se populacija smanji na takozvani „dozvoljeni nivo“! Kako će to da urade. Verovatno sa sporim ubijanjem sa vodom planiraju da ubiju čak 4,5 milijardi ljudi najmanje! Kako će to uraditi? Truju svetske rezerve hrane. Truju i lekove svakako. Oni su moćni i imaju pristup lekovima i mogu to da urade. Oni nisu samo tajno društvo oni su masovne ubice. Pogledajte sada Zemlju, puna je gladi i zaraznih bolesti i epidemija i raznih drugih stvari koje se pojave niodkuda. Koja im je ideja za masovna ubistva. Ciljaju na vaš imuni sistem! Kako će to uraditi? Jednostavno preko aditiva za hranu. Aditiva u pićima, svi oni hemijski ciljaju vaš imuni sistem! Prvo se žrtvuju zalihe hrane jer se u njih stavljaju otrovi. Aspartam je otrov. Zvaničnici zdravstvene administracije pokušavaju da zadrže taj elemenat van naših zaliha hrane.

Šta je aspartam? Aspartam je hemikalija. Napravljena je od aspartične kiseline i fenilalanina a to se razlaže na formaldehide i metanol i stvara razne vrste problema, mentalne probleme i ima uticaja na svaki organ u telu i oni to znaju. Istraživanja pokazuju da to nikada ne sme da se stavlja u našu hranu. A oni ga ipak svesno stavljaju. Zašto? Da nas sistematski truju. Toga ima u većini gotove hrane, naro-

čito u hrani za bebe. Skoro 60% ljudi na Zemlji pije vodu koju fluorišu a to je u svim gradovima sveta. I ne samo to. U vodu stavljaju nešto što se zove hidro-fluoridna-silicijumska kiselina, a što je proizvod koji dobijaju iz fabrika koje proizvode veštačka đubriva. Oni znaju šta rade, jer je fluorid je štetan za plodnost. Ovo je sve deo kontrole populacije. Nećete čuti istinu od medija jer oni sve kontrolišu pa naravno i medije. A ova mreža veoma bogatih ljudi sve što rade, rade na planu za ceo svet. Ljudi misle da oni to rade zbog novca, možda je i to deo plana ali je suština da unište civilizaciju kakvu znamo. Oni prvo žele planetarnu diktaturu tako da mogu da ostvare svoj plan. A to je najefikasnije preko zdravstvenog sistema. Što znači da će se muškarci i žene razboleti i umreti, a oni koji prežive biće neplodni. Kada populacija bude velika kao sada na 7 milijardi stanovnika više se ne može kontrolisati onda je treba drastično smanjiti. Da se primora stanovništvo na vakcinaciju. To je medicinska tiranija koja se radi pod pokroviteljstvom UN-a i SZO-Svetske Zdravstvene organizacije! To je sve u okviru plana smanjenja svetske populacije. Znamo da mnoge od ovih vakcina imaju ozbiljna sporedna dejstva. Ovo se radi po planu, ubijaju polako, vremenom. SZO radi na vakcini koja uzrokuje neplodnost! To je genetski holokaust. Oni će ubrzo pokrenuti pandemiju koristeći inhalacione vakcine što će biti živi mutirajući virus! To znači ako je ja uzmem mogu da zarazim ne samo sebe nego i druge koji su u kontaktu sa mnom. Dobiću grip i svi oko mene dobiće grip! Onda će sve vlade na svetu izjaviti da imaju pandemiju a nemaju dovoljno vakcina. Tako će pomešati skvalen u svim centrima za vakcinaciju. Ljudi će čekati uredovima da prime H1N1 vakcinu. Šta to znači? Holokaust, genocidni holokaust! Žene i muškarci će umreti a oni

koji prežive biće neplodni. Ljudi uzimaju previše prirodnih resursa koji ne mogu da se više obnavljaju. Ali Bilderberg grupa ima svoje upravljače. Na njenom čelu postoji savet od 7 ljudi i oni donose dugoročne odluke o tome šta žele da se dešava. Koja država propada koja se uzdiže, čija ekonomija se razvija. Važno je shvatiti da ovi ljudi nemaju sklonosti prema religiji, nemaju sklonosti prema bilo kojoj naciji. Nemaju sklonosti prema političkim partijama. Rade prema svojim sopstvenim pravilima a njihova pravila nisu institucije u koje verujemo. Oni jesu moćni ali ne kao mi, narod. Kad podignemo glasove, svaki put se povuku! Oni ne žele da mi znamo da imamo tu snagu!

VANZEMALJCI I OSNIVAČI SAD

Kada su ljudi počeli izučavati stare civilizacije i želeli otkriti da li je postojalo bilo kakvo znanje o masonima. Odmah su otkrili da masoni veruju u ideju primanja znanja kroz nauku koja je od velikog duhovnog značaja. U doba Prosvetiteljstva, to je uključivalo i mogućnost postojanja vanzemaljskog života i to su oni uneli u Novi svet. Imate najznačajnije građane društva koji su postali masoni i povezivali se jedni s drugima. Razgovarali su o velikim stvarima, i sigurno nagađali o postojanju mnoštva svetova. Je li porast verovanja, u mogućnost postojanja vanzemaljskog života, imao uticaja na viziju Osnivačkih očeva, Americi? Ali, može li uticaj masonstva objasniti zašto su masonske vrednosti upletene u načela najznačajnijih američkih dokumenata? I može li to objasniti, kako i zašto se masonski simboli mogu pronaći na mnogim nacionalnim spomenicima i u arhitekturi

U izgradnji Vašingtona, jezik simbola je vrlo značajan i tu vidimo povezanost s Masonstvom. Isti ljudi koji su bili umešani u razvoj Masonstva interesovali su se za Egipat. Pronađeni simboli u Vašingtonu jezovito su slični portretima u drevnom Egiptu. Sfinga, obelisk, piramida i oko, koje sve vidi. Ako bi sada izvadili dolar i pogledali ga, videli bi ste kako je na jednoj strani slika Velike piramide iz Egipta sa svevidećim okom na njenom vrhu. To je Veliki pečat Sjedinjenih Država i to je strašan tajanstveni simbol božjeg oka koje nas posmatra. Otud ideja da oni treba da igraju ulogu Velikog brata koji sve prati, koji sve

kontroliraju i koji sve posmatra. I kako su drevne civilizacije bile božanske u prirodi i zato su Osnivački oci, to obnovili ovde u Sjedinjenim Državama. I ko ili šta, kako su oni verovali nadgledalo njih? Bog? Ili nešto drugo? Odgovor bi se možda mogao pronaći u 1866 u ličnosti *Georgea Washingtona* koji se nalazi u arhivi kongresa. Postoji poznata slika Vašingtona kao masona gde se iznad njegovog desno ramena vide lestvice koje idu na gore, prema nebu. Vidi se neka vrsta svemirskog broda na nebu.

U biblijskoj priči o Jakovu iz knjige Stvaranja, 28: Jakov svedoči kako anđeli ulaze i silaze lestvicama iz nebesa. Ali na ovoj slici lestvice ne dolaze sa nebesa nego iz tamnog okruglog predmeta, koji isijava višebojno svetlo. Kako su Jakove lestve popularni simbol Masonstva je li moguće da ova slika pokušava pokazati nešto drugo? Nešto što je vanzemaljskog porekla? Po meni Jakove lestve nisu ništa drugo nego rampa jednog uređaja koja stiže do sveta bogova. A bogovi su vanzemaljci. U samom Kapitolu interesantna je jedna kompozicija slika na samom plafonu gde se nalazi slika na kojoj Vašington izgleda poput drevnog boga. To je ogromna slika koja prikazuje Vašingtona u vrlo zanimljivoj poziciji koja znači uznesenje čoveka do bog-čoveka. Vidite ga prikazanog kao što biste videli prikazanog boga. Da li su Osnivači Amerike verovali da su vanzemaljska bića bila instrument za novi američki eksperiment s vladom da preživi i napreduje? Ideja se temelji na ideji prosvetiteljstva. Ili se sve svodi na bliskim susretima. Od eksperimenta s električnom *Benja mina Franklina* koji je tvrdio da je to znanje dobio od vanzemaljaca, do svemirskih putovanja, trebalo je da prođe manje od 250 godina i to je donelo ogromne promene u američkom društvu, ono što se nije promenilo je želja za boljim poznavanjem svemira i želja za otkri-

vanjem ima li uistinu života, izvan naše planete? Ne samo da verovanje Osnivačkih očeva u mnogobrojnost svetova živi i danas nego se takođe provode naučna istraživanja na način na koji oni nisu to mogli učiniti. A to je koncept koji se razmatrao još od kada je prva osoba pogledala u nebo i zapitala se šta ima tamo gore. Je li Džordž Vašington primio neko tajno znanje u susretu sa vanzemalcima u dolini Forge kako sam tvrdi koje ga je vodilo u osnivanju Sjedinjenih Država. Je li podelio ovu informaciju s ostalim Osnivačkim ocima kao s Tomasom Džefersonom i Bendžaminom Frenklinom? Jesu li oni spustili ovo znanje do ljudi koji su ih sledili. Ako su vanzemaljci stvarno bili prisutni tokom osnivanja Sjedinjenih Država, jesu li oni došli ovamo kako bi nas nadgledali? Je li to bio neki konačni plan? I ako je tako hoće li se ponovo vratiti?

POČETAK KRAJA

U toku su završne pripreme za uvođenje Novog Svet-skog Poretka (NOW) a to je poredak centralizovane vlasti u celom svetu i potpune kontrole nad ljudima. Biće to zama-skirano većim ljudskim slobodama, ekonomskim napret-kom, novim oblicima zabave, ali iza toga će stajati čipovani i programirani ljudi. Za razliku od Starog poretka koji se zasniva na više religijskih obrazaca koje su imale za cilj da zavade ljude kako bi se njima lakše vladalo. Novi poredak će imati jednu religiju koja sadrži spoljašnja obeležja svih postojećih većih religija. Oprobani mehanizmi Iluminata za ostvarivanje njihovih ciljeva je formula problem-reak-cija-rešenje. Prvo sami izazovu problem, i s njim željenu reakciju javnosti koja sama prihvata jedino logično rešenje, a to je ono rešenje koje su Iluminati želeli da postignu. Tako dobijaju narodnu (demokratsku) podršku za svoje ciljeve. Njihov cilj je da imaju jednu svetsku vladu i jednu svetsku religiju, pod njihovom kontrolom. Da bi se ostvario plan s religijom rasplamsavaju se verski sukobi, koji bi mogli da aktiviraju i nuklearnu katastrofu u nekom delu sveta, što bi obesmyslilo raznolikost vera zbog njihovih sukoba i kao najbolje rešenje nametnulo jednu religiju.

Pokrenut je „rat protiv terorizma“ a to je zapravo rat protiv muslimana koji se ne uklapaju u program Novog Doba i ne mogu da mu se prilagode.

U planu je i predstava povratka lažnog Isusa koji je zapravo njihov klon od krvi koju su, navodno, sačuvali sa

raspeća, tako će predstaviti njegovu pojavu, i ako to nije njegova krv. Biće to lepa i velika predstava. Kao i lažna invazija vanzemaljaca od kojih će nas tobože spasiti oni kako bi smo ih prihvatili kao naše spasioce. Javnost se uveliko priprema na takav scenarijo brojnim filmovima katastrofa u SAD i u svakom takvom filmu predsednik je crnac.

Neizvesnost potiče i stoga što sami Iluminati nisu složni.

Zapravo, njihov je problem što su se vremenom osilili i zloupotrebili vlast koja im je data na ovoj planeti, što misle da su veći i da su nešto drugo nego što jesu. Zato su malo zastranili sa planovima i preterali u nasilju nad ljudima. Postoje indicije da orginalni planeri života na ovoj planeti kao pozitivna vanzemaljska bića to dobro znaju i da imaju nameru da se umešaju, da stvari dovedu u red i normalu. Ogromni i mnogobrojni objekti su se pojavili u *Kuiperovom* pojasu, i polako se približavaju Zemlji. Smatra se da su to snage Galaktičke federacije koje su došle da završe posao. Problem je samo što ne žele da se mešaju u samostalan razvoj ljudske svesti, da ne ispadne da ljudi dobijaju nebesku pomoć, umesto da se sami probude, sazru i reše sami svoj problem. Tada bi ljudski razvoj svesti stao i propao. Zato se stvari ubrzavaju velikim tempom. Zemlja se sve više trese od tog ubrzanja. Do ostvarenja njihovih planova 2017. godine biće puno zanimljivih događaja i promena. Koliko je nama poznato, oni čekaju da Iluminati dovrše posao oko stvaranja Novog svetskog poretka, jedne svetske vlade i globalne države, jer je ona zaista i potrebna ljudima, svet treba da bude ujedinjen i slobodan od svih podela i predrasuda, ali nemaju nameru da im dopuste da njome i vladaju na stari način, da se pretvore u najveću diktaturu. Tada će intervenisati i više ništa neće biti isto. Svet

će zaista biti slobodan po prvi put. Uslov za tu intervenciju je globalna svest ljudi, nadilaženje svih starih podela na osnovu verskih i drugih programa. Čak i ta intervencija neće biti sasvim spolja, već koliko je to moguće, kroz same ljude, podsticajem njih samih da deluju u tom pravcu, da postanu svesni duhovne i Božanske suštine samog čoveka kao takvog, a ne na osnovu tradicija i ideologija. U svakom slučaju, više nego ikad u istoriji bićemo suočeni sa izazovom da se probudimo od infatilnih snova u kojima živimo, od iluzija u kojima živimo.

Pripreme za totalnu kontrolu se privode kraju. Ako i početak totalne kontrole bude uspešno startovao nećete ga ni primetiti. Mislićete da vam se događa nešto lepo i nastavićete da sanjate. Jedino dobro u svemu ovome je što za oslobođenje nema drugog načina do potpunog iskušenja ropstva - niti drugog načina osvešćenja nego da postanemo svesni svoje nesvesnosti.

Buda je jednom rekao da se samo u teškim i neprijateljskim okolnostima javlja ona vrsta energije u čoveku koja ga budi. Prelomna tačka celog ovog procesa je spoznaja da je čovek od svog nastanka bio kontrolisan spoljašnjim uticajima i da se pukim fizičkim rođenjem još nije uistinu počeo da postoji. Čovek ne nastaje prostom biološkom reprodukcijom. Sredinu majčine utrobe samo je zamenio širom sredinom fizičkog sveta u kome nastavlja da raste i sazreva.

VELIKA SVETSKA ZABLUDA

Milijardi ljudi živi na Zemlji u zabludi. Zašto? Iza njihovih pogleda političari ostvaruju svoj globalni plan a da toga nisu svesni. Od doba Napoleona tajna društva su uticala na politiku kako bi preuzeli svet a posebno i prvenstveno Evropu. Danas u 21. veku njihov plan dolazi do izražaja. Novi svetski poredak odnosi se na centralizaciju moći, utišavanje svakoga ko javno kritikuje sistem

Jedanaestog septembra Džordž Buš je najavio novi svetski poredak. Objasnio je da je to u najboljem interesu svih. Prvi je javno progovorio i digao glas Antoni Hidler kada se otkrilo da Vladari iz senke ne samo da nadziru SAD, nego i Veliku Britaniju, on je rekao; „Ti Iluminati. Ta skupina koja sebe naziva prosvetiteljima“ je zauzela pozicije moći, preko kontrole nad bankarskim sistemom. Tajni simbolični jezik novog svetskog poretka je novac. Bolje rečeno američki dolar. Na zadnjoj strani dolara, možete videti simbol na levoj strani, *Annuet Coeptis*, što znači naše preduzeće je okrenuto uspehu, o kom se preduzeću govori? *Novus Urdo Seclorum* znači Novi svetski poredak. Novi svetski poredak Džordža Buša kroči prema uspehu. 1934. Federalne rezerve su preuzele potpuni nadzor nad monetarnim sistemom SAD. Oni su rekli da je to sada uspeh. To je simbol tajnog društva kojeg masoni nazivaju Iluminati, nemački bavorski Iluminati.

To tajno društvo je osnovano u južnoj Nemačkoj, u Bavarskoj. Prozvali su se Iluminatima, prosvetljenima.

Još 1774. god. Doneli su planove šta nameravaju učiniti s Amerikom i kako će to učiniti. Na dolaru se vidi piramida a na vrhu trougao okružen svetlom je Horus egipatski bog. Simbol oka u antičkom Egiptu odnosi se na Horus što je označavalo novorođeno sunce. Stari egipćani su verovali da je prilika božja u obliku Sunca i da vas stalno posmatra. Na dnu dolara piše 1776. Mnogi ljudi misle da se to odnosi na godinu nezavisnosti. To je pisano rimskim brojevima a tada se to pisalo samo u Evropi, 1776. je godina kada se tajno društvo oformiralo i počelo obavljati svoje operacije. Bavarski iluminati stigli su u Ameriku čim je oformljena vlada SAD a ti ljudi poseduju vladu SAD ali i njihove građane.

Drugim rečima ti ljudi štampaju novac vode skoro sve države, poseduju vas i sve oko vas. Oni donose zakone, vode ratove, postavljaju vlade, predsednike država i tako mogu odlučiti ko koga može ubiti i ko se može izvući.

Pripadnici porodice Buš su članovi tajnog društva „Lobanja i kosti“. Amerika je pod kontrolom korporacija. Mislim da je vreme da se razbudimo. Vaš dnevni boravak je fabrika, njiva. Izlazni proizvod ste vi.

Ali ne radi se samo o Americi. Ista situacija je i sa Evropom prvenstveno sa Engleskom. Ko je najaktivniji u Evropi? Pa svakako Bler. Koja je najveća Blerova tajna? Da li je on mason? Kako duboko je mreža tajnih društava doprela u svetsku politiku? Ako pročitate mnoge knjige o zaverama, pronaćićete da mnogi autori optužuju Blera da je visoko rangirani mason. Bler je kraljičin pravni savetnik. Profesija koja vuče svoje korene iz templarskih hramova koji su izgradili tajna društva Templara u Londonu u 12 veku. Toni Bler samo sledi tradiciju članova masona. Među mnogobrojnim pravnim savetnicima i sudijama. Bler

je pripadnik masonske Studholmske lože proizašle 1591. godine. Bler je okružen masonima. Pretpostavlja se da u Velikoj Britaniji ima 600.000 masona. Oni obično zauzimaju visoke položaje i obično imaju masonske hramove unutar zgrada. Toni Bler se često sastaje sa kraljicom a i ona sama je veliki patron međunarodnog svetskog masonstva. Prodiranje masona ide mnogo dublje u institucije nego što se zna. Palata *Westminster* i dom britanskog parlamenta koristi se za sastanke dve masonske lože. Gde se nalazi britanska demokratija? Možete samo pogađati. Ta superiorna bića, ljudsku populaciju spominju kao stoku. Viston Čerčil je takođe bio mason 33. reda a to je najviši red u masonstvu. Čerčil je bio član Reda Druida. Većina masona ne napreduje iznad 3. reda. Veliki broj masona ne zna da iznad tog trećeg ili plavog stepena kada se postaje majstor da postoje još naviše cela hijerarhija. Visoko rangirani masoni su skoro isključivo aristokratskog srodstva. U bilo koje vreme nema više od nekoliko desetina ljudi koji su dostigli 22. red. Bler i Buš zagovaraju da su im demokratije na prvom mestu. Ali to je samo farsa, oboje zagovaraju staru globalnu iluminantnu mrežu.

Svet je struktura kao mentalna piramida, piramida unutar piramide kao ruska babuška. Na primer Vlada bilo koje zemlje samo sto ljudi planira ceo sistem kao kod banke gde obični ljudi kada daju svoje pare više ne znaju šta se dešava sa njihovim parama. Sve te piramide imaju malu skupinu ljudi na vrhu koji jedini znaju kako to funkcioniše. Svi ostali su neupućeni. Šta zapravo iluminati rade? Osi guravaju da jedino njihovi ljudi dostignu poziciju moći u kojima se donose odluke gde se sprovode njihovi planovi. Nije važno u Americi da li je predsednik republikanac ili demokrata obojica slušaju istog gazdu. Bler i Buš su samo

lutke. Prave moćnike ne vidite. Oni nisu na javnoj sceni. Jedino što ljudi mogu da urade da ih zbate ali ih ne mogu zbaciti jer su oni u senci.

Iluminati. Oni su se utemeljili 1776. godine. Cilj Iluminata je da zavladaju svetom. Najbolji način da se zavlada svetom je pomoću kontrole uma ljudi i zauzimanje država pomoću kontrole uma. Iluminati koriste sotonske kultove kao alat da umetnu ljude u program kontrole uma.

Imaju tajno ime za Boga masona koje ne smeju da izgovaraju. To ime je *JAH-BUL-ON*. Sve u ovoj stvarnosti je vibracija. Svest u ovoj stvarnosti je vibracija. Sve je vibraciono polje. Na tome se temelji astrologija. Kada smo rođeni, gde su onda planete koje šalju vibracijske projekcije koje utiču na vibraciono polje u kojem smo rođeni. Zato smo i pod različitim uticajima u različito vreme godine. Zato oni shvataju to. Oni manipulišu tim vibracijskim poljima celo vreme, da bi manipulirali nama. A ti rituali to je samo kao ukras. Kao i masonski rituali. Ti rituali služe kako bi se uticalo na učesnike na određeni način te da im omogućе dolazak entiteta iz drugih dimenzija što narod govori već hiljadama godina širom planete.

Pored stvaranja konflikta i kreiranja ratova, ideologija je njihova da se traži apsolutna pokornost od svih ljudi u društvu. Ideja o slobodi, slobodi mišljenja i slobodi izbora pojedinca da radi sa svojim životom šta hoće: Pojedinac treba da bude potpuno poslušan prema državi, a država bi trebala biti odraz Boga. Država je svemoćna. Treba se zapitati šta je država? Pa, država je elita. Država je kraljevska aristokratska hijerarhija, koja je sposobna upravljati i živeti kako god da oni požele. Zato jer su super bogati. Pogledamo li hijerarhiju aristokracije i kraljevskih porodica širom sveta možemo videti da su oni država.

Novi svetski poredak će čovečanstvu doneti nove slobode. Biće oslobođeni gladi, oslobođeni nezaposlenosti, oslobođeni siromaštva i oslobođeni lične odgovornosti prema drugima u zamenu za kolektivnu i individualnu odgovornost prema Državi, poslušnosti Diktatoru i verovanju u Anti-Hrista kao Boga na Zemlji.

Novi zakon koji će podupreti Novi svetski poredak biće donešen i odbaciće sve stare, prevaziđene kapitalističke i komunističke sisteme prošlosti. Nova Povelja o pravima jasno će definisati prava Države nad pojedincem, za dobrobit čovečanstva i biće napisana frazeologijom koja će pre podsećati na Životinjsku farmu Džordža Orvela nego na modernu demokratsku državu. Dvosmilenost će dostići nove standarde prevare i uhvaćeno između potrebe da preživi i slepe poslušnosti „Bogu na Zemlji“, stanovništvo će postati voljni saučesnik u sopstvenom padanju u zamku. Uslužni građanin će steći jednim udarcem religioznu sigurnost, hranu, odeću, krov nad glavom i zaposlenje u zamenu za poslušnost prema zakonu i državi, jer će svaka njegova potreba biti zadovoljena zahvaljujući magiji ahrimanske tehnologije, a jedino što mora da žrtvuje je njegov lični duhovni identitet.

Pravni, administrativni, sudski i obrazovni sistemi svih država jačaju i podupiru vrednosti, moć i prestiž vladajuće klase, Novog svetskog poretka, koji je već dugo tajno u pripremi od strane nekih finansijskih i industrijskih moćnika našeg vremena, kako bi se ovi koncepti doveli do savršenstva. Privlačnost materijalnog komfora, sadržanog u novoj tehnologiji, funkcionisaće kao savršen mito koji osigurava ćutnju većine potencijalnih bundžija među stanovništvom. Za one koji odbijaju da prihvate „novi poredak“ sve isprobane metode ubeđivanja i terorisanja će se primeniti. Sve

naučene lekcije u totalitarnim državama iz prošlosti biće primenjene sa svom silinom uz voljni pristanak većine ljudi u ime Boga, koji će se poput Nemaca u toku nacističke ere, pretvarati da koncentracioni logori ne postoje. Ali u ovom slučaju će zatvorenici patiti i od religiozne inkvizicije kao i od političkog proganjanja.

Svima koji podrže Novi svetski poredak biće garantovan udoban materijalni standard, dobro zdravlje, obrazovanje za njihovu decu i oslobođenost od briga ako prihvate rukovođenje Države u svim aspektima svoga života. Gde ćete raditi, gde ćete živeti, kada ćete i sa kim stupiti u brak i koliko dece će Vam dozvoliti da imate više neće biti lična odluka, već će o tome odlučivati nova svetska birokratija. Lični izbor neće biti dozvoljen ni u izboru zanimanja. Odluke o tome će biti deo nove strukture.

Ambicija i pohlepa za vlašću čiji je dugoročni cilj bio svetska vlada su takvi da žele da imaju potpunu kontrolu nad svakim aspektom ljudskog života.

PROTOKOLI SIONSKIH MUDRACA

Protokoli sionskih mudraca, (za koji Jevreji ovih dana uporno tvrde da je to čista izmišljotina i da to nije nikada ni postojalo), predstavlja strategijski plan jevrejskog naroda za osvajanje sveta. Ovaj dokument i pored svih nastojanja jevrejstva da se ovakav sačuva u najvećoj tajnosti, izašao je u javnosti pre nekih 50 godina. On je sačinjen na velikom cionističkom tajnom kongresu u Bazelu 1897. godine i već je u velikoj meri primenjen u delo sa svim onim što se u njemu predviđa. Prirodno je da je ta činjenica izazvala opravdanu reakciju kod Nejevreja, a naročito kod onih Nejevreja koji su bili na najvišem stupnju civilizacije, nauke, kulture i umetnosti, a to su Nemci. Nemci na čelu sa Hitlerom, sa arijevsom ideologijom, sa savremenom tehnologijom pokušali su da ih zaustave i došlo je do Drugog svetskog rata. Znamo kako se sve to završilo, odnosno svesni smo toga da ih nisu zaustavili.

Boljševizam, kako ćemo videti, jevrejski proizvod, koji oni pod izgovorom „opšte koristi“ svesno koriste ubijajući u našem čoveku ono što ga čini čovekom, uništavaju njegovu dušu i sve moralne vrednosti, istovremeno oduzimanjem svake posebnosti, pretvarajući konsekventno i samog čoveka u običan broj. Taj isti boljševizam, koji narod u svom iskrenom i idealističkom usmerenju zamišlja kao nešto sasvim drugo, preti da preplavi ceo svet. Kad su shvatili da to više ne mogu držati pod kontrolom i da im to izmiče iz ruku zbog milijardu Kineza i milijardu muslimana bili su prinuđeni da

sve to unište preko noći. Ceo Sovjetski Savez, cela Gvozdena zavesa, strašni KGB, fenomenalna vojna industrija koja je ulivala strah u kosti svakome ko bi i pomislio da se drzne i baci kamen na Sovjetski Savez. Sva ta vojna industrija, ta najveća svetska sila na svetu, sa najvećim brojem atomskih glava pala je preko noći bez ijednog ispaljenog metka. Obrušila se kao kula od karata. Obrušila se iznutra a da niko na nju nije bacio ni kamenčić a kamoli neku raketu.

Taj strašni Berlinski zid, opasan bodljikavom žicom i strujom, sam je otvorio kapije, sam se srušio. Kako je to bilo moguće? Činjenica je prosta. Sovjetskim Savezom nikada nisu upravljali Rusi, niti se komunizmom rukovodilo iz Moskve već iz Vašingtona i Londona. Sovjetskim Savezom su upra vljali Jevreji i oni su ga srušili bez zrna baruta, jer je on odigrao svoju ulogu i više im nije bio potreban. Njegova osnovna uloga je bila da zaustavi Nemce u zauzimanju sveta i uništavanju Jevreja.

Sada se zna da je Masonerija (Slobodno zidarstvo) slepo oružje i apsolutni izvršni organ „jevrejskih svetskih mudraca“ pomoću kojeg jevrejstvo faktički, iako tajno, upravlja skoro celim svetom. Ko ima prilike da pročita Protokole, mnoge će mu stvari, mnoge će mu činjenice iz svakidašnjeg života postati jasne. Naša kultura, naš opstanak kao slobodnih živih bića je u opasnosti. Neće još dugo potrajati, kad će između bivšeg izabranog Božjeg naroda Jevreja, koji se odmetnuo od Boga i prišao Satani, odnosno Luciferu prvom Anđelu koji se i prvi odmetnuo od Boga i svih ostalih naroda, doći do borbe između dobra i zla. Prvo će morati da se pojavi Isus Hrist, ne u fizičkom obliku, nego kao Bog koji će ući u sva srca ljudi koji veruju u njega. Zatim će se na svim stranama, u svim državama dići jedan ogroman talas antiglobalizma, čim narodi uz Isusovu pomoć uoče istinu, jedinu i strašnu. Ovaj pokret neće biti ništa drugo do reakcija i samoodbrana protiv te opasnosti.

EVROPSKA UNIJA NOVI SOVJET?

Tek smo sahranili jedno čudovište – Sovjetski savez, a već se drugo izuzetno slično čudovište – EU izgrađuje. Šta je tačno Evropska Unija? Možda ako uporedimo sovjetsku verziju možemo doći do odgovora. Sovjetskim savezom su vladala petnaest političara koji su imenovali jedni druge i koji nisu bili odgovorni nikome. Evropskom Unijom vladaju dvadesetak ljudi koji imenuju jedni druge, sastaju se u tajnosti i nisu odgovorni nikome i kojima ne možemo dati otkaz. Neko će reći da EU ima izglasan parlament! Pa i Sovjetski savez je imao neku vrstu parlamenta koji je samo udarao pečat na odluke Politbiroa. Sovjetski savez je stvoren prisilom i vrlo često vojnom okupacijom. Evropska unija se ne stvara vojnom silom, nego ekonomskim nasiljem. Kako bi nastavio postojati Sovjetski savez se sve više širio. U trenutku kada se prestao širiti, počeo je propadati. Ista stvar važi i za Evropsku uniju. Nama je rečeno da je svrha Sovjetskog saveza stvaranje novog istorijskog entiteta - Sovjetskog naroda. Ista stvar vredi i za Evropsku uniju. Oni ne žele da budete Britanci ili Francuzi. Žele da budete svi jedan novi istorijski entitet Evropljani i da potisnete sve nacionalne osećaje i živite kao multinacionalna zajednica.

U Sovjetskom savezu, jedan od velikih ciljeva bio je uništavanje nacionalne države. i to je upravo ono što možemo videti u Evropi danas. Brisel namerava da upije sve nacionalne države kako više ne bi postojale. Oni koji se opiru ili je razotkriju učtkani su ili kažnjeni, ništa se ne

menja. U Sovjetskom savezu imali smo Gulag, a mislim da imamo Gulag i u Evropskoj uniji, intelektualni gulag. Kad god neko pokuša reći šta misli o pitanjima rase ili pola ili ako su njihovi pogledi drugačiji od odobrenih biće izvrnut ruglu. To je početak Gulaga, početak gubitka vaše slobode. U Sovjetskom savezu su nam rekli da nam treba Federalna vlast kako bi izbegli rat. U Evropskoj uniji vam govore istu stvar. Ukratko, ista ideologija čini suštinu oba sistema - EU je stari sovjetski model predstavljen pod zapadnjačkom maskom. No opet, kao i Sovjetski savez i Evropska unija nosi u sebi seme vlastite propasti! Nažalost kada propadne a propašće ostaviće veliko razaranje za sobom, a nama će ostati veliki ekonomski i etički problemi. Stari se sovjetski sistem nije mogao reformisati kao što ne može Evropska unija. Ne morate prihvatiti ono što planiraju za vas. Na kraju krajeva niko vas nije pitao da li želite da se zaista pridružite.

Plan Bilderberga. Grupa moćnih ljudi raspravlja o budućnosti sveta. Bilderberg je okupljanje moćnih ljudi, industrijalaca i političara koji se uvek sastaju tajno jednom godišnje u hotelu Bildelberg u Holandiji. Oni vladaju svetom a tamo gde ne vladaju oni utiču na svetske događaje. Tajne organizacije svetske elite nisu više tajne! Planiraju i upravo nas vode prema jednoj svetskoj komunističkoj vladi! To je jedna velika ideja! Novi svetski poredak gde se različite nacije dovode pod zajedničku svrhu. Priča o EU je priča kako političari ne žele da čuju jer pokazuje kako su nas obmanuli i izdali našu naciju.

Plan je stvoriti Federalnu evropsku super-državu. U njoj će biti stopljeno 25 drevnih evropskih nacija. Ova nova zemlja zvana Evropa imaće jedan parlament, jednu vladu, jedan sud, jednu valutu, jednu zastavu i jednu himnu! To je

bio plan. Slična tvorevina nastala je 1922. kada su boljševičke vlasti proglasile savez Rusije, Ukrajine, Belorusije i Transkavkaske Sovjetske Republike. Ta država je nazvana Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika (SSSR). Tim narodima je rečeno da moraju zaboraviti nacionalnost, etničke običaje i tradiciju, jer je svrha Sovjetskog Saveza stvaranje novog istorijskog entiteta Sovjetskog naroda. Evropska Unija je proistekla iz Evropske zajednice za atomsku energiju (Euroatom). I Evropske ekonomske zajednice (EEZ). Stvaranje ove tvorevine želi se nametnuti novi istoriski entitet-Evropljani, što znači da treba potiskivati sva nacionalna osećanja i živeti kao multietnička zajednica. Iz toga onda proizilazi uništavanje nacionalnih država. Ako se malo prisetimo, jedan od ciljeva u SSSR-u, po marksističkoj doktrini, bio je „uništenje nacionalne države“.

Tri osnovna stuba Evropske Unije su:

Zajednička ekonomska politika je dovela do stvaranja jedinstvenog tržišta u Evropi. Šengenskim sporazumom izbrisane su granice između država, a građani tih država postali su građani Evrope (Evropljani).

Zajednička spoljna i bezbedonosna politika čini da sve zemlje članice trude da postignu određene spoljnopoličke ciljeve. Čak je imenovan i visoki predstavnik za spoljnu politiku i bezbedonosnu politiku EU, koji se slobodno može nazvati ministrom spoljnih poslova EU.

Saradnja u oblasti pravosuđa. Stvoren je Europol, koji predstavlja kontinentalnu policiju, kojom će kontrolisati čitavu Evropu. U sistemu pravosuđa uvek će prednost imati sudovi EU u odnosu na sudove zemalja članica, tako da sve odluke domaćih sudova mogu biti poništene iz suda EU. Dakle, još jedno oduzimanje suvereniteta...

Za provođenje „demokratije“ brine se Evropski Parlament, koji ima 785 poslanika i nalazi se u Strazburu. S obzirom da su Ustav EU na referendumu odbile neke važne članice kao na primer Francuska, onda su se dosetili sa nekim kozmetičkim doterivanjima to sve upakovali u naziv „Lisabonski sporazum“ i tako su ga „progurali“ kao najviši pravni akt Unije. Čista prevara. Nije jedina prevara. U SAD-u je bio odbijen predlog o uspostavljanju Centralne banke. Tada su bankari (Rotšildi i Rokfeleri) došli na ideju da samo promene naziv u Federalne rezerve i tako prevaram uspostave Centralnu banku.

Mesto Evropske Unije u Novom Svetskom Poretku. Postoji još nekoliko organizacija sličnih Evropskoj Uniji. Neke su nastale pre nje a neke posle.

Dvadesetpetog maja 1963. osnovana je „Organizacija afričkog jedinstva“, od 2002. poznata kao Afrička Unija, sa sedištem u Adis Abebi (Etiopija). Cilj ove organizacije je mir i stabilnost na afričkom kontinentu.

1967. je stvorena „Asocijacija nacija Jugoistočne Azije“ ASEAN, čiji je cilj promovisanje saradnje i međusobne političke, ekonomske i kulturne pomoći između zemalja članica.

Sporazum o osnivanju „Južnoameričke Unije“ UNASUR, potpisan je 28. maja 2008. na trećem samitu šefova država u Braziliji. Prema njemu sedište Unije je u Kitu (Ekvador) a parlament u Kocabambi (Bolivija).

U martu 2005. se američki predesednik Džordž Buš mlađi sastao sa predsednikom Kanade i Meksika i potpisao SPP, ugovor o sigurnosnom partnerstvu tih triju država, bez znanja kongresa i javnosti. Dogovor podrazumeva osnivanje Severno-američke unije do 2010. godine.

I na to sve, tu je naš novi, stari poznanik Evropska Unija. Ako stavite prve tri grupacije jednu pored druge a sledeće dve iznad njih zar to ne podseća na piramidu. Ali ko se nalazi na vrhu piramide? Koje je ime velikog lutkara koji povlači sve konce? Naravno *United Nations UN*. Možda, a možda i neko drugi. Možda klub *Bilderberg*. A možda i svi oni zajedno.

Obeležja Evropske Unije su:

1. himna
2. valuta
3. dan nezavisnosti (Dan Evrope)
4. zastava.

Na zastavi Evropske Unije preovladava plava i žuta boja. Da li je to slučajnost? Ne nije. U žuto-plavim uniformama masoni izvode svoje rituale u svojim hramovima. Poznato je da takvi najčešće sede u evropskim i svetskim institucijama, pa nije ni čudo što su uzeli takve boje. Zatim tu su i zvezdice bolje rečeno petokrake.

Primećujemo da se petokraka pojavljuje na svim novonastalim tvorevinama, kao i u novonastalim režimima. Pogledajmo neke od njih. Sjedinjene Američke Države, Australija, Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika, Narodna Republika Kina, i mnoge druge čak i Jugoslavija.

MEĐUNARODNO BANKARSTVO

Svi tragovi od davnina do danas vode do međunarodnih bankara koji kontrolišu svetska bogatstva. Ispod njih se nalazi mreža industrijalaca, naučnika, vojnih i političkih vođa, ekonomista i zabavljača.

Dobro je poznato da su međunarodni bankari finansirali narode da se bore jedni protiv drugih. Šta mislite, odakle državi novac da kupuje tenkove, avione, kako bi se naoružali za rat? Oni finansiraju obe strane i zarađuju i od jednih i od drugih. Oni imaju moć da određuju i ishode ratova jednostavnim presecanjem priliva novca zemljama kojima ga pozajmljuju. Oni nikada ne dozvoljavaju da se neki narod oslobodi zaduženja. Oni mogu preko noći da sruše jednu imperiju kao što je SSSR, koju su oni u stvari i stvorili kada im je to odgovaralo.

Oni kontrolišu čitav svetski monetarni sistem i povezani su direktno sa Rotšildima. Kontrola monetarnog sistema jedna je od glavnih poluga za osvajanje sveta.

Snaga Iluminata leži u novcu. Oni koriste svoj novac kako bi stekli kontrolu u verskim, političkim, ekonomskim, obrazovnim, medicinskim, vojnim i socijalnim krugovima i tako obrađivali društvo kao celinu. Tokom Ruske revolucije, koju su finansirali, Iluminati su pod nazivom „bolševici“, dospeli do najvažnijih položaja u Rusiji i tako zbacili cara. Kasnije su to isto uradili i sa SSSR-om.

Ovo remek delo prevare pre se nalazilo u Ligi naroda a danas se ono nalazi ili bolje rečeno zaklanja se iza Uje-

dinjenih nacija. Mnoge narode koji su nekada bili članovi Lige naroda njihove vođe su namagarčile da se priključe Ujedinjenim nacijama. Između te dve organizacije postoji samo jedna mala razlika, što se prva nalazila u Ženevi a ova druga je u Njujorku. Ko je darovao novac da se kupi zemljište i građevinski materijal za zgradu u kojoj će biti smešteno vođstvo Ujedinjenih naroda? Bio je to Džon D. Rokfeler, koji je UN poklonio sumu od 20 miliona dolara da bi kupile 18 hektara zemlje duž Ist Rivera u Njujorku, gde se danas nalazi sedište ove Organizacije.

UJEDINJENE NACIJE

Glavni štab pokreta Novog doba

Osnovna uloga Ujedinjenih nacija kao svetskog policajca je da se pritisnu zemlje koje poseduju nuklearno oružje da ga predaju, kako bi to oružje dospelo u ruke Ujedinjenih nacija. Atomska bomba više ne pripada narodima koji su je usavršili i koji sada poseduju tajne o njoj, Sjedinjenim Državama, Velikoj Britaniji i Kanadi. Ona pripada Ujedinjenim nacijama, organizaciji koja jedina može da je upotrebi ili da preti da će je upotrebiti protiv neposlušnih naroda. Njihov najveći zadatak je da se dočepaju ovog nuklearnog oružja pod izgovorom zamrzavanja nuklearnog naoružanja ili nuklearnog razoružanja. Ni jednom narodu neće više biti dozvoljeno da proizvodi i usavršava nikakvo naoružanje.

Da bi ovladali svetom ovi zaverenici su morali da preuzmu kontrolu nad svetskim monetarnim sistemima preko centralnih banaka. To su i postigli. Sa raspadom Sovjetskog Saveza dočepali su se celokupnog atomskog naoružanja.

Da se samo podsetimo kako su počeli. Zajednički cilj Ujedinjenih naroda u toku Drugog svetskog rata, kao što je formulisano na Teheranskoj konferenciji 1943. godine, bio je uspostavljanje svetske porodice demokratskih naroda. Tu svoju ideju su konkretizovali u Postdaumu 1945. Sada su samo političko oružje u rukama Vladara iz senke.

USPON NOVOG DIVLJAŠTVA

Nekada je bilo verske utehe. Moglo se nečemu nadati, ali danas vera je devalvirana, a crkve su postale mala privatna preduzeća. Njeni vrhovi postali su velike blagajne i tajni neuhvatljivi veliki poslovi. Neke su vere instrumentalizirane u rasadnike vojnih pohoda sa nimalo skrivenim ambicijama da unište nevernike. A ko su nevernici? Sve religije kažu da su nevernici oni drugi koji nisu njihove vere. Ako nema više vere onda smo prepušteni na milost i nemilost bankara.

Svi pričaju o nekoj velikoj krizi. Pričaju o posledicama krize koju vidimo svi ali gde su uzroci te krize? Kriza nije pala sa Marsa, ona je ovde osmišljena i ona je globalna strategija londonskih bankara i njihove podružnice u Nju-jorku. U skladu sa tom strategijom ide sve bolnije siromaštvo, dužnička kriza, odsustvo smislene budućnosti i borba za goli život, bukvalno svakog dana. Tako preustrojen svet, oblikovan je za vanvremensku vlast bankarskih oligarha.

Pad Berlinskog zida značio je i pad iluzija da će se Evropa okupiti, podići i njen napaćeni Istok ući u zajednicu bogatih i demokratskih država. Beda i pad u ništavilo, uskoro će postati praksa u većini bivših „socijalističkih“ zemalja. Ta neizmerna beda samo je bila znak šta će uskoro snaći Evropu. Ona će najpre biti zasuta okupacijom islamskog fašizma, pomodnog uništavanja žene-majke i agresivnim homoseksualnim lobijem. Jevtina potrošačka kultura, gomila droga svih vrsta. Da li je to kraj Evropi? Ne nije!

Ipak dve zemlje još nisu pale na kolena. Još su ostale da se drže Nemačka i na ogromno iznenađenje bankara - Rusija. Ni ovo inteziviranje već pripremljene krize kao trajne baze za vlast bankarskih oligarhija za ispunjenje sna nad snovima, sada dohvatljivog; nije još pred sigurnom realizacijom. Potencijali, posebno ako budu udruženi - Nemačke i Rusije, ogromni su. Resursi Rusije daju energetsku i sirovinsku osnovu i u saradnju sa Nemačkom ogromni prostor od Atlantika do Tihog okeana uz izgradnju brzih i modernih komunikacija doneće prevagu transkontinentalne sile nad pomorskom silom Amerike i Engleske.

Zato je opstanak naše grčko-rimske hrišćanske kulture i njena revitalizacija nada našeg evropskog bića od Atlantika do Vladivostoka. Samo tako biće izbegnuta varvarska budućnost koja nam se već vekovima nameće kao gotov model za dominacijom Evropom. Naravno da je demoni nameću preko svojih izabranih hibrida koje su postavili za skoro sve vladare Evropske unije.

Ovo je ozbiljno vreme i na pomolu je odlučujuća bitka između dobra i zla, tame i svetlosti, dobrih i loših vanzemaljaca. Vladari iz senke bankari, znaju da bitka nije još dobijena. Po prvi put vreme ne radi za njih. Do rekonstrukcije sveta će doći, ali ne onako kako su oni želeli. Naprotiv. Što više odmičemo u dubinu XXI veka, napreduje stil življenja koji su oni nametnuli, koji bi mi nazvali novim divljavaštvom kao pojava koja se širi celim svetom.

Najveća svetska američka banka Goldman Saks koja vladam svim bankama, koja je gospodar novca, gospodar svega što postoji na planeti.

Oni su se lepo organizovali, sve lepo isplanirali samo nisu predvideli da će se u borbu dobrih i loših vanzemaljaca umešati neko ko ih je i stvorio. Sam Vrhovni Bog Rasiel

preko svog sina Emanuela, Isusa Hrista. Kako će to uraditi Isus Hrist, direktnom vanzemaljskom grubom intervencijom ili!

Vladari iz senke mogu se uništiti najačim oružjem kojim čovek raspolaže. Verom. Da, verom ali samo ako se njome dobro kordinira. Vera je najstrašnije oružje samo ako se pravilno koristi. Kada Isus Hrist uđe u srca velike većine obespravljenih i eksploatisanih ljudi tada će se podići jedan ogroman talas antiglobalizma koji će srušiti sve pred sobom i uspostaviće se nov društveno-politički sistem bez eksploatatora i tada će nestati dominacije čoveka nad čovekom kao vid novog ropstva. Ti novi ljudi koji će se staviti na čelo tog pokreta neće biti komunisti koji su bili veštačka tvorevina Vladara iz senke, već će to biti novi ljudi čista srca i ispravnih moralnih načela i zvaće se „ISUSOVCI“.

POČINJE BORBA PROTIV NOVOG SVETSKOG PORETKA!

Rusija se nada da će postići dogovor sa Velikom Britanijom sada kad je napustila EU, a predsednik Putin je duboko ohrabren da je ovo znak da je Velika Britanija počela svoju borbu protiv Novog svetskog poretka.

Putin je ubeđen da je Bregzit dokaz da je svetu dosta globalističke destruktivne politike Novog svetskog poretka.

„Moramo zabeležiti ovaj dan na kalendaru kao dan kada je Velika Britanija ustala protiv svojih gospodara“, rekao je Putin, izveštava „Coercioncode.com“.

Predsednik Putin se ove godine zakleo da će uništiti Novi svetski poredak, a izgleda da su ljudi to приметili i počeli da deluju u tom smeru.

Bregzit predstavlja najveću pobunu britanskog naroda protiv vlasti još od Seljačke bune 1381. godine.

Sigurno je da elita, na čelu sa porodicom Rotšild, nije zadovoljna rezultatima referenduma tako da se nemojte iznenaditi ako se u medijima pojavi vest da je referendum bio nelegalan ili da će se održati drugi referendum.

Gradonačelnik Londona, Sadik Kan, naveo je da bi ovaj grad mogao da se odvoji od Velike Britanije kako bi ostao deo EU. Elite iz Londona i Brisela sigurno nisu očekivale ovakav rezultat i neće se predati tako lako.

Velika Britanija je još jednom pokazala da je jaka i suverena nacija čiji se narod bori za svoje jer želi da bude poštovan u svetu.

GDE SE NALAZI JUGOSLAVIJA?

Pre nego nastavim da pogledamo gde se Jugoslavija nalazila? Jugoslavija se nalazi između Grčke, Italije, Rumunije, Bugarske, Mađarske, Austrije i Albanije. Bila je naseljena Srbima, Hrvatima, bosanskim muslimanima, Slovincima i Makedoncima, a tu su Albanci, Mađari i druge manjine. Njihova zemlja je bila rezultat duge borbe za ujedinjenje kako bi pokazali svetu šta mogu kad rade zajedno bez obzira šta se desilo u prošlosti. Kroz istoriju ova ideja je bila trn u oku mnogih imperija i svetskih sila. Ideja je bila da Južni Sloveni ne bi trebali da ostanu slabi, podeljeni narodi koji međusobno ratuju ili postaju plen imeperije. Srbi su izgubili slobodu pošto su ih Turci napali 1389.godine na Kosovu polju, a koje se zove Kosovo. Gubitak državnosti, koji je trajao pet vekova za Srbe je proizveo snažno utemeljenje mita o Kosovu.

Novinari dođu u Srbiju i pitaju se: „Zašto se vi Srbi toliko ludi da slavite izgubljenu bitku“? Kad govorite o boju na Kosovo, uvek govorite kako je to bila velika bitka, ali ste je izgubili. Da li ste vi možda mazohisti? Da li vam nešto fali? A mi kažemo: Da li ste ikada čuli za Alamo? Da li se sećate Alama? Da li ste čuli za Masadu? Gde su se Jevreji branili do smrti i na kraju svi izvršili samoubistvo samo da se ne bi predali u opkoljenoj tvrđavi. Zbog otpora prema Turcima, Srbi su proganjani i podvrgnuti užasnim mučenjima. Mi smo bili žrtve neverovatnih muka. Bilo je načina da ovo izbegnete, prihvatanjem muslimanske vere! I mnogi su to učinili jer nisu imali izbora. Tako je deo slo-

venskog naroda prešao u Islam dok je drugi deo zadržao pravoslavnu veru. S druge strane, državna religija Austrougarskog carstva je bilo katoličanstvo pod čiji je uticaj podpala hrvatska populacija.

Kada je Austrougarska protivzakonito aneksirala Bosnu i njeno veliko jugoslovensko stanovništvo 1908. godine. Jugoslovenski san je bio ugroženiji nego ikad. Međutim, grupa jugoslovenskih nacionalista, „Mlada Bosna“ koja je uključivala, Srbe, Hrvate i Muslimane, odlučila je što je mnogo, mnogo je. Mlad čovek, Gavrilo Princip ubio je austriskog prestonaslednika Ferdinanda u Sarajevu. Kasnije je zabeleženo da je rekao: „Ja sam jugoslovenski nacionalista koji teži ujedinjenju svih Jugoslovena, mi se moramo osloboditi od Austrougarske“. Ubijanje njihovog prestonaslednika je, doduše, razljutilo Austrijance i sada su imali povod da napadnu poslednje slovensko uporište: Srbiju.

Ali to nije bio pravi razlog za napad. Nemačka i Austrija su imali plan da prošire svoju imperiju na istok. Rat je bio jedini način na koji to mogu da postignu. Na početku Prvog svetskog rata, grupa jugoslovenskih političara je izbegla iz Austrougarske i formirala Jugoslovenski odbor u Londonu da bi prikupila novac za ostavrenje jugoslovenske ideje. Pred kraj rata, Odbor se sreo sa srpskom vladom na Krfu i proglasili su da su Srbi, Hrvati i Slovenci isti po krvi, jeziku po osećaju svog jedinstva, po celovitost teritorije na kojoj zajedno žive, po zajedničkim životnim interesima svog nacionalnog opstanka i svestranog razvitka moralanog i matertijalnog života. Bilo je to ono čega su se Austrougarska i Turska plašili.

Stari svetski poredak je nestao-jugosloveni su najzad dobili svoju zemlju! Kraljevina Jugoslavija je kratko trajala, zato što se spremao novi rat do sada neviđenih razmera. U

nadi da će sačuvati Jugoslaviju od rata jugoslovenski princ Pavle je potpisao Trojni pakt sa Nemačkom 1941. godine. Ali to se Britancima nije svidelo, pa su podržali vojni udar u Beogradu kao i narodnu pobunu protiv pakta. Britanci su bili srećni ali ne i Hitler. On je, zapravo, bio toliko besan da je želeo da izbriše Jugoslaviju sa mape.

Jugoslavija je napadnuta sa svih strana. Jugoslavija je tada podeljena na 12 delova, od kojih su neki pripali fašističkoj Mađarskoj, neki fašističkoj Italiji. Makedonija je pripala Bugarima i Albancima a Srbija je okupirana od strane Vermahta i njom su vladali Nemci. Hrvatska i Bosna su ujedinjene u hrvatsku fašističku državu pod vladavinom ustaškog režima. To se zvalo Nezavisna država Hrvatska. Hrvatski fašisti su bili brzi u uništavanju svih nehrvatskih elemenata u državi. Da li znate šta je to značilo?

Sezona lova na Srbe je počela! Da, Hitlerova šema istrebljivanja je primenjena i ovde te su stotine hiljada Srba, ali i Jevreja i Roma ubijeni. Većina u četvrtom po veličini koncentracionom logoru u Evropi – Jasnovcu. Broj ubijenih nije nikada potvrđen jer su obe strane imale svoje cifre.. Hrvatski fašistički režim, imao je jednu karakteristiku koja je bila posebna: stvar je u tome da je u pitanju bio klerofašistički režim.

Katoličko sveštenstvo je bilo deo političke diktature. Oni su bili u vrhu vlade, a bili su takođe u vojsci i koncentracionim logorima. Bili su u Jasnovcu. Neki od direktora logora bili su sveštenici. U poređenju sa hrvatskom inkvizicijom za vreme Drugog svetskog rata španska inkvizicija je izgledala kao dečija igra. Papa Pije je podržavao ovaj fašistički režim vrhovi Vatikana su znali šta se tamo događa.

Na drugoj strani, monarhisti, verni kruni, zvani Četnici, odlučili su da reaguju. Četnici su bili pokret otpora, koji,

iako su sebe proglasili Jugoslovenskom vojskom u otadžbini, bili su sastavljeni isključivo od Srba. Međutim posle krvave Nemačke odmazde u Srbiji na jesen 1941. godine četnici su smatrali da je nastavak oružanog otpora po svaku cenu u situaciji kad su Nemci za jednog ubijenog svog vojnika ubijali 100 Srba bio ravan porazu i samouništenju. Kao dokaz o toj ispravnoj odluci je slučaj kada su komunisti-partizani i ako su znali da Nemci ubijaju sto Srbina za jednog ubijenog Nemca. Partizani su na brdu Svetinja kod Kragujevca na putu prema Topoli ubili desetak Nemaca i pobjegli u šumu. u selo Čumić. Sledila je krvava odmazda nedužnog stanovništva gde je streljano nekoliko hiljada Kragujevčana. Zapad nije mario za ovo, oni su samo želeli mrtve Nemce. Tako je sva pomoć četnicima preusmerena na borce koji su uspeli da neutrališu sve ostale grupe, Jugoslovenski Partizani! Komuniste, sačinjene od svih nacionalnosti je predvodio čovek koji se zvao Tito. 1943. godine Tito je proglasio novu Jugoslaviju koja je oslobođena dve godine kasnije.

JOSIP BROZ TITO
I
JUGOSLAVIJA

JOSIP BROZ TITO

Srpski narod se kroz celokupnu svoju istoriju ponašao kao čopor, kome je uvek potreban vođa, ali ne običan vođa, jer Srbi su uvek voleli jake vođe. Od Dušana, Cara Lazara, Karađorđa, kralja Aleksandra. Čekali su i dočekali da dobiju pravog jakog vođu. Pojavi se iz niodkuda, ne izrodi ga srpski narod kao pre sve svoje vođe, ovaj dođe iz belog sveta, što bi preveli kao belosvetski vođa. Srbi su se uvek bojali svojih vođa, koje su doduše uvek poštovali, prihvatili kako njihov način razmišljanja tako i njihove hirove i najgrublje naredbe. Oni su već imali razvijen podanički mentalitet koji je prenet sa generacije na generaciju još od doba Turaka, ali je sada doveden do stepena naivnosti.

Niko pre njega a ni posle njega nema toliko materijala za legendu. Vladao je Srbima duže od cara Dušana, od knjaza Miloša, kralja Aleksandra koji mu je bio uzor i koga je imitirao.

On je bio opsenar ili protagonist epohe. Kontraverzna ličnost, koja je u isto vreme bila i sirotinjska majka i magnet za džet-set. Jedno je bilo jasno. Ništa u njegovoj blizini nije bilo od malog formata, i sreća i nesreća, i istina i prevara i zanos i stvarnost.

Narod se poistovetio sa njim, indetifikovao. Svi smo mi bili mali „Titići“. Počinjali smo sa pionirskim maramama, pa preko ašova i kolica sa radnih akcija, završavali kako ko, neko na Golom otoku, neko u udobnoj fotelji.

Mi smo sebi pridavali mnogo veći značaj nego što smo stvarno zaslužili, i to zahvaljujući veštoj medijskoj propagandi preko svih sredstava informisanja koja su bila u rukama jednog čoveka. Mediji su delotvorniji od policije i vojske zajedno. Mediji imaju razornu moć kao atomska bomba.

Mediji su od Tita napravili kult ličnosti, fetišizirali su njegov lik i njegova nedela pretvarali u dela. Komunističko jednoumlje je uspeo da su se skoro svi (izuzev malobrojnih natprosečno pametnih) poistovetili sa Titom. Drug Tito je u školi od đaka prvaka bio više voljen nego otac, zahvaljujući vaspitno-obrazovnom procesu kojim je počelo kolektivno ispiranje mozga još od rođenja. Svi smo mi bili đaci prvaci u odnosu na njega. On je bio hodajući Bog na zemlji i ako su svi oko njega bili ateisti. Ako je neko hteo i pokušao da odskače od drugih, od prosečnih, svojim znanjem, svojim slobodoumnim shvatanjima, da bude đak trećak ili četvrtak, odmah je dobijao packe od učitelja u liku političkog komesara, ili funkcionera nosioca vlasti. Zašto je njima bilo potrebno da odskaču, da drugačije misle i šta im je trebalo uopšte da misle, kad je Tito bio naš otac koji je mislio i brinuo o svima nama.

Ta pozicija maloletnog deteta koje je zaštićeno jer se neko drugi stara o njemu bila je dugo prijatna. Iz pozicije maloletnog deteta klizili smo postepeno ali sigurno u poziciju maloumnog deteta a da nismo ni bili svesni toga izuzev opet šačice onih koji su hteli da odrastu i da misle svojom glavom, kojima više nije bio potreban ni otac, ni staratelj, ni tutor, ni učitelj.

Ako su se izleteli u samom početku konstituisanja vlasti da misle svojom glavom ostajali su bez glave. Mnogi su tu želju skupo kasnije plaćali.

Tito je bio čvrst vođa, kao isklesan od granita, vođa koji se surovo obračunavao sa neistomišljenicima, naročito u početku njegove vladavine, ili je bolji izraz strahovlade. Ugledao se na Staljina tako da se nije obračunavao samo sa njima direktno, već se obračunavao i sa još sledeća dva pokoljenja koja su nadolazila. Morao je da se usadi strah bar u još dve generacije sa jasnom porukom, krvlju ispisanom, da je opasno suprotstavljati se vlasti, jer se gubi imovina, čast, sloboda.

Zato su ljudi ćutali i trpeli, a ogromnom delu stanovništva to i nije padalo teško jer je genetski stvoren podanički mentalitet..

Sa razvijenim nekim osobinama koje nismo nasledili od Slovena, već su genetski stečene pod Turcima dok smo bili raja. Da bi raja preživela morala je da se promeni, zato više nema srpskog junaštva i viteštva koje je krasilo srpski narod sve do Kosovskog boja, nedostatak otvorenog i iskrenog mišljenja posebno u komunikaciji sa drugima. Da bi opstali u surovim uslovima razvijale su se osobine koje takođe nisu bile urođene već stečene, a to su mržnja, pakost, zavist.

Ali s vremena na vreme zaboravljali smo sve to i živeli smo u iluzijama i bilo nam je lepo. Kad je Tito putovao svi smo i mi putovali, kad se zdravio sa svetskim državnici-
cima zamišljali smo kako se i mi zdravimo, pa smo se pravili važni jer smo bili glavni u svetu nesvrstanih sa našom politikom aktivne i miroljubive koegzistencije. Svi smo bili ponosni zbog svega što je Tito radio, a on jeste bio majstor u vođenju spoljne politike gde mu je bila originalna ideja da da žmigavac levo a ide desno. Voleo je da korača istovremeno sa obe strane ulice. Tako je izvlačio korist i od jednih i od drugih jer je bio balans između Amerike i Rusije.

To je bio jedan svetli deo naše istorije sa Titom kojeg se rado sećamo jer kad putujemo po svetu skoro niko ne zna gde se nalazi Jugoslavija, ali svi znaju za Tita u pozitivnom smislu. Sada kad putujemo ne smemo ni da kažemo reč Srbija, jer to u svetu ima negativno značenje. Kad je Tito umro skoro svi su plakali jer je umro deo nas, naše iluzije o našoj superiornosti i našoj uobrazilji da smo i mi neko i nešto, ali tog dana zaboravimo prošlost, što i jeste osobina srpskog naroda da brzo zaboravi sve što mu se dešavalo i da nastavi dalje kao da ništa nije ni bilo. Ništa nismo nikada naučili iz prošlosti, iz istorije i uvek je Srbin bio đak prvak ili ponavljač.

Svi su zaboravili da je Josip Broz bio diktator, da je vrlo vešto tu svoju ličnu diktaturu preneo na Partiju, na SKJ. Svi koji su tada zagovarali diktaturu, koji su tražili spas u brzim i prekim merama, da bi se povratila ili uspostavila disciplina jednog naroda shvatili su da su pogrešili izuzev onih kojima je ta diktatura omogućila izvesne privilegije. Tačno da svaki diktator pa i Tito, može da zavede red i disciplinu, ali takva nametnuta disciplina nestaje kad nestane diktator, milom ili silom. Pod milom se podrazumeva prirodna smrt.

Ako se ovo zna, postavlja se pitanje kako je Tito uspeo toliko godina da bude diktator za kojim je narod plakao. Već smo rekli da je vrlo brzo preneo ličnu diktaturu na Partiju iza koje se sakrio i naravno i dalje je bio neprikosnoveni nalogodavac i izvršitelj svih političkih odluka koje je opet on donosio a skupština mu je služila kao paravan za pokriće. Kada su se studenti pobunili protiv njegove vladavine, on je odmah bio na strani studenata i oni su se borili protiv apstraktnog protivnika, neke birokratije i tehnokratije. On je u Skupštini dozvoljavao prividan vid demokratije ali stvarna, izvršna vlast nalazila se u CK Jugoslavije

koji je on besprekorno kontrolisao, jer CKJ je bio osnovna poluga za očuvanje vlasti i njegove lične diktature. To je bila mnogo perfidnija diktatura i zato je trajala tako dugo, zapravo dok je fizički trajao i njen tvorac.

Posle njegove smrti partija je htela da nastavi istom metodom vladanja da bi sačuvala svoje lične privilegije. Izbacila je onu čuvenu ne parolu, već frazu, iracionalnu parolu koja se graniči sa naučnom fantastikom: „I posle Tita, Tito“. Hteli su da nastave dalje jer je ta metodologija vladanja nad ljudima bila vrlo uspešna, jer je partijska diktatura ljude činila poslušnim. Ubijala je u njima javni duh, jer je državnu disciplinu moguće održati samo slabljenjem pojedinačne energije. Zato je posle Titove smrti nastalo jedno bezvoljno stanje i trebalo je da prođe dosta vremena da se duh u srpskom narodu oporavi, akumulira. Ali nažalost sada taj akumulirani narodni duh koji je bio ponovo sposoban da stvara čuda, bio je tako strašno izmanipulisan u događajima koji su usledili.

Ako se narod naivno poradovao da je diktatura jednog čoveka i jedne partije prošlost, potrudili su se političari koji su stali na čelo Srbije, i pomogloše nam da shvatimo da diktatura jedne partije još traje, iako imamo višepartijski sistem.

Jer sve institucije vlasti, kao što su mediji, sva sredstva informisanja, policija, vojska, sudstvo, finansije, izvršna vlast (vlada) parlament, sve se to nalazi opet u rukama jedne partije i jednog čoveka koji je na čelu te partije. Srbi kao naivan narod nikada ništa ne naučiše iz svoje istorije.

TITOVO KRALJEVSTVO

Makijavelistička Titova harizma hipnotičkog vladara uz Staljinov blagoslov i podršku odanih masa, uz političku podozrivost Amerikanaca, koji su sredinom aprila 1946. godine priznali Jugoslaviju. Tada su stvoreni svi uslovi za početak ostvarivanja Titovog kraljevstva, koje je zaslugom Amerike osnaženo.

Posle rata odmah počinje boljševizacija zemlje. Krajem januara 1946. godine Jugoslavija postaje Republika a Ustavotvorna skupština ekspresno proglašava prvi Ustav Federativne Narodne Republike Jugoslavije. Legalizacija Jugoslavije izvršena je revnosno i Jugoslavija je sebe smatrala za uzor, prvom i najboljom zemljom u okviru narodnih demokratija istočnog bloka.

1948. godine na posao stupa nova vlada. Monarhija je definitivno uništena, ista sudbina zadesiće i opoziciju samo malo kasnije.

Titovo obećanje dato Čerčilu u Napulju 1944. godine da on neće uvoditi komunizam u zemlju, nije se obistinilo, bilo je lažno i javlja se staljinistička despotija. Prvu pluralističku demokratsku vladu sačinjavali su i nekolicina javnih ličnosti iz građanstva, koji su služili samo kao dekor.

NACIONALIZACIJA I EKSPROPRIJACIJA

1946. godine u prvom talasu nacionalizacije oduzete se fabrike, preduzeća, imanja, bilo je onako kako je pobjednička vlast odlučivala

1946. godine kolhozna kolektivizacija sela ne sme da kasni. Pošto nije moglo milom išlo se silom. To su zvali Agrarna reforma. Zbog privredne sabotaze u Srbiji je osuđeno 5.030. seljaka, samo 1946. godine. Smatra se da je do sredine 1947. godine bilo na robiji 10.172. seljaka. Seljacima koji su se bunili zbog prinudnog otkupa Kirilo Savić, visoki partiski funkcioner je doviknuo. „Zemlja je vaša, žetva je naša“

1947. godine ukida se san o građanskoj demokratiji, Titoistička demokratija je ono što odluči Politbiro a vlada izvršava.

Dopunom Zakona od 1948. godine i Zakonom o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta od 1958. godine. Omogućena je najobičnija otimačina tuđeg višedecenijskog minulog rada koji se generacijski oblikovao u nepokretnu imovinu. To je bilo ne samo ekonomsko razvlašćivanje već i uništavanje političkog uticaja svrgnute buržoazije. To je ustvari privredno-politička mera kojom se podružtvljava neka grana privrede, oduzimanje imovine.

Eksproprijacijom su nazivali jedan originalan način neprepoznatljiv u svetskoj istoriji, način prelaska privatne u društvenu svojinu. To je oduzimanje prava svojine. Novi

vlasnik svoje pravo ne izvodi iz prava svojine, već iz zakona a navodno u opštem interesu, kako se to popularno govori-lio, u ime naroda, a ne u ime oslobodilaca. Ako se narodna imovina uzimala u ime naroda dolazi do jednog apsurdnog stanja gde narod sam sebi uzima imovinu. Tu su imovinu mahom dobijali oslobodioci a ogroman broj među njima su kolonisti. Stvarno su oslobodili srpskog dobrog domaćina, jer nije više morao da obrađuje svoju zemlju, da se muči, da ubira plodove sa svojih vekovnih njiva, to su sada umesto njega radili oslobodioci. Kao i svako kada pobedi, pobednicima pripada plen.

SAMOUPRAVLJANJE

Obnova, udarništvo, patriotizam i novog života na mišice, zanosa, dežurne su reči u slavu Tita. Mladi akcijaši poleteće u susret Titu koji na gradilište dolazi na pruzi Brčko Banovići da njima oda priznanje za uloženi rad i trud. U čitavoj zemlji je veliki radni front na čelu sa Titom. Narod ga dočekuje kao nekog Mesiju. Tito će taj kulturni kapital vešto pretvoriti u sistem neprikosnovenog vođe. Polet, zanos, ljudi nisu glumili, želeli su da žive bolje, sada umesto partizanske etike, nastavlja se etika izgradnje.

Nova Titova vlast u usponu se licemerno kiti lažnom demokratijom, a odbacuje građansku demokratiju kao luksuz, ali je primenjuje na svoj autorativni način.

Čuvanje nezavisnosti je jednako čuvanju režima, to je dugoročna strategija. Dolaze izbori. Kandidatima Narodnog fronta narod je poverenje poklonio sa 93% za Skupštinu uz kontrolu KPJ. Kliče se Titu. Tito je na toj sednici predložio vladu. Tito pompezno izjavljuje dok kuca u njemu srce da će biti sluga naroda.

Zapadna pomoć je omogućila Jugoslaviji da izdrži sovjetski pritisak a njenim rukovodiocima je pružila priliku da sukob sa sovjetima pretvore u ideološki sukob. Od 1950. godine režim je počeo da menja taktiku sa zastrašivanja, prešao je na ubeđivanje. Veliku ulogu u tome je imao Đilas. Tito je ideju samoupravljanja prihvatio kao dobar način da bude veći komunista od sovjetskih komunista, a veći demokrata od onih na zapadu. Tita je bilo lako pridobiti da KPJ,

promeni u naziv Savez komunista, kao ideološko podizanje svesti, kao antistaljinizam, kao demonstraciju prelaska na višu fazu marksizma, a sve se desilo 1952. godine. To je sve lako reći i lepo odraditi, ali za tu ideju samoupravljanja morala je postojati baza, ako nje nema onda se postavlja pitanje u čije ime Tito govori. Zato je Titova baza bila radnička klasa, praktično skoro celo društvo i Tito je govorio u njihovo ime. Radnici su stvarno bili stub socijalističkog društva.

Da to nije samo farsa Tito je to dokazao najbolje u Splitu 6. maja 1962. godine kada je pred 150.000 ljudi govorio neprekidno 4 sata. Svo vreme, svaku sekund posvetio je samo radnicima. Posle Tita sve do današnjeg dana ni jedan naš državnik i političar nije posvetio više od nekoliko minuta radnicima i to samo u izbornoj kampanji.

DEFICIT PRAVDE

U Jugoslaviji su postojale razlike, političke, ekonomske, kulturne. Svi su očekivali od Tita da on te razlike neutrališe. Ljudi su se svakako pitali zašto Tito kritikuje te negativnosti, zašto ih kao čovek koji je imao neograničenu vlast i moć to jednostavno ne neutrališe. Tito je imao stvarno veliku moć, ako ga uporedimo sa drugim političarima u to vreme drugih istočnih zemalja, ili ako ga uporedimo sa današnjim državnicima, ali njegov lik je ipak idealizovan, mitologiziran ali on ipak nije bio svemoćan, on nije bio Bog.

Razlike su bile istoriske, ogromne, prosto nepravazidene. Tito je želeo da to neutrališe i da usmerava društvo u jednom određenom pravcu. Nije bilo baš jednostavno i lako jer su se umnožile razne negativnosti:

Radničko nezadovoljstvo.

Republičko podvajanje.

Ekonomska autarhija.

Lokalizam.

Šovinizam

Pošto je očigledno bio deficit pravde, narod je želeo da čuje da postoji šansa da bude viška pravde.

Tito je voleo jaku, jedinstvenu i čvrstu državu i ako je odustao od toga, a izgleda da jeste, to onda znači da je na njega izvršen veliki pritisak. Ko je taj tako moćan, ko je tada na Tita mogao da izvrši pritisak.

Posle samo dve godine posle onog čuvenog govora u Splitu gde je podržvao jedinstvenu i homogenu zemlju, on polako prelazi na podržavanje federalnih jedinica na uštrb hegemonizacije. Postavlja se jedno veliko pitanje, zašto je to Tito uradio?

Da li je to hrvatsko – slovenačka zavera?

Da li je to odgovor na neke druge društvene procese? Da se nešto promenilo i desilo sa Titovim načinom razmišljanja su dokazi kako stradaju žrtveni jarci. Prvo je smeñjen, odnosno penzionisan je komadant Beogradske armijske oblasti general-pukovnik Pavle Jakšić, jer je bio kritički nastrojen.

Druga žrtva je bio Milovan Đilas koji je osuđen navodno zbog izdaje na 13. godina zatvora.

Ako analiziramo uzroke, zapazićemo da su 1948. godine sve republike zbog pritiska Sovjeta bile jugoslovenski nastrojene. Od 1960. godine počinju da se javljaju nacionalizmi. Prvo su Slovenački kadrovi koji su radili u Beogradu počeli ispod žita da rade u korist Slovenije a na štetu ostalih republika.

Kadrovi koji su jugoslovenski nastrojeni izgrađivali su socijalističko društvo na principima marksizma-lenjinizma prema našim uslovima, u jednom sveobuhvatnom sistemu radničkog samoupravljanja u preduzećima i društvenog upravljanja u svim oblastima.

1953. godine donete su radikalne promene u odnosu na Ustav iz 1946. godine. Zamišljen je kao povećanje demokratije. Donet je Ustavni zakon. Tada je izabran i prvi Predsednik, stari – novi Tito, bolje rečeno Njegovo veličanstvo Predsednik. Na sednici Skupštine predlaže Jovan Veselinov jedinog kandidata, kome narod peva pesme sa ljubavlju, poštovanjem i privrženošću, a to je kandidat koji nema kon-

kurenciju. Za to vreme to je bila demokratija, gledajući sa današnje distance, obična farsa.

Sada opet u cilju demokratizacije, sa namerom prodavati Zapadu rog za sveću, Narodni front menja ime u Socijalistički Savez Radnog Naroda Jugoslavije koji treba da deluje kao narodni parlament koji stalno zasedava. To treba da izrazi samoupravni politički karakter.

Obeležja svih kongresa su višednevna zasedanja, zamorni govori, obavezno govori Tita i Kardelja i ritual na parola; „Druže Tito mi ti se kunemo da sa tvoga puta ne skrenemo“.

Značajni događaji kao što je odgovor na rezoluciju Informbiroa, smenjivanje Rankovića, Đilasa, hrvatski Mas pokret, borba protiv liberalizma Marka Nikezića, događali su se na partijskim plenumima na Brionima.

Samo je poslednji vanredni kongres u Beogradu, u Sava centru, januara 1990. godine odlučio budućnost partije i države. Prestali su da postoje i zajednička partija i zajednička država. Delegati će se ubrzo naći na ratnim borilištima na različitim stranama.

Polako se konfrontacija sa Zapadom zaboravlja a sa Istokom se popravljaju odnosi.

Armija od skromnih partizanskih četa postaje vojna velesila, po nekima čak četvrta u svetu, tako da je svoju moć pokazivala na prvomajskim paradama u čast radnog naroda, pokazujući dostignuća naše armije i dajući do znanja i Istoku i Zapadu sa kim moraju da računaju. Trebalo je impresionirati Sovjete sa američkim tenkovima. Mada je to bilo u neskladu sa privredom Jugoslavije. Slaba privreda a jaka Armija. I ako tako jaka armija bez Tita se srušila prekonoc, kao kula od karata.

DRAŽA POSLEDNJI ČIN

23. marta 1946. godine svemoćni šef policije Aleksandar Ranković objavio je preko radija da je uhvaćen Draža Mihaajlović i da je tu kraj banditizmu. Sledi brzometno suđenje i pogubljenje. Miloš Minić kao revnosni partizanski pravnik demoniziraće Dražu kao mizdajnika naroda itd.

Kada se Vlada na čelu sa kraljem Petrom II u Londonu pod uticajem Vinstona Čerčila odrekla Draže Mihajlovića koji se borio kao prvi gerilac u Evropi protiv nacističke Nemačke, u očuvanju te iste monarhije, šta onda treba očekivati od protivničke strane protiv koje se borio.

Zapadni svet koji je ranije podršku davao četnicima, zamenio je podrškom partizanima, nije blagonaklono gledao na suđenje Draži, ali nije ni osporavao a kamoli da je stao u njegovu odbranu. To je ustvari bilo posredno suđenje monarhistima i antikomunističkom pokretu. To je bilo važnije od samog nemoćnog Draže.

Radio je objavio 15. 7. 1946. godine presudu.

Tu presudu Tito je doživeo kao svoju veliku pobedu kao trijumf pravde. Uloga Mihajlovića je u četničkom pokretu minizirana, istina je bila potpuno različita od zvanične verzije pobjednika. Jedino je istina da je partizanski pokret znao kuda ide i koji su mu ciljevi, dok sa četničkim pokretom to nije bilo isto. Ono što je direktno zavisilo od Draže to je jedno, a ono što nije zavisilo od njega nije bilo dobro organizovano i nije bilo pod kontrolom. Mada u suštini to je bio antifašistički pokret prema okupatoru, koji je bio jugoslovenski orijentisan nije se dobro snašao.

SOVJETSKI SAVEZ I BRATSKE ZEMLJE

Sa bratskim zemljama istočnog bloka Tito uspostavlja dobre odnose, šalje Staljinu poruku da je njegov istomišljenik a Zapadu poruku da je ozbiljan igrač na koga mogu računati. Brišu se Albanski dugovi, šalje se pomoć Enver Hodži, primaju se njegove izbeglice.

U početku Titova Jugoslavija je pokazivala najveću agresiju prema zemljama Zapada. Staljin je maja 1945. godine jedva zaustavio Tita da ne zarati sa Zapadom zbog Trsta. Da je sukob bio ozbiljan govori i podatak da su čak Titovi piloti oborili dva američka aviona.

Titova ambicija da bude vladar čitavog Balkana je glavni razlog za sukob sa Staljinom.

Odmah nastaje od strane Staljina politička haranga, ekonomska blokada, preko hiljadu incidenata na granici od strane susednih zemalja istočnog bloka, od 1948. do 1949. godine. Militantno izazivanje napetosti.

U Poljskoj se osniva Inform Biro u cilju zbijanja socijalističkih zemalja. Beograd postaje sedište Informacionog Biroa. Jugoslavija je morala da pronade svoj sopstveni put, postepeno ga gradeći od 1948. do 1953. godine. Na napad SSSR-a, umesto da se brani, Tito ide na kontranapad optužujući Sovjetski Savez za revizionizam i šovinistički imperijalizam u spoljnoj politici i birokratski despotizam u unutrašnjoj strukturi.

Jugoslavija je prva usvojila sovjetski model komunizma, prva je počela i da se odvaja od njega. Putem serija reformi, kako političkih tako i institucionalnih pokušavaju da se odvoje od sovjetskih dekadentnih deformacija. Jugoslavija postepeno gradi sopstveni alternativni državni socijalizam. I ako se odvojila, to je bio samo mali deo monolitnog sovjetskog bloka. Hapšenje istaknutih pristalica je bilo neminovno za vreme Informbiroa, ali toliko široko i masovno hapšenje je bilo nerazumno. Ti politički logori na čelu sa Golim otokom nisu bili politički neophodni, nego su predstavljali politički i moralni poraz jer je njima dokazana silina i monstruoznost komunističkog bića Jugoslavije, ubilo je svoju moralnu dušu za stvaranje.

Da je marksizam u SSSR stigao u slepu ulicu a da je u Jugoslaviji doživeo svoj procvat, o tome su svakodnevno trubila javna glasila, posebno novine.

Šokantan obrt izazvaće smrt Staljina 5. 3. 1953. godine. Menja li se sudbina Jugoslavije? Postavlja se sada novo pitanje, da li se treba i dalje vezivati za Zapad? Njega nema a mi smo opstali. Od svih onih koje je smislio da mora uništiti, veliko ruski proždirajući staljinizam, nije uspeo jer samo smo mi imali uslova i snagu da se odupremo. Danas jesi sutra nisi, ta lutrija života i smrti u Moskovskoj školi naučila je Tita kako da preživi Bugarske i sve ostale smicalice. U Moskvi Tito potpisuje takozvanu Moskovsku deklaraciju, odnosno akt kojim se Jugoslaviji garantuje ravnopravnost i nezavisnost. Usput svraća u Rumuniju, gde je takođe dočekan od strane običnih malih ljudi sa oduševljenjem. Tito je otišao u Moskvu kao izrod komunizma a vraća se kao Mesija demokratije i socijalizma.

Ta deklaracija se odnosila samo na Jugoslaviju, dok za ostale zemlje istočnog bloka to ne važi. Očuvanje istočnog

lagera i sovjetske dominacije u njemu je imperativ kako stare tako i nove spoljne politike. Politika destaljinizacije ne dopušta dezintegraciju lagera nego računa sa njegovim daljim učvršćivanjem.

Počinje i prva pobuna u Poljskoj. Krvoprpliće u Poznaju uverilo je Ruse u potrebu najstrože kontrole i doziranja sadašnjeg procesa destaljinizacije. Pogrešno je shvaćeno u istočnom bloku da je posle Staljinove smrti završeno sa dominacijom Sovjeta. Prema lageru se i dalje vodi politika kako Rusima odgovara. Dok se Jugoslavija srećno izvukla zahvaljujući Titu, SSSR uskraćuje drugim narodima nezavisnost i ravnopravnost.

NIŠTA NE MOŽE BITI TOLIKO SVETO DA NE MOŽE BITI PREVAZIĐENO

VII Kongresom je dominirala parola: „Ništa ne može biti toliko sveto da ne može biti prevaziđeno i zamenjeno“. Demokratska država ustuknuće pred partijskom državom. To je velika parola, ali se ne pokazuje pod kojim okolnostima ta parola važi, pa se misli da ona ima renesansni smisao, naravno da za komuniste nema.

Za komuniste Parola ima smisla da je moguće reformisati društveni sistem ali samo u okviru granica koje on sam postavlja.

Granica je jednopartijski sistem preko koga se ne sme preći.

Druga granica je ne širenje privatne svojine. Preko nje se ne sme preći.

Na ovim granicama padaju sve reforme Jugoslavije. Reforma da, ali ne po cenu jednopartijskog sistema Reforma da, ali ne po cenu širenja privatne svojine.

Pitaćete se svakako zašto uopšte pišem o Kongresima i bacamm akcenat baš na VII Kongres. Zato što je tada Edvard Kardelj, koji je bio obično „zakopčan“, po prvi put se otvorio na Komisiji koja je pripremala Kongres i izjavio da je Jugoslavija samo privremena tvorevina i privremeno rešenje za sve konstitutivne narode u njoj.

Smatrao je da će svet ići u novom pravcu gde će dolaziti do novih integracija i razaranja mnogih država, menjanja granica. Smatrao je da će doći do novokomponovanih

država. Da će se Slovenija prirodno približiti Austriji i Italiji, Srbija Bugarskoj jer su pravoslavne zemlje, Kada je na toj Komisiji Dobrica Ćosić postavio direktno pitanje Kardelju da li to znači da je sadašnja Jugoslavija samo jedan tranzit, Kardelj je na zaprepašćenje svih odgovorio sa „da“. Kardelj je imao još tada viziju, kako će se završiti sa ovom Jugoslavijom ali i on ima veliku ulogu u tom trasiranju tranzitnog puta Jugoslavije koja je završila, kako je završila.

Uloga Svaza komunista u borbi za mir i daljoj izgradnji socijalističkog društva i aktuelnih problema u međunarodnom radničkom pokretu i devijacijama u našem društvu bila je velika. U razvoju naših socijalističkih društvenih odnosa dolazi do protivrečnosti koje proizilaze iz razvitka do nedavno naše nerazvijene zemlje i koje naročito dolaze do izražaja u jednoj višenacionalnoj državi.

Pojave šovinizma treba stalno otkrivati, stalno na to upozorava Tito. Treba proučavati njihove uzroke i stalno ih treba otklanjati iz našeg društvenog života.

Protivrečnosti društvenog razvoja izlaze na videlo i u ikonografiji društvenog samoupravnog socijalizma pojavljuju se devijacije ekonomskog separatizma. Prikriveno ili neprikriveno razmimoilaženje između Jugoslovena i republikanaca, između centralizacije i decentralizacije uzima maha. Dolazi do unitarističko – birokratskog shvatanja ne više o jedinstvenoj Jugoslaviji, već u zatvaranje u republičke granice. Povezanost birokratizma sa državnim hegemonizmom, to će biti na dnevnom redu u sledećim godinama godinama koje dolaze.

Na tom Kongresu na kome je Kardelj nagovestio raspadanje Jugoslavije, delegati Kongresa doživeli su još jedan šok. Tito se prvi put izjasnio kao Hrvat, to je bila prava bomba za sve jer su ga dotle svi smatrali Jugoslovenom, jer

su se mnogi Srbi i Muslimani izjašnjavali kao Jugosloveni baš zbog Tita. Svi su se pitali šta znači rušenje jednog uspostavljenog mita o Titu kao Jugoslovenu. Na tom Kongresu je biran Centralni Komitet i kao članovi tog komiteta svi su se izjašnjavali. Kardelj kao Slovenac, Ranković kao Srbin i Tito kao Hrvat.

TITO – NOVI ISUS HRIST BALKANSKIH NARODA

Svoju viziju sveta Tito je prodavao kao da je novi Isus Hrist balkanskih naroda.

Na rasplamsavanju hladnog rata Tito je izvukao najveću korist, stalno žonglirajući između Istoka i Zapada. Njegova najunosnija trgovina je bila prodaja Istoka Zapadu i Zapada Istoku.

Sa Zapadom se uspostavljaju sve bolji odnosi a u isto vreme se sve više zaoštrava kriza oko Trsta. Tito utvrđuje pazar, narodski rečeno. Njegova je taktika svo vreme od 1946. godine jednostavna. Da žmigavac da ide levo, pa ode desno, pa onda da žmigavac da ide desno pa ode levo. On pravi veštačku buru oko Trsta 1953. godine da bi tako naglasio nezavisnost Jugoslavije od Zapada.

On izaziva veštačku lavinu nezadovoljstva u svim gradovima Jugoslavije.

Titova je taktika uvek palila pa i ovaj put. Digne buku do neba pa onda traži finasijske i materijalne ustupke. Tito sam nudi nagodbu Zapadu da zona A i grad Trst pripadnu Italiji a zona B (Istra sa Koprom) Jugoslaviji. 8. 10. 1954. godine u Londonu na mirovni sporazum stavljaju potpis Amerika, Velika Britanija, Italija i Jugoslavija i problem je rešen u Titovu korist. Kada je tršćansko pitanje rešeno 8. 10. 1954. godine i kada je zadnja prepreka otklonjena za uključivanje Jugoslavije u odbrambeni sistem Zapada, Tito više nije zainteresovan. Godinu dana posle Staljinove

smrti Balkanski pakt je bio mrtvo slovo na papiru, a jugoslovenska spoljna politika je bila mešavina Titove čežnje za većom ulogom komunističke ideologije i njegovim ličnim prestižom u svetu. U tome je uspeo mnogo više nego što se i sam nadao.

POD AMERIČKIM ŠINJELOM

Tito je majstorski izgradio cenjenu samostalnu međunarodnu poziciju Jugoslavije.

1950. godine američki ambasador u Jugoslaviji Džordž Alen rekao je Titu da ga Amerika podržava da zadrži neutralnu politiku. Američki Predsednik Truman je izjavio da se protivi agresiji na Jugoslaviju i da je za očuvanje njenog integriteta.

To je Tito pragmatično iskoristio.

Truman odobrava i šalje pomoć Jugoslaviji, 50. miliona dolara. Senator Lukas kaže da je za izdržavanje jedne divizije u Evropi potrebno 176. miliona dolara, a ovako će za male pare dobiti 32. jugoslovenske divizije. Amerika uzima Jugoslaviju pod svoje kao deo strategije periferne odbrane. Tito je shvatio da treba da se naoruža u čemu mu Amerika, Engleska i Francuska svesrdno pomažu. Istočni pritisci ubrzavaju Tita da se okreću ka Zapadu.

Tito kaže sarkastično: „Američko žito je bolje od ruskog, koje nismo ni dobili“.

Kruna svega biće uključivanje Jugoslavije u vojnu pomoć, u program za zajedničku odbranu koju u Beogradu potpisuju Tito i Alen. Jedno su ideološke dogme a drugo realna stvarnost. Ljudi teško žive, a ponuđen Maršalov plan za pomoć 1947. godine Tito odbija, jer ga ne shvata pravilno, već pogrešno. To je bio plan Džordža Maršala državnog sekretara spoljnih poslova Amerike za pomoć socijalističkim zemljama. Samo nekoliko godina kasnije

spasavajući se od Staljina, Tito je oberučke prihvatio taj plan za davanje pomoći od strane Amerike. Tito je prihvatio ne samo ekonomsku pomoć, već je tražio i dobio vojnu pomoć. Tako da stižu prvo američki, zatim engleski avioni.

1953. godine stiže opet američka pomoć od 20. miliona dolara.

16.3.1953. godine Tito u svom stilu stiže u veliki imperijalni svet, na velika vrata u Veliku Britaniju. Na tom Londoskom samitu, čiji je domaćin bio sam Čerčil, Tito je lansiran u svetsku orbitu. Kada su ga upoznali sa kraljicom, ona je posle njegovog odlaska rekla Čerčilu:

„Ako je on bravar, ja nisam kraljica“.

Oplakivanje prošlosti ili budućnosti bez Tita u zemlji čuda na Balkanu slio se patetični zanos izuzetnoj ličnosti protivrečnog dela.

AKTIVNA MIROLJUBIVA EGZISTENCIJA

Za njegove liderske ambicije jugoslovenska pozornica je mala. Zato Tito 1954. godine izigravajući Marka Pola sa susjednog ostrva Korčule, on sa ostrva Brioni polazi sa svojim školskim brodom Galeb, da osvoji svet. Prve su mu „mete“ bile čarobne zemlje, Indija i Burma. Odlazi kao revolucionar i državnik malog naroda koji je lične ambicije i perspektive svoje zemlje do tada već video u Evropi, a doživljava u drevnoj Indiji politički i kulturni šok i preporod.

Onakav veličanstven doček i susret sa Nehruom ga je naterao da izmeni spoljno političke planove, i kao rođenog talentovanog operativca pomoglo mu je da se „otrese“ balkanske samoživosti i preko noći pretvori u građanina sveta i svetskog državnika.

Od tada počinje da „maršira“ svetom, a kada Maršal maršira ne zaustavlja se lako. Životna deviza mu je postala posle uspešnog povratka iz Indije, „misli lokalno, a deluj globalno.“

Da bi opravdao to putovanje i tu novu spoljnu politiku, Tito ima žvaku za domaće javno mnjenje i na svim pompeznim dočecima koji su priređeni u svim većim gradovima u čast njegovog povratka, on grmi sa postavljenih tribina, „Mi moramo sve da činimo u vezi mira i ne možemo da budemo nezainteresovani za događaje u drugim krajevima

sveta“. Nekao će kasnije ispasti da u toj velikoj svetskoj „supi“ koja se kovala, mi ispadosmo glavna mirodija.

Tito nastavlja dalje; „Sukob između dva svetska suprotstavljena bloka povukao bi svet u novi svetski sukob u kome bi mali narodi neverovatno loše prošli. Ni jedan blok ne može pobediti nekom hidrogenskom ili atomskom bombom a da sam u tom sukobu ne bude pobeđen. Mi koji zanamo šta je rat iz istorije, dužni smo da se borimo da do rata ne dođe“. Pojavljuje se 1956. godine problem Sueckog kanala. Tu se prosto radi o jednom imperijalnom cilju, a suština toga je dekolonizacija. Te godine govorilo se u Londonu i Parizu o neophodnosti borbe protiv jednog novog Hitlera, a to su SAD. Američko odbijanje da finansira izgradnju buduće Asuanske brane nateralo je Nasera da nacionalizuje Suecki kanal i plovidba Sueckim kanalom je prešla pod njegovom vlašću. Amerika je sada shvatila da je došao čas da se otarasi britanskog prisustva u tom delu sveta. Sada se SSSR našao u prilici da sebe predstavi kao globalnog arbitra.

Tito promoviše svoju čuvenu spoljnu politiku kao politiku aktivne miroljubive koegzistencije. Šta to znači? Kao prvo treba biti aktivan, boriti se da sve zemlje sveta miroljubivo koegzistiraju jedne pored drugih, ali velike sile kao da ne haju za to.

1950. godine stvara se Atlanski pakt zapadnih zemalja. Ubrzo zatim kao odgovor na to stvara se i Varšavski pakt gde ulaze sedam socijalističkih zemalja, naravno bez Jugoslavije, gde potpisuju zajednički ugovor o saradnji i ekonomskoj i vojnoj pomoći.

1955. godinu slobodno možemo nazvati godinu Trećeg sveta, ili godinu Bandunga. U tom gradu u zapadnom delu ostrva Jave u Indoneziji kojoj je predsedavao njihov predsednik Sukarno, održana je čuvena konferencija Afričkih i

Azijskih zemalja, na kojoj je učestvovalo dvadeset i devet zemalja. Sve su te zemlje samo pre desetak godina zavisile od velikih sila čije su bile kolonije. Dolazi do buđenja uspavanih naroda koji nisu svrstani ni u jedan blok. Nesvrstanost je visila u vazduhu i Tito je odmah shvatio njene mogućnosti i uvideo svoju šansu da ispolji svoje „urođene“ liderske sposobnosti. Udružujući se sa trećim svetom mogao je da umanja svoju zavisnost od Zapada, da se nada pomirenju sa Sovjetskim savezom i da zadovolji svoju ličnu ambiciju i zato je posegnuo za vođstvom u tom novom svetu, novih prijatelja.

Odmah je shvatio šta treba da radi da bi se njima priključio. Napao je podelu sveta na dva bloka. Ni Rusi nisu sedeli skrštenih ruku i oni su videli takođe svoju šansu. Zato 29. maja 1955. godine Sovjetska delegacija predvođena prvim sekretarom Hruščovom i premijerom Bulganjinom došli su na poklonjenje – zvaničnu državnu posetu Titovoj Jugoslaviji. Priznavanje Nacionalnog Titovog puta u socijalizam bilo je važno u novo nastaloj situaciji na međunarodnoj sceni. Titov put do tada izolovan i osporavan, sad postaje alternativa sovjetskom tipu socijalizma

Nacionalni put ili „nacionalni komunizam“ oslobođen ludačke košulje sovjetskog modela i težeći da ispolji nacionalne ciljeve i karakteristike postaje moćan izazov i za susedne zemlje koje postepeno obnavljaju svoje veze sa Jugoslavijom. Zbližavanje Sovjetskog Saveza i Jugoslavije dalo je podstreka svim socijalsitičkim zemljama. Uloga koegzistencije nije između blokova, već treba da bude unutar blokaova. Koegzistencija između blokova nije moguća, kogzistencija mora doći na mesto blokova. Blokovi su suprotni ideji koegzistencije i predstavljaju ideo-

lošku podelu sveta i time dovode do zaošttravanja i dovode do podele na kapitalistički i socijalistički svet.

Posle Druge konferencije nesvrstanih zemalja, koja nije toliko značajna, jedino je utrla put i stvorila uslove da se održi sledeća. Treća konferencija nesvrstanih zemalja održana je 1970. godine u Lusaki, glavnom gradu Zambije. Na njoj je bio znatno veći broj delegacija, 54.

Tada pokret dobija i svoju pravu fizionomiju i svoje prve institucije. Sada Tito postaje dominantna politička figura, jer su osnivači tog pokreta Nehru i Naser mrtvi, a Sukarno je uhapšen. To je zlatno doba nesvrstanosti, tada je afirmisana saradnja svih tih zemalja, naravno na čelu sa Titom. Mi smo bili mnogo mala zemlja sa velikom ulogom u tom pokretu nesvrstanosti.

Četvrta konferencija održana je 1973. godine u Alžiru. Tito se nametnuo tom pokretu kao da je neki Patrijarh.

Peta konferencija donosi jednu novu viziju i održana je 1976. godine u Kolombu, na Cejlonu.

Zatim dolazi 1978. godina kada Tita počinju da oslovljavaju sa Brate Predsedniče. Titova imperija nije više Jugoslavija, već ceo treći svet. Ako posmatramo sada sa ove distance, pošteno i ne zlonamerno, moramo da priznamo da je to bila plemenita ideja 20. tog veka.

Nesvrstanost znači kao i Antiglobalizam sada, ravnopravnost, nema komunizma, nema diktature, nema robianja, nema ugnjetavanja, nema nametanje sile od strane velikih i moćnih, malima i slabima. Ali taj pokret počinje polako da ima silazni trend. Sledeća i zadnja konferencija održana je septembra 1979. godine u Havani, na Kubi.

Tada dolazi do grube diverzije Fidela Kastru koji je pokušao da taj pokret nesvrstanih preusmeri prema SSSR-u. To mu nije uspelo zahvaljujući Titu koji je bio još uvek

veliki autoritet, a to je priznavao i sam Kastro kada je od stotinak delegacija jedino na aerodromu dočekaao Tita. Sve delegacije su dolazile Titu na poklonjenje a ne Kastru.

Tito je instiktivno osetio šta priprema Kastro, video je Kubansli levi marš i nazvao je Kastra pre dolaska u Havanu, drug sa Kube i ako nije bio proamerički nastrojen tada, spasao je pokret nesvrstanih da pređe u ruke Sovjeta, uspeo je da spreči instrumetalizaciju pokreta. To bi bio kraj svih njegovih napora da taj pokret bude stvarno nesvrstan. To još nije bio kraj pokreta ali je ubrzo usledio Titov kraj. Zato su mu Amerikanci bili zahvalni. Tito bi svakako za to izvukao materijalnu korist za Jugoslaviju ali je posle šest meseci nažalost umro.

Posle Titove smrti i sam pokret doživljava smrt svoje ideje jer u tim zemljama nastaje korupcija, smene vodećih državnika kroz državne udare i vojne pučeve, zavere. Živelo se u mnogim zemljama gore nego kada su bile kolonije. Narodi su se razočarali u Nasera, Nehrua, Sukarna, Ben Belu, cara Hajli Salasija, jedino nisu se razočarali u Tita što je interesantno.

Ipak taj pokret iako je propao nije bio uzaludan pokušaj. Svojom koncepcijom te zemlje iznele su na svetlo dana prave probleme pred kojima se nalazilo naše čovečanstvo i ukazalo na puteve i mogućnosti njihovog rešavanja i prevazilaženja. Tito se vrlo dobro prilagođava svim promenama u Sovjetskom savezu, ali se prilagođava i Americi i odnose između Sovjetskog Saveza i Amerike Tito koristi da bi ojačao svoj vlastiti položaj.

Kod njega se uočavaju dve pojave:

Ojačava dobre odnose sa Sovjetima, na taj način što je stekao samostalnost a ne poniznošću kao druge Istočno evropske zemlje. On je koristio ne samo Zapad, već i Istok

jer je imao tehničku saradnju sa zemljama Istočne Evrope i SSSR-a i u trgovini sa njima uvek je imao koristi, odnosno pozitivan platni bilans, jer se više izvozilo nego što se uvozilo.

Tito je jednostavno bio profiter hladnog rata, sa nestankom hladnog rata i Jugoslavija je nestala jer više nije bila potrebna ni Istoku ni Zapadu.

DEMOKRATSKO ISKUŠENJE

Od 1968-1972. god. Tito i Jugoslavija nalaze se na pravom demokratskom iskušenju, ali nisu izdržali u tome pa su pali na tome kako Tito tako i Jugoslavija. Supermacija savezne države polako se rastače i prelazi na republički etatizam, a u tome prednjače Hrvatska i Srbija. Počinju već da se stvaraju prvi uslovi za raspad Jugoslavije koji se i desio 18 godina kasnije.

Decentralizacija vlasti sa kojom se već ostareli i iznemogli Tito složio otvoriće tako Pandorinu kutiju. Hrvatski nacionalisti i reformatori, Savka Dapčević-Kučar i Mika Tripalo postaju kolovođe takozvanog MAS pokreta i na kraju bivaju osujećeni u nameri da Hrvatsku odvoje od Jugoslavije. U početku Tito ih podržava ali je na kraju shvatio da je pogrešio pa je osuo paljbu po Matici Hrvatskoj kao leglo nacionalizma i šovinizma. Bila je stvarna euforija pa su Tripalo i Savka na krilima te eforije jačali svoj uticaj, ali to je bio bezazleni pokušaj u odnosu na ono što će se desiti mnogo godina kasnije posle Titove smrti, kada je Franjo Tuđman došao na vlast. Masovna potpora ubrzo postaje teret hrvatskom rukovodstvu, jer studenti potpaljeni separatističkim težnjama obustavljaju nastavu i smenjuju rektora univerziteta. Postavljalo se pitanje koji su stvarni ciljevi tog bunta, odnosno MAS pokreta. Dobili su decentralizaciju vlasti jer je vlast sa saveznih organa već prešla na republičke organe, ali su oni hteli nešto više od toga što u to vreme nije uopšte bilo realno.

To nije bila politika koja je imala šanse za realni uspeh i zato nije ostvarila prave rezultate. Projektuje se i članstvo u Ujedinjenim nacijama kao i samostalna hrvatska vojska, izbacuje se parola: „hrvatska puška o hrvatskom ramenu i hrvatska lisnica u hrvatskom džepu“.

Masovno se peva novokomponovana pesma: „Drže Tito ne volim te više, Jovanka ti ćirilicu piše“.

Nacionalizam se polako uvlači i u strukture Komunističke partije i prvi koji su reagovali na tu pojavu bili su generali, a među njima se ističe Nikola Ljubičić koji o tome izveštava Tita i prenosi reakcije generala kojima se to ne sviđa i traže da se odmah sa tim prekine. Bila je to diverzija pod maskom samoupravne decentralizacije. Titu je partija bila svetinja i on nije mogao ni da zamisli ništa drugo osim jednopartiskog sistema, a partija se identifikovala sa njim. Tito je stvorio Partiju i prema tome on je i sam bio Partija. To je tada bila poslednja šansa koja je propuštena da Jugoslavija izađe bez rata i kasnijih kriza koje su nastale. Verovatno bi se lako dogovorili hrvatski nacionalisti okupljeni u MAS pokretu i srpski liberali okupljeni oko Marka Nikezića i Latinke Perović.

Da su se dogovorili verovatno bi Jugoslavija bila konfederacija, sa republikama kao samostalnim saveznim državama po ugledu na Švajcarsku i verovatno bila prva zemlja Istoka u Evropi. Da je to tako krenulo bilo bi daleko najbolje za sve republike, posebno za Srbiju koja je najviše izgubila. Tito po nagovoru Bakarića, koji je video konkurenciju u Tripalu i Savki, i podršku Kardelja okreće leđa do juče svojim miljenicima, Tripalu i Savki i obračunava se sa njima na jedna prilično grub način. Finale hrvatske drame odigrava se 1.12.1971. godine u Karađorđevu na 21. sednici predsedništva Komunističke partije. Ovaj datum je posebno intere-

santan jer je na taj dan 1918. godine stvorena Jugoslavija. Da li to Tito hteo da sačuva Jugoslaviju koju je stvorio kralj Aleksandar? Da li je to slučajnost ili ne? Svakako ne, jer je time Tito poslao jasnu poruku svim nacionalnim pokretima u Jugoslaviji da nema razbijanja Jugoslavije i kao ni osamostavljanje republika. Tito to naziva kontrarevolucijom i osuđuje svaki separatizam, nacionalizam, šovinizam, i svako skretanje od ciljeva Partije i interesa radničke klase i samog naroda. Tito je i tužilac i sudija koji je presudio. Svi „poltroni“ su stali uz Tita osim srpskih liberala koji su bili uzdržani pa će ih Tito kasnije nazvati oportunistima.

Tito je malo kasnije izbalansirao tu situaciju sa Hrvatima kada se okomio na srpske liberale koji su prošli kao i Hrvati, izbačeni su iz partije što znači da je Tito očistio one koji mu nisu odgovarali, njemu su došli opet oprobani stari kadrovi. Zašto je Tito bio protiv liberala i kod Hrvata i kod Srba? Liberali su donosili nove ideje, gde više nije bilo mesto za jednog i jedinog „gazdu“. Liberalima stvarno nije bilo mesto među komunistima. Da se njegova svetačka neprikosnovenost ali čvrsta ruka mora sklanjati. To Tito nije mogao da podnese. Dolazi do čistke 11 glavnih ljudi je uhapšeno u Hrvatskoj 350 je isključeno iz Partije, mnogi su sklonjeni sa važnih pozicija.

Kada je završio sa Hrvatima sada se Tito okomio na Srbe za to je imao povoda jer posle donošenja amandmana na Ustav iz 1974. godine, digla se bura na Beogradskom univerzitetu jer su ti amandmani slabili poziciju Srbije na uštrb Kosova i Vojvodine. Udaljeno je dosta profesora sa Univerziteta a jedan od njih je Mihajlo Đurić, kao perjanica toga pokreta. U samoj Partiji pojavljuju se ljudi kojima smeta što je Tito izabran za doživotnog Predsednika. Profesor Sveta Đorđević, koji je bio mladi partizan,

zatim poslanik, rezervni major Titove garde JNA, javno je govorio da Brioni jesu posebna institucija koja predstavlja državu u državi i da se tamo donose sve najvažnije odluke a ne u Skupštini ili u CK SKJ gde bi trebalo da se donose. Naravno da je i on najuren. On je postavio pitanje dužine trajanja Titove vlasti. Čak su i neki osuđeni na zatvor, kako ko u dužini trajanja dve do pet godina.

Sada se stvara na Filozofskom fakultetu novo jezgro profesora kritički usmereno na onaj politički sistem a posebno na Tita. Oko njih se okuplja veliki broj studenata i Če Ge Vara ih posebno inspiriše. Ti jeretički profesori su prst u oku partiskim konzervativcima.

Tito je bio jako pogođen studentskim buntom i on je to prepisivao grupi profesora koji su ih zaveli. Tražio je od srpskog rukovodstva da ih udalji sa Univerziteta. Tu su bili Zagorka Golubović, Mihajlo Marković, Dragoljub Mićunović, Ljuba Tadić, Sveta Stojanović, Miladin Životić, Korać i još desetak profesora i asistenata. Ti obračuni nisu išli tako glatko. Postojali su otpori i kod političara i u samom rukovodstvu. Taj obračun je dugo trajao sve od studentskog bunta 1968. godine do 1975. godine. Tada je u skupštini ustao neki poslanik i rekao da je nama drugovi trebalo četiri. godina da dobijemo rat protiv Nemaca, a sada nam je trebalo šest godina protiv ovih narodnih izdajnika.

Ako je oluja iz 1968. godine okupila profesore oko slobode i pravde, dotle ih je Miloševićeva vladavina odvukla na druge obale. Životić podiže građanski otpor, Stojanović se pridružuje Dobrici Ćosiću, Mihajlo Marković se priklanja Miloševiću, propagirajući jednopartiski pluralizam u liku socijalista. To nastaje sve do radikalskih opcija kada Miloševića više nema.

Tada u to vreme, za vreme Tita univerzitet je imao veću autonomiju nego za vreme Miloševića. Nikezićev koncept modernizacije države dovedio je u pitanju dominaciju Tita. Za obračun sa liberalima Tito je upotrebio srpske duše u liku Draže Markovića i Pere Stambolića.

**KOLONIZACIJA
JUGOSLAVIJE**

AMERIKANCI RASTURAJU JUGOSLAVIJU

Amerikanci zahtevaju da Jugoslavija odustane od socijalističke ekonomije i postane ekonomija slobodnog tržišta po ugledu na Zapad. Dok je Sovjetski sistem bio na izdisaju, 1988. godine Vašington nije gubio vreme i slao je izlasnike u Jugoslaviju iz neprofitne organizacije pompeznog imena nacionalna zadužbina za demokratiju ili NED. Osnovani su program sa vizijom plemenitog cilja. NED je odraz američke vere u demokratske ideale i institucije. Međutim, Alen Vajnstin, koji je učestvovao u stvaranju ove organizacije rekao je Vašingtonu 1991. godine da „mnogo toga što mi radimo danas CIA je radila pre 25 godina“ praktično znali da je NED satelit CIA. Umesto da CIA iza kulisa pokušava da tajno manipuliše državne poslove što bi davala pare ovde i instrukcije tamo oni su dobili polugu sa strane koja je ustvari ta organizacija NED. Tako NED počeo sa izdašnim podmićivanjem u svakom kutuku Jugoslavije finansirajući opozicione grupe potkupljujući mlade gladne novinare pune snova o novom životu, i dajući novac opozicionim sindikatima pro-MMF ekonomistima i organizacijama za ljudska prava. Nacionalna zadužbina je takođe kontrolisala i finansirala. Centar za međunarodno privatno preduzetništvo koje je i dalje finansirao G-17.

Ko su bili G-17? Oni su bili nevladina organizacija sastavljena od 17 ekonomista promotera slobodnog tržišta, od koji su tri vodeća člana bili članovi Međunarodnog

monetranog fonda i Svetske banke. Dušan Vujović, Željko Bogetić i Branko Milanović. Kordinator G-17, profesor Veselin Vukotić, usko je sarađivao sa Svetskom bankom, kao i ministar za privatizaciju u vladi premjera Ante Markovića bio je odgovoran za bankrotni program koji je pod voćtvom Svetske banke doveo jugoslovensku ekonomiju do kolapsa u periodu 1989. do 1990. Ostali članovi G-17 rade kao konsultanti za Svetsku banku i prisustvuju njihovim sastancima.

2002. godine su formirali političku stranku u Srbiji G-17 i od tada i ako su na svim izborima dobili između 7% i 11% glasova G-17 je kontrolisala ministarstva finasija i ekonomije u Srbiji. Ovo je samo grupa ekonomista. To je mreža MMF i Svetske banke koriste ovu mrežu da Jugoslaviji nametnu svoju politiku i kako to oni čine?

Prvo, oni zahtevaju da vlada odustane od svih društvenih programa subvencionisana hrana ili stanovanje, besplatan prevoz i zdrvstvo. Znete i sami... one stvari koje u suštini nisu ni potrebne. Napolje kroz prozor. Smanjite potrošnju javnog sektora, smanjite plate, smanjite zaposlenost, napustite radničko samoupravljanje, drugim rečima tražite da vaši ljudi rade više za manje pare.

Drugo, ekonomskom manipulacijom i novim zakonima prisilite preduzeća društvena i privatna da bankrotiraju. Svetska banka opisuje ovaj postupak kao mehanizam „okidača“. To je njihov termin. Oni kažu da mi treba da izazovemo bankrot jugoslovenske industrije. Onda ova preduzeća preduzme mali broj specializovanih privatnika. Poverioci su jednostavno mogli da preuzmu ova preduzeća u roku od 45 dana i preduzeće je moralo da bude likvidirano ili privatizovano. Ovo se zove Privatizacija kroz likvidaciju. Evidencija Svetske banke potvrđuje da pod direktivom

Vukotića, od januara 1989. do setembra 1990. godine preko 1100 industriskih firmi je uništeno. Životni standard je opao za 20% između januara i oktobra 1990. godine. Taj pad je povećao nezaposlenost na 20% te produbio tenziju među republikama. Osiromašena je popululacija kroz ove sveobuhvatne reforme MMF-a zbog čega je došlo do porasta društvenih i etničkih tenzija. Tako ste dobili nezadovoljstvo svakoga na svakom koraku. Svi su tražili krivca. Tada se hvataju za ideje koje mogu da probude čoveka. Hvataju se za nacionalne priče, verske priče Oni su krivi a ne mi.

U očaju predsednik vlade, Marković, je posetio Vašington i sastao se sa predsednikom Bušom. Marković je rekao da su rastuće tenzije među narodima posledica drakonskih ekonomskih mera i privatizacije te zatražio milijardu dolara pomoći, i dodao: ako pomoć ne stigne biće problema. A svi znamo da Amerikanci nisu želeli nikakve probleme. Novembra 1990. godine, predsednik Džordž Buš je otišao u Kongres gde je izvršio pritisak da se izglasa Zakon o stranim izdvajanjima koji je zahtevao da se sva pomoć Jugoslaviji bude obustavljena. Ovaj je zakon takođe naveo da, ako neka od republika Jugoslavije želi pomoć od Amerike da mora se odcepiti i proglasiti nezavisnost

RASPAD JUGOSLAVIJE NIJE BIO POSLEDICA UNUTRAŠNJIH PODELA

Ovo nije teorija zavere, nije naša spekulacija, nije naša analiza, to je državni zakon! On je zahtevao da procedura izbora i rezultati u svakoj republici budu priznati od strane vlade Sjedinjenih država. Zahtevano je da republike ne održe nacionalne izbore već da se izbori održe samo u pojedinačnim. A pomoć bi išla samo tim republokama. I kad je pomoć data ona je data u grupama u kojima je američka administracija smatrala „demokratskim“ tj. malim desničarskim, ultranacionalističkim i čak fašističkim strankama. Raspad Jugoslavije nije bila posledica postojećih unutrašnjih podela. Te unutrašnje podele su bile povećane zbog spoljne intervencije. Do 1991 godine inflacija je dospela do 200% i jugoslovenska vlada nije bila u stanju da otplaćuje ogromne kamate na inostrane kredite niti da organizuje kupovinu repromaterijala za industrisku proizvodnju. Poverenje je uništeno i optužbe su pljuštale sa svih strana. Saradnja između republika i centralne vlade u Beogradu je nestala. Republike nisu dobijale novac od federalne vlade, niti su republike slale poreski novac, tako da se cela fiskalna struktura raspala i republike su ostavljene da se same snalaze i tako je nastao oblik nacionalizma.

Kao što su Amerikanci zahtevali, višepartiski izbori su sprovedeni i ekonomija je bila u centru političke debate, te su nacionalističke i separističke koalicije pobedile komuniste u Hrvatskoj, Bosni i Sloveniji. A u republikama koje su radile jedna drugoj o glavi i ekonomija i nacija su se odjed-

nom našle na pogubnoj nizbrdici. Naravno, lokalni političari su radili na tome da se ljudi smire. Ali Šešelj, srpski političar, Vlado Gotovac hrvatski političar, Radovan Karadžić Bosanko – srbski političar, razvijali su prvi govore mržnje. Narodu je bio potreban heroj da ih spasi, neko ko bi nosio njihove interese u srcu. Umesto toga oni su dobili ove likove. 1991. godine, odražani su izbori u jugoslovenskoj republici Bosni. Alija Izetbegović, koji je saradivao sa nacistima u Drugom svetskom ratu bio je kandidat koji je imao islamsku viziju za pretežno hrišćansku Bosnu što je propagirao u svojoj malenoj knjizi gde je napisao: „Nema mira ni koegzistencije između islamske vere i neislamskih institucija“. Alija je na izborima izgubio od umerenog lidera Fikreta Abdića. Ipak, neuspeh nije zaustavio Aliju, pa je napravio sporazum sa Fikretom tako da Alija bude predsednik, a da za godinu dana napusti tu funkciju. Međutim brže nego što može da se izgovori „Islamska deklaracija“ Alija je uspeo da se njegova funkcija produži zbog krize pošto ne može imati borbu o vlasti u tako tragičnim vremenima.

U stvari Alija je imao veliku šansu da spreči rat, kada je potpisao Lisabonski sporazum 1992. godine, na osnovu kojeg bi Bosna bila konfederacija tri regiona. Ali se ovo nije svidelo, on je želeo svu vlast za sebe. Po njegovu sreću, ni Amerikancima se nije dopala ova ideja. Tako je američki ambasador u Jugoslaviji, Voren Cimerman, stupio na scenu. „Moj kabinet je bio na tom sastanku sa Cimermanom i Izetbegovićem“ rekao je Džordž Keni zadužen od strane američkog Stejt Departmenta. Izetvegović se upravo vratio iz Lisabona, i Cimerman mu kaže: „Vi biste mogli da dobijete mnogo više od američkog priznanja ako samo malo pričekate“.

Ljudi iz mog kabineta su mi rekli da je u tom trenutku Alija bio vrlo iznenađen „Ako ti se ne sviđa sporazum zašto

potpisati?“ Alija je poslušao američki savet i povukao svoj potpis i učvrstio je svoju vlast i Amerikanci su to priznali. Još jedan lik koji je voleo baš svoju moć, bio je čuveni Slobodan Milošević. Sloba, kako ga je zvao narod, znao je kako da koristi taj narod i dobije ono što želi. Vrhunac manipulacije je doživeo na mitingu gde mu se klicalo: Sloba mi te volimo. Naravno da je uzvratio. Volim i ja vas. To je bio kobni spoj naroda i vođe. Uz malo sreće i pomoći svog bliskog prijatelja Ivana, predsednika Srbije, Sloba je poslat na Kosovo 1987. godine gde su se Srbi osećali ugroženi od strane Albanaca. U toku jednog ukoba sa policijom, jedan Srbin je pitao Slobu zašto ih policija bije. Sloba je tada sa pravom odgovorio. Niko ne sme da vas bije. Postavio se kao zaštitnik Srba na Kosovu.

Tako je postao zvezda preko noći, zaštitnik svih Srba! Međutim, sukob sa policijom je bio samo lokalnog karaktera. Ovom liku, je bila potrebna veća scena. Pošto je bio jako „zahvalan“ svom, prijatelju Ivanu maknuo ga je sa mesta predsednika. Deset godina kasnije ga je i ubio. Možda mislite da se Sloba, nakon što je postao novi prdседnik, smirio. Ali ne, on je i dalje žudeo za većom scenom, i gle sreće veliki jubelij se približavao. Srbi su proslavljali 600 godina od bitke na Kosovu, srž njihove istorije i kulture. Vijorile su se zastave srpske, jugoslovenske, američke. Pa i kanadske, pevale su se patriotske pesme. Sloba se popeo na scenu da bi održao govor kojeg ga je Zapad opisao kao nacionalistički poziv na rat, i raspalio mase. Izvod iz govora: „ Jugoslavija je više nacionalna zajednica i ona može da opstane samo u uslovima pune ravnopravnosti svih nacija koje u njoj žive. Kriza koja je pogodila Jugoslaviju dovela je do nacionalnih ali i socijalnih i verskih i mnogih drugih manje važnih podela. Njihovo otklanjanje olakšaće otklanjanje i drugih podela i ublažiti posledice koje su te druge podele izazvale

SLOBODAN MILOŠEVIĆ

Posle Titove smrti nastaje bezvlašće, nastaje jedna u Evropi viđena doktrina, socijalna i politička doktrina koja odbacuje i negira ulogu i istorijski značaj države i političkih ustanova u društvu. Ona se ne zalaže za bukvalno uništavanje države, mada je toliko obezvređila da je skoro i uništila. Iskompromituje sve institucije a najviše parlament gde je bilo sve dozvoljeno, gde se umesto raspravljanja pevalo, u zavlačenju Miloševiću ispod šinjela nije imalo granice, polivalo vodom, obezbeđenje je neke poslanike bukvalno iznosilo na rukama jer su ležali na podu, gde je bio takođe cirkuska zvezda Šešelj, Kao što smo već rekli u prethodnim poglavljima, sada da se podsetimo, da posle svake anarhije dolazi neminovno diktatura jer je sami ljudi priželjkuju. Ona nikada ne dolazi sama po sebi iz čista mira ili nečijeg hira. Moraju da se stvore uslovi za njen dolazak.

Ljudi su bili umorni od socijalizma pa su tražili nešto novo, nekog novog vođu. To što su tražili ubrzo su i dobili. Dobili su manipulanta za vođu, čoveka koji se dokazao u manipulacijama sa robom, zatim novcem, a što ćemo mnogo godina kasnije shvatiti. Taj čovek, Slobodan Milošević, usavršio je i manipulaciju sa narodom. Bio je veliki demagog, kao da je ispao ispod Titovog šinjela.

Znamo da je demagogija metoda saobraćaja između političkih vođa i naroda koja postoji oduvek. To je ustvari zavođenje, obmanjivanje naroda. On je dodao jednu stepenicu više što bi smo je nazvali kao zaluđivanje naroda. To obmanjivanje se sastojalo od isticanja nerealnih obećanja

(setimo se brzih pruga, nepostojećih puteva, nepostojeće nafte). On je želeo na taj način da stekne popularnost, (ne sme niko da vas bije) ali kad je stekao popularnost on je morao i da je održava, opet lažnim obećanjima, jer nije bio sposoban da uradi nešto pozitivno za narod, koji je pošao za njim. Kod njega je demagogija počela spontano a kasnije je bila planski usmeravana. On se nije javio slučajno, stvorili su se svi uslovi da se pojavi diktator.

On to nije sigurno želeo u početku, kasnije nije ni bio svestan da je to postao pa se verovatno čudio što mu pripisuju da je diktator. Sve je išlo na ruku za razvoj diktature. Raspad Jugoslavije, izbeglištvo, kriminalizacija društva, hiperinflacija sa velikim bankarskim pljačkama, međunarodna izolacija i neizvesna budućnost učinili su svoje. Veliki broj ljudi živi u strahu, najčešće i neznajući da je strah proizveden i organizovan kako bi se lakše vladalo. Prvi razlog za strah je pojava totalitarnih političkih pokreta, koji su bili praćeni različitim oblicima populističke mobilizacije mas pokreta, pokreta koji su počivali na demonstraciji moći naroda (jogurt revolucije), ali to je značilo istovremeno i poništavanje njihove slobode. Tada to narod nije shvatao a ni slutio u šta se upuštao i šta će iz toga proizaći.

Taj politički pokret u Srbiji koji se nazivao antibirokratskom revolucijom, predstavljao je kapislu razaranja naše bivše domovine. Tu je došlo opet do identifikacije naroda sa vođom (isto to i sa Titom). Taj pogrešan i koban spoj naroda sa vođom bio je praćen razaranjem političkih ustanova i svih oblika autonomije kojima se ispoljava sloboda ljudi.

Oslonjenost na strah, kao element reprodukcije političke moći može da se identifikuje na nekoliko nivoa. Direktnom političkom represijom, demonstracijom sile, izvo-

đenjem policijskih jedinica na ulice, građanima se daje na znanje da se tako rešavaju politički konflikti.

Taj režim počiva na organizovanom strahu, zato se i ne rešavaju osnovni politički problemi pred kojima se ovo društvo nalazi. Za Srbiju je karakteristično stalno držanje Kosova kao otvorenog problema, jer je to vrlo osetljivo pitanje koje uvek postojećoj oligarhiji može da posluži kao instrument za političku hegemonizaciju masa na nacionalnoj osnovi, i uvek može da bude upotrebljeno kada to režimu odgovara. Ne samo režim, već i veliki opozicioni blokovi pokazuju da su uvek spremni da kao sastavni deo svoje političke strategije izvedu tu formulu velike domovine i straha od drugih jedinica. Ponekad političari kojih se narod plaši mogu da budu istovremeno i popularni.

Vojislav Šešelj je oličenje grube, bahate sile, manifestovane pretnjama da će bombardovati neke evropske gradove, da će neprijateljima vaditi oči zarđalim kašikama, vadio je pištolj na studente i taksiste. Taj političar je doživeo veliki uspeh na izborima, njegova stranka i bez njega takođe prolazi dobro na izborima.

U osnovi apsolutno svih vodećih i opozicionih stranaka nalaze se elementi diktature vođe, koji namerno proizvode strah i to u dvostrukom smislu. I prema spolja i prema unutra, prema okruženju kao i prema pristalicama te stranke. Smatramo da je građanski i studentski pokret u Srbiji najbolje što se desilo, jer je to bila jedna snažna demonstracija oslobođenja od straha.

Oslobađajući se od straha oni su oslobađali i svoju političku slobodu. Uprkos tome što su političke partije koje su bile u vrhu tog pokreta pokazale da nemaju ni sposobnosti ni znanja da razumeju zahteve tog građanskog pokreta, smatramo da je taj protest vrlo važan za demokratsku rekon-

strukciju Srbije. Bez obzira na to što je energija privremeno iscrpljena ipak su važne tri stvari:

1. Stvoren je otpor nedemokratskom režimu.
2. Bez obzira što izgleda da se režim opet konsolidovao, Srbija ima prednost u faktoru vreme.
3. Politički režim je toliko loš u normativnom, funkcionalnom i svakom drugom smislu, da ne treba isključiti faktor neizvesnosti, faktor političkog ili nekog drugog događaja, koji će ponovo mobilisati političku energiju iste vrste, koja će Srbiju izvesti najzad na pravi put, iz stanja tragične, moralne i političke katastrofe.

Tada se pojavljuje Milošević kao glas srpskog nezadovoljstva zbog Kosova. Da bi ojačao svoju političku poziciju sada Milošević počinje da govori u ime srpskih manjina, na Kosovu, Hrvatskoj i Bosni. Politički oportunistički celog života Milošević je bio voljan da daje neograničenu vojnu pomoć Srbima u Krajini sve dok je to odgovaralo njegovim političkim ciljevima. Tako je njegovim manevrisanjem samo produbljen jaz koji je nastao prilikom cepanja Jugoslavije. On snosi najveću krivicu za odnose prema Zapadnim silama. On je bio toliko glup i arogantan da nije ni hteo da razgovara sa njima. Američkog ambasadora Cimermana je ostavljao danima da čeka da bi ga primio, hteo je tako da se napravi mnogo većim nego što je bio. Hteo je da ponizi najveću svetsku silu. Verovatno da nije znao da je Srbija manja od močvare na Floridi, i da u tim močvarama ima više aligatora nego Srba.

Hrvati i Slovenci su se ponašali sasvim obrnuto, poštovali su ambasadore Amerike i Nemačke i onda se ne treba čuditi što su oni u svojim izveštajima krivili Srbe za sve. To je bilo normalno jer se o Srbima i Miloševiću stvara loša slika u svetu, jer predstavnici medija, novinari dobijali su informacije iz svojih ambasada, a šta ste očekivali od

američkih sredstava informisanja kada je njihov ambasador čekao ispred vrata Miloševića da se smiluje da ga primi.

Opsesivno bavljenje Miloševićem je da se skrene pažnja sa Zapadnih sila da ne budu krive za rat koji se mogao izbeći. 1991. godine Evropska zajednica je organizovala konferenciju u nadi da će sprečiti propast i katastrofu koja se nadvila nad Jugoslavijom. Čuveni britanski diplomata Piter Karington pokušao je da nađe kompromis između onih koji žele da se otepe i onih koji to ne žele. Problem je bio što je one granice koje je Tito iscrtao ostavile jednu trećinu Srba van Srbije. Uglavnom u Bosni i Hrvatskoj. Te granice su povučene na jedan neodgovoran i tajnovit način u Titovom kabinetu.

Dok je Jugoslavija klizila u građanski rat, u Hrvatskoj su 1991. godine održana dva referenduma u istom danu. Ogromnom većinom su Hrvati glasali za odcepljenje, dok su Srbi u Krajini u istom procentu glasali za opstanak u Jugoslaviji. Prvobitna ideja Evropske unije je bila da se Hrvatima omogući da odu iz Jugoslavije a da nacionalne manjine ostanu u Jugoslaviji. Srbi koji žive u Hrvatskoj dobili bi državljanstvo i zaštitu ljudskih prava. Tuđman je bio spreman da pod uticajem Zapada nevoljno prihvati taj kompromis koji bi sprečio žestoki vojni sukob. Nemačka je tada rekla da će priznati Sloveniju u Titovim granicama. Nije došlo do kompromisa jer su Srbi bili ogorčeni što je bila ideja Nemačke da Srbe podeli na tri dela. To je razbilo konferenciju.

Ako dve od šest republika dobiju nezavisnost Srbe ta konferencija više ne zanima. Iz Ujedinjenih nacija stiže upozorenje da se ne preurani sa priznavanjem Hrvatske. Ali pritisak hrvatskog lobija i Nemačke, posebno južne Nemačke, Bavorske, bio toliko jak, da Genšer više nije mogao da odlaže obećanu podršku.

POČETAK VOJNOG SUKOBA

Prvo su u Ljubljani skinute Jugoslovenske zastave i Kučan traži podršku Italije i Austrije, što naravno i dobija jer su obe države videle svoje interese u raspadu Jugoslavije. Zatim sledi ukidanje Jugoslovenske granice. Beograd je bio zatečen, nije očekivao nasilje. Da bi izbegao nasilje Andrija Rašeta pozvao je predsednika Kučana i rekao mu je da je vojska pod njegovom komandom i da nemaju bojevu municiju, ali možda je to baš bila greška, jer su se Slovenci dobro spremili. Oni su dobili odobrenje iz Austrije i Nemačke, da bi ih javno podržao nemački ministar Genšer. Suočeni sa međunarodnim pritiskom koji je vodila Nemačka Beograd, odnosno

Predsednik vlade Ante Marković odlučuje da se armija povuče, umesto da se suprostavi separatistima. Slovenački lideri su izveli sjajan propagandni potez. Strane reportere su doveli u bunker da bi navodno bili bezbedni i tu su im servirali lažne podatke kako je armija kao četvrta sila u svetu napala malu, jadnu i nedužnu Sloveniju. Montirane lažne slike, reporteri su slali u svet neznajući šta se zapravo napljuje događa, da vojska JNA nema čak ni bojevu municiju izuzev nekoliko tenkova. Slali su vesti o raznim bitkama koje se nisu nikada ni dogodile, gde je armija prikazana kao agresor.

Na televiziji su uporno prikazivani gresi JNA a nikako kao secesiju Slovenije. Manipulacija stranih novinara je nastavljena. Prešlo se sada po istom scenariju i na Hrvatsku

i Bosnu, gde se stalno naglašavalo da je JNA okupatorska vojska u kojoj dominiraju Srbi. Stvarnost je bila drugačija.

Načelnik General štaba je bio Veljko Kadrijević Hrvat, komandant vazuhoplovstva Zvonko Jurević je bio Hrvat, a glavnokomandujući mornarice Dane Brovet je bio Slovenac Federalna armija držala je Jugoslaviju na okupu. Ali dokle? Tito je stvorio JNA gde je gledao dalekovido da sve komandne funkcije ne pripadnu Srbima.

Uopšte nije slučajno, jer se to planiralo trideset godina unapred da su vrh vojske sačinjavali svi izuzev Srba starosedeoca sa ove strane Drine. Pa se sada čudimo kako je tako jaka armija izgubila sve bitke. Pa bitke ne vode tenkovi bez municije, već Generalštab svojom strategijom, taktikom, operativom na terenu, a ko je sačinjavao Generalštab, to ćemo već objasnili.

Tito je insistirao na etničkoj ravnoteži pa je na svim rukovodećim mestima bilo lokalno stanovništvo. Ako su Hrvati bili ogromna većina u Hrvatskoj, Muslimani u Bosni, Hrvati u Hercegovini, onda su oni i držali sve konce rata uz pomoć oružja koje im je bilo na dohvat ruke iz magacina civilne zaštite i teritorijalne odbrane.

Ako su Nemački i Austrijski lideri verovali da se Slovenija i Hrvatska može odvojiti bez rata onda su svakako bili u zabludi. Dok su Amerikanci ukazivali na to, ako ne dođe do razlaza mirnim putem da će doći do žestokog građanskog rata. Jugoslavija se raspala jednostranom odlukom o nezavisnosti, Slovenije i Hrvatske. To je bio akt sile i rušenje Helsinških principa, ali Evropske države su prvo priznale Sloveniju kao nezavisnu državu a zatim i Hrvatsku. Zatim i Bosnu primaju u UN. Sve je to postignuto jednostranim odlukama a ne sporazumom o nezavisnosti.

Tada je jedino Amerika bila dovoljno jaka da se suprotstavi Nemačkoj, ali je Amerika zbog svojih interesa odlučila da ne prihvati takav izazov. Hteli su da se drže po strani da bi izbegle odgovornost za rešavanje sukoba. Oni su hteli da podrže multietničku Jugoslaviju da bi se stabilizovao region, ali bilo je jasno da taj problem prevazilazi sposobnosti Evropljana i da ga Evropljani ne mogu rešiti, što se nažalost pokazalo kao tačno. Amerika je htela da zadrži multietničku Jugoslaviju i da se postavi barijera za Nemačku.

Ne zaboravimo da je Jugoslavija kao multietnička unija četiri naroda Srba, Hrvata, Slovenaca i Muslimana, stvorena 1918. godine. Jugoslavija nikada ne bi ni postojala i Kralj Aleksandar Karađorević ne bi uspeo da nije bilo Amerike. Zahvaljujući Americi koja je podržala tu multietničku uniju stvorena je Jugoslavija Najveće zasluge su Američkog predsednika Vudroa Vilsona koji je to obavio na mirovnoj konferenciji u Versaju 1918. godine.

Sve do Versaja, ovaj region godinama su držali Turci i Austrijanci i stalno su držali te narode u svadi jedne protiv drugih umesto da ih ujedine, a to ujedinjenje njima nije išlo svakako u korist. To nije bilo moguće sve dok se prvo nije raspalo Tursko carstvo a zatim i Austrogarsko sa završetkom Prvog svetskog rata. Jugoslavija je stvorena zaslugom Amerike i egzistirala je normalno sve do Drugog svetskog rata. Tada je Nemačka pokušala da je ponovo uništi. Stvorila je NDH, ali kao što znamo nije uspela. Kada je Tito 1948. godine pokušao da se odvoji od Istočnog bloka tada je Zapad zajedno sa Amerikom uskočio u pomoć Jugoslaviji, ekonomskim zajmovima kako bi zadržali tampon zonu između Zapada i komunističkog istočnog bloka.

Posle okončanja hladnog rata i raspada SSSR-a dolazi do saradnje Varšavskog i Nato pakta. Vašington se okre-

nuo ka ekonomskom takmičenju umesto na antikomunizmu nakon propasti Sovjetskog saveza. Zapad podržava Gorbačove reforme i došlo je do pada interesovanja za Jugoslaviju. Jugoslavija više nema strateški značaj kao pre za Ameriku i Zapad. Jugoslavija je sada postala nepotrebna. Ukinuti su svi zajmovi i to se odmah odrazilo na trocifrenu inflaciju u Jugoslaviji. Savezana vlada je morala da zahteva surove ekonomske mere od republika. Republike su se odmah pobunile protiv saveznih reformi na čelu sa Slovenijom jer su smatrale da te reforme idu u korist Srbije a na štetu ostalih republika. Bilo kakav pokušaj Amerike da sačuva Jugoslaviju došlo bi do sukoba sa Nemačkom koja je uživala u osećanju prave političke moći, zapravo težila je suprotno. Sada je sa dolaskom Džordža Buša i njegovoj novoj politici prema Evropi gde on Nemačkoj daje povlašćeni status kakav je Amerika imala sa Engleskom. Buš je smatrao da će Nemačka igrati ključnu ulogu u integraciji zemalja Centralne i Istočne Evrope. Nemačka je imala nacionalni interes i finasijski je najmoćnija zemlja Evrope da može to da uradi. U posleratnom periodu Nemačka je svakako htela da kolonizuje Balkan, SAD su se oslonile na Nemačku. Moć i uticaj Nemačke u stabilizaciji Istočne Evrope, trebalo je uraditi kroz Evropsku zajednicu na čelu naravno sa Nemačkom. Problem je bila jedna važna zemlja koja je stajala tome na putu a to je bila Jugoslavija.

Između 1991. i 1995. godine odigrao se krvavi rat u Jugoslaviji. Kao i uvek kada se nešto okonča a što je bilo negativno, neko uvek pokuša da prigrabi zasluge. Ovog puta to je bio Zapad. Zapad je pripisao sebi zasluge za okončanje rata. To je ustvari bilo tačno, ali šta to vredi kada Evropa, Amerika i UN nisu ništa preduzele da ne dođe do sukoba.

Moralo se odmah intervenisati u etničkim sukobima. Zašto? Zato što su skoro sve obaveštajne službe znale da će doći do eskalacije nasilja, ukoliko se prizna Bosna. Pošto nisu postojale jasno utvrđene granice ove Avnojske su se pokazale kao veštačke i neprirodne. Jedan najvažniji faktor je bio taj što je običan narod bio naoružan. Jer ne zaboravimo da je u Jugoslaviji bila vojna doktrina „ništa nas ne sme iznenaditi“, da je postojala tada civilna zaštita i teritorijalna odbrana, tako su građani imali oružje na dohvat ruke koje nije kontrolisala armija i policija. Smatralo se da do secesije mora doći i da ne postoji način da se to uradi mirnim putem.

1990. godine pao je Berlinski zid i okončan je hladni rat. Samo dve godine kasnije Jugoslavija je bila u plamenu. Nova, ujedinjena Nemačka je stajala kao stub za ujedinjenje Evrope, pod voćetvom Evropske unije kao pandam moćnom rivalu SAD, ali jedinstvo Evrope je bilo kratkog veka. Rasplamsao se rat u Jugoslaviji.

Počelo je prvo u Sloveniji. Mali rat u Sloveniji vodio je ka većem krvavijem u Hrvatskoj i Bosni. Evropljani i zemlje Bliskog Istoka su podržavale različite frakcije u građanskom ratu u Jugoslaviji, odnosno posebno u Bosni. Uključujući Milana Kučana u Sloveniji, Franju Tuđmana u Hrvatskoj i Slobodana Miloševića u Srbiji. Kad posmatramo te događaje sa sadašnje vremenske distance shvatamo da među zaraćenim stranama nije bilo nevinih.

Lord Karington je odigrao važnu ulogu u priznavanju naoružanih separatista u Sloveniji. Ministar spoljnih poslova Nemačke je tvrdio da oni nisu podržavali raspad Jugoslavije. On je rekao da su oni čvrsto zastupali ideju o Jugoslaviji, ali njihova obaveštajna služba BND dala im je podatke da vide želju svih sudeonika u sukobu da se izdvoje

u samostalne nacionalne države i da želja za zajedničkim životom sve više nestaje. Takođe posmatrajući sada sa ove vremenske distance ne možemo a da se ne složimo sa činjeničnim stanjem do kojih je došla nemačka BND. Ipak nemačka obaveštajna služba BND bila je duboko umešana u sukobe hrvatskih separatista koje su predvodile pronacističke ustaše.

Ustaše su posle Drugog svetskog rata pobile mahom u Nemačku i tamo se dobro organizovale naročito šezdesetih godina kada su počeli da napadaju ambasade, predstavnici i visoke funkcionere Jugoslavije. Oni su bili potrebni Nemačkoj obaveštajnoj službi i BND. je odlučio je da saraduje sa ustašama, u početku skriveno a kasnije otvoreno. To je postalo sasvim jasno posle MAS pokreta, ili takozvanog hrvatskog proleća. Početkom sedamdesetih, naročito posle Titove smrti oni su ojačali i glavni im je cilj bio da se Jugoslavija dezintegriše u nekoliko manjih država.

Ključnu podršku Nemačke dobio je Anton Duboček šef Jugoslovenske kontraobaveštajne koji je bio je Hrvat, naravno proustaški nastrojen. Sada smo očekivali da Hrvate, ustaše spreči Hrvat, proustaša načelnik kontraobaveštajne službe Anton Duboček. Naravno da se to nije desilo, već naprotiv dao im je svu moguću logističku podršku.

Nemci su hteli potpuno potčinjavanje hrvatske obaveštajne službe BND-u i oni su radili sve što su Nemci naređivali jer je to njima bilo objašnjeno da je to sve u interesu buduće slobodne i samostalne Hrvatske. Nisu ih lagali jer se to i obistinilo.

Prvi nagoveštaji onoga što se spremalo 1983. godine je počelo polako na stadionima gde su se već čule preteće reči, šta bi smo mi uradili njima.

NEMAČKA STUPA JAVNO NA SCENU

Same za sebe ni Slovenija a ni Hrvatska nisu imale dovoljno ni diplomatske ni vojne moći da se odvoje jer su morale da se suprostave JNA, kao četvrtoj sili u svetu. Sada javno na scenu stupa Nemačka kao provereni Hrvatski prijatelj i pored diplomatske pomoći daje i vojnu pomoć i pored međunarodne zabrane da se oružje ne isporučuje svim stranama u sukobu u Jugoslaviji. U Dalmatinske luke, naročito u Split stizali su brodovi krcati oružjem koje niko nije kontrolisao, jer kontraobaveštajna služba je bila u rukama samih Hrvata, odnosno Antona Dubočeka.

Kao najveći dokaz za snabdevanje Hrvata od strane Nemačke oružjem je bio hrvatski MIG 21 koji je oboren nad Krajinom. Tada se na oznakama jasno videlo da je avion iz sastava flote Istočno Nemačke vojske. Čak nisu hteli da sklone ni zapadnonemački radar iz kabine, jer su smatrali da ga JNA ne sme oboriti. Znači Nemci su Hrvate naoružavali svim i svačim nekontrolisanim i neograničenim naoružanjem pa čak i avionima tipa MIG-21. Naoružavajući Hrvate Nemci su upozorili Jugoslovenske vlasti i Premijera Ante Markovića da ne smeju da upotrebe saveznu vojsku za očuvanje federacije. Premijer Ante Marković i ako i sam Hrvat bio je tada najpozitivnija ličnost jer je duboko u sebi bio privržen ideji Jugoslovenstva i zalagao se za jedinstvenu Jugoslaviju. On je predsedavao razjedinjenoj vladi pod Nemačkim pritiskom. SAD su ga podržavale kao reformistu, ali i pored te podrške on nije bio u stanju da zadrži raspad vlade.

Kao častan čovek nikada nije tražio podršku za koaliciju vladu već je uvek nastupao sam, bio je dobrodošao u Beloj kući, ali nije imao podršku u svojoj sopstvenoj kući. On se trudio da zadrži Jugoslaviju, ali ustvari on je samo zadržavao iluziju da Jugoslavija može opstati.

JNA koja je držala zemlju na okupu, zbog toga je postala jasna meta onih koji su želeli da se otepe. Maja 1991. godine hrvatski separatisti su u Splitu pred TV kamerama ubili, bolje rečeno zadavili vojnika iz tenka JNA koji nije imao bojevu municiju niti naređenje da sme da se brani bojevom municijom ispred same kasarne. Sada slede slični događaji, a sve je to na vreme predvidela, skupljajući informacije CIA, koja je te informacije dala odgovornim funkcionerima iz Vlade, a niko iz vlasti Jugoslavije to nije hteo da vidi i čuje pa čak ni rukovodstvo JNA.

Oktobra 1990. godine CIA je jasno rekla da će se Jugoslavija suočiti sa nasilnim raspadom i to u roku od šest meseci. Niko iz viših ešalona vlasti na to nije obratio pažnju. Juna 1991. godine Američki državni sekretar Džejms Beker je pokušao da učini pokušaj da se spreči izbijanje rata, otišao je u Beograd da bi suočio lidere šest republika. Rekao je da se niko ne usudi da preuzme korake sa kojima se ostali ne slažu. Lideri Slovenije i Hrvatske Milan Kučan i Franjo Tuđman bili su uvereni da mogu da ignorišu Američkog državnog sekretara. Samo par dana kasnije 25. juna proglasili su nezavisnost uz podršku Nemačkog ministra Genšera i Austriskog ministra Alojza Moka. Ciklus nasilja koji će uništiti Jugoslaviju pokrenut je, otvorila se Pandorina kutija iz koje su izašli svi oni su su to čekali više od 50. godina da se rasturi Jugoslavija i da oni postanu nezavisne države.

FRANJO TUĐMAN KAO ISUS HRIST SPASITELJ HRVATSKOG NARODA

Tu strategiju Amerike i Nemačke je odlično ukapirao Tuđman i vrlo lepo se uklopio i obezbedio Hrvatskoj nezavisnost. Da je Srbija imala jednog Tuđmana situacija bi bila sasvim drugačija, ali je Srbija imala rukovodstvo na čelu sa arogantnim i zadržim Slobodanom Miloševićem, koji ništa nije shvatio i koji je pravio neverovatno glupe poteze. Kada je trebao da kaže da, on je rekao ne, kada je trebao da ide desno, on je išao levo.

Dok se Hrvatska lomila kojim putem da pođe, dotle su u Hrvatskoj bili na sceni najekstremniji elementi, pronacističke ustaše. Prave ustaše koje su pobile iz Jugoslavije sada su se vraćali u Jugoslaviju posle 50 godina. Doneli su sa sobom Hitlerovu doktrinu da je Jugoslavija veštačka tvorevina kao rezultat Versajske konferencije. Da bi je uništio Hitler je stvorio NDH. Gde se u Veliku Hrvatsku uključivala i Bosna. Sada dolaze isti akteri, sa istom ideologijom i istim shvatanjima i oni su ubrzo bili glasnogovornici hrvatskog naroda. Hitler je postavio najekstremnijeg među ustašama Ante Pavelića koji je organizovao ubistvo kralja Aleksandra u Marseju.

Kada se 1945. godine rat završio, Hrvatska i Muslimani iz Bosne nikada se nisu odrekli svoje nacističke prošlosti. Sve do Titove smrti 1980. godine održavalo se kako tako veštačko bratstvo i jedinstvo. Desničarske emigrantske organizacije su počele sada javno da deluju ne više samo u

Americi i Evropi nego i u Hrvatskoj. Kada je 1990. godine nestao komunizam u Evropi, proustaški ekstremisti usmerili su svoju pažnju na Titovog generala Tuđmana koji je bio u zatvoru još dok je Tito bio živ, koji je bio osuđen zbog izrazitog nacionalizma.

Kada je Tuđman izašao iz zatvora on se nije izjašnjavao protiv komunizma, već je tvrdio da su za sve krivi grozni Srbi. Tuđman je za svoj dolazak na vlast dobio značajnu pomoć iz inostranstva. BND je bila vrlo aktivna tih dana da poveže hrvatske nacionaliste u zemlji sa ustašama van zemlje. U tome je u potpunosti uspela. Tuđman je imao mnogo jači lobi u inostranstvu nego Srbi i zato je mogao Zapadu da lako proda svoje ideje, a svoje prave namere je dobro krio. Išao je toliko daleko da je čak i Kolu podmetnuo svoju knjigu u kojoj je tvrdio da je holokaust u Hrvatskoj preuveličan, da nije bilo toliko pobijeno Srba koliko je zvanična istorija tvrdila. Čak se Kolu pohvalio kada mu je rekao: „Hvala Bogu da meni žena nije srpkinja a ni jevrejka.“

Tuđman je od samog početka govorio da je Hrvatska za Hrvate, tu rasističku poruku Zapad nije ozbiljno shvatio jer je Tuđman Zapadu obećavao da ako Hrvatska dobije samostalnost da neće biti odmazde nad Srbima. Kao što znamo odmah su Srbi najureni sa svojih radnih mesta, isterivani iz svojih stanova, kuće su im dizane u vazduh. Od njegovog obećanja nije ostalo ništa. Kao rezultat njegove politike Srbi iz Istočne Hrvatske su počeli da beže preko Dunava. Srbi koji su radili u Hrvatskoj morali su da potpišu izjavu o lojalnosti, a oni koji nisu hteli da potpišu dobijali su otkaz.

Tomislav Merček je unapređen u zapovednika odbrane Vukovara, koji je ujedno bio zapovednik odreda smrti koji su odgovorni za ubijanje nekoliko stotina srpskih civila u

Istočnoj Hrvatskoj. Mada je malo poznato, mi ipak tvrdimo da je Merček bio varnica koja je zapalila fitilj u Hrvatskoj. U tom kriznom žarištu u Slavoniji rat je i započeo. Pod njegovim neposrednim rukovodstvom bio je Branimir Glavaš kao komandant odbrane Osijeka. Od svih zvaničnika HDZ-a, Glavaš od prvog dana nije krio oduševljenje. Glavašu su pristupile mnoge barabe iz Evrope, britanski skinedsi, nemački neofašisti i sledbenici francuskog ekstremiste Žan Man de Lepena. Uzroke treba tražiti posebno kod Srba u Krajini u sećanju na strahote koje su na njima radile ustaše u Drugom svetskom ratu.

Tuđman je lično naredio isterivanje Srba iz Hrvatske. Kad je Hrvatska proglasila nezavisnost u njenom Ustavu se ne spominju Srbi kao konstitutivni narod, za Srbe u Ustavu nema nikakve zaštite. Niko se nije potrudio da se pita zašto Srbi iz Krajine i Bosne patološki mrze nezavisnu Hrvatsku. Upravo ti Srbi su pružili prvi otpor nacističkoj Evropi i prvi su doživeli odmazdu ustaša. Srpski monarhisti, poznati kao četnici organizovali su spasavanje palih američkih pilota iza neprijateljskih linija, i oni su bili svi Srbi.

Međutim ako mislite da je Sloba imao velike ambicije šta onda reći o liku kojeg su upoređivali sa Isusom Hristom? Reč je Franji Tuđmanu: „Danas je svet bukvalno ušao u novu fazu a on je pozdravljen i dočekan od naroda kao mesija. Glavni grad Hrvatske danas liči na Jerusalim. Franjo Tuđman dolazi da spasi Hrvatsku. Spasilac hrvatskog naroda, Franjo Tuđman. Opušteno, Franjo je pošteno pobedio na izborima, ali ljudi oko njega nisu bili baš vešti u prikriivanju onog što će se kasnije desiti. Čak mu svi veruju. Franjina vlada se hitro naoružavala nelegalnim putem. Franjo je izjavio: „Mi smo naoružavali HDZ.

Raif Dizdarević Predsednik Predsedništva je na govoru rekao: Nećemo mi, a šta sa ovim?“ Setimo se samo snimka sa Špegeljom koji je vojna obaveštajna služba JNA tajno snimila. Izgledalo je kao da je rat bio jedina opcija. Ipak, veliki broj građana je jednostavno rekla „NE“.

Narod je skandirao na ulicama. „Mi samo kažemo da date šansu miru!“ Raif Dizdarević Predsednik Predsedništva je rekao na skupu u Sarajevu. Nećemo mi ići putem zavađanja naroda. On je bio jedan od Jugoslovena. Jugosloveni su se bojali da izgube mnogo toga ako bi se Jugoslavija raspala. Pedeset godina su rasli i razvijali se zajedno sklapali mešovite brakove a centar svega ovoga je bila Bosna, sa mešovitom zajednicom Muslimana, Srba i Hrvata, jednom rečju mala Jugoslavija. Masovne antiratne demonstracije su održane u Sarajevu, koji je imao najveći procenat mešovitih brakova, sa porukom političarima. „Nemojte žrtvovati mir radi ostvarivanja političkih ambicija“. Ali bez većih interesa da se održi celovita Jugoslavija.

Političari su odlučili da pošalju svoju poruku demonstrantima. Slovenija i Hrvatska su prve odlučile da mirnodopski pregovori ne idu njima u prilog. Jednostavno su proglasile nezavisnost 1991.godine. Bosna je bila sledeća, 1992. godine. Sve ih je ubrzo priznao i Zapad. Kada je Bela kuća objavila da će priznati Sloveniju, Hrvatsku i Bosnu mi u Stejt Departmentu nismo imali pojma kakva će odluka biti pre nego što se objavi. Što je vrlo neobično ja sam bio direktor kancelarije rekao je Džordž Keni. Nastavlja dalje. Niko na višem nivou nije imao predstavu šta će Bela kuća da odluči. Zato možemo da kažemo da je odluka bila političke prirode i da nije bila bazirana na pažljivoj analizi mogućih posledica takvog priznavanja. U suštini, bio je to

siguran način da konflikt postane neizbežan. Pitanje je, da li bi ljudi naseli na to?

Naravno kao što nas je istorija naučila, lako se može mobilisati javno mnjenje i u prilog sukoba vratiti javno mnjenje iz Drugog svetskog rata u kome su Srbi Četnici, a svi Hrvati Ustaše. Tvrdekorna propaganda! Izvukli su Hrvatskog pevača Tomsona. Moja specijalnost je ubijanje četnika peva on. Ali su i Srbi imali svoje pevače, recimo poznatog Džbun, zatim Momčila Mali Knindža. Hrvatske pesme su počinjale „Hrvatska se krvlju brani“ Branimir Glavaš pred kamera govori da treba ubijati Srbe. Ali Arkan preporučuje ustašama da će im jebati i oca i majku. Šešelj srpski nacionalista u emisiji na televiziji govori kako će da kolje Hrvate i da im vadi oči zarđalom kašikom. Ređale su se pesme o Jasenovcu, veličalo se ustaštvo i četništvo. Javno mnjenje preko nedija i sredstava informisanja, posebno televizije dalo je svoj veliki doprinos da klanica počne sa radom.

TUĐMAN DONOSI NOVI USTAV

Po ustavu Hrvatska je zemlja Hrvata

U Sarajevu Izetbegović na mitingu hvali svoje vojnike kako su slomili kičmu četničku. Sve propagande su bile iste svaka na svoj način. Ratovi su pripremani mnogo ranije nego što su počeli. Kada su ratovi počeli uloga medija je bila da dodatno hegemonizuje i da dodatno da motive da ljudi učestvuju u ratu. Na televiziji, građani na ulici izjavljuju kako će za svoju Srbiju žrtvovati i svoj život. Nije bilo zvanične vojne mobilizacije sve se zadržalo na dobrovoljnoj bazi.

Međutim jedan čovek koji je mogao da izmeni stvari, video je čemu to ludilo vodi. Zvao se Josip Kir. On je bio načelnik policiske uprave, županije u Osijeku, Tada nije bilo hrvatske vojske i sve probleme koji su u ratu dolazili radila je policija. Pristup delovima teritorije nastanjene Srbima, Josip Kir je bio Hrvat odlučio je da ove probleme reši na miran način. On je zahtevao da se prave barikade i nije delio ljude po nacionalnosti delio je ljude na dobre i loše. HDZ je tada bio na vlasti Kir je polako postajao prepreka HDZ-u i morao je biti uklonjen. Antun Gudelj je bio HDZ-ovac, za koga se sumnja da je naredio ubistvo, ostalo je neobjašnjeno. Tada je jedna novina u Zagrebu na dan njegovog ubistva objavila naslov otišao je Kir pre nego je ubijen. Da, rat je počeo, a najbolje ga opisuju dve reči.

Etničko čišćenje. Pojam, međutim, nije nov na Balkanu. Može da objasni kako su Ustaše čistile Hrvatsku od

nepoželjenih etničkih elemenata: Srba, Jevreja. 90-tih je to sećanje bilo duboko ukorenjeno u nacionalnoj svesti Srba. Franjo nije mario za to, jer je znao da ima podršku pravih ljudi. Nemački ministar inostranih poslova Hans Dietrich Genšer u svakodnevnim kontaktima sa Zagrebom odobrio je hrvatsko otcepljenje. I zapravo vršio je pritisak na svoje zapadne saveznike da priznaju Sloveniju i Hrvatsku. Nemačka srbofobija je bila geopolitička u smislu 1914. i 1941. Taj kontinuitet se takođe odrazio i na naklonost skoro do srži prema Hrvatskoj i Sloveniji, koje su, ne zaboravimo pripadale nemačkom kulturološkim i državnim strukturama stotinama godina. Postojao je jedan problem u njihovom planu. Srbi koji su bili konstituivan narod u Hrvatskoj. To je značilo da ni jedna odluka o Hrvatskoj nije mogla da se donese bez Srba. Pošto su Srbi i Hrvati imali jednak status. Uprkos tome Srbe je počela sve više da diskreminiše hrvatska vlada. Mnogo ljudi je odmah ubijeno ili im je prećeno. Ljudi su izgubili posao. I to ne samo Srbi. Već i Hrvati koji su bili u braku sa Srbima. Bili su izloženi raznim diskriminacijama. Franja je to sve dobro znao i šta je učinio? Napisao je novi Ustav.

Po ustavu je Hrvatska zemlja Hrvata. To je automatsko ustavno etičko čišćenje. Uspostavljanjem takvog Ustava. Franjo je prekršio jugoslovenki Ustav kojeg je on smatrao nevažećim, ali je ipak hteo da sačuva unutrašnje jugoslovenske granice. Srbi su imali drugojačiju ideju. Na kraju krajeva ista stvar se desila u Americi za vreme Građanskog rata. U Hrvatskoj su bili obični ljudi, većinom seljaci i JNA je bila zastrašujuća sila koju su oni uspeli da pobeđu. Svo oružje koje su imali, oni su tvrdili da su oteli od JNA. Ta priča je mogla da prođe kod naivnih ali strani stručnjaci koji su došli kao posmatrači primetili su da oružje koje su

posedovali, počev od puškomitraljeza do snajperskog naoružanja nije otetto od JNA već je bilo napravljeno u Istočnoj Nemačkoj. Iako Hrvatska nikad zvanično nije priznala da ih Nemačka naoružavala odlučili su da se zahvale pesmom Nemcima na nemačkom da mogu samo Nemci da je razumeju. Hvala Nemačkoj, moja duša je u plamenu. Hvala Nemačkoj za taj divan poklon. Srbi su imali više nego dovoljno i jedva su čekali da potuku hrvatsku vojsku.

Hrvatski grad Vukovar bio je pod opsadom 87 dana koja je završena Pirovom pobedom srpskih snaga. Zašto Pirove? Pa, zato što su oni uništili ceo grad! Poginulo je preko 4000 stanovnika. Jeziv primer kako je teritorija postala važnija od ljudi koji na njoj žive. Iako su bili ispranih mozgova verujući da rade pravu stvar neki ljudi su se probudili i shvatili šta se događa. Milan Levar, Hrvat koji je odlučno želeo da zaštiti svoj grad Gospoić od Srba među prvima se pridružio novoformiranoj hrvatskoj vojsci ali se ubrzo razočarao posle jednog naređenja koje je dobio. Dobio je zadatak da likvidira srpske civile. Odbio je to izvršiti i počeo je obaveštavati zvanične institucije o zločinima koji su se u Bosni dešavali. Počeo da obaveštava javnost u novinama o zločinima prema Srbima i nekim Hrvatima. Njegova borba je dovela do međunarodnog krivičnog suda gde je svedočio. Ali su ga ubrzo ubili Hrvati. Vlast je ipak osudile nekoliko Hrvata za te zločine koji su dokazani na sudu zahvaljujući njemu.

Umesto da gradi bolje odnose bazirane na poverenju između dva zaraćene strane u Hrvatskoj, 1992.godine Pentagon je bio zauzet objavljivanjem svoje imerijalističke hegemonije preko „Strateškog odbambrenog plana“. Prema Njujork Tajmsu iz 1992.godine, ovaj dokument tvrdi da je jedina opcija Sjedinjenih Država da nametnu potpunu

svetsku dominaciju, dodavajući da ni jedna druga zemlja nema pravo da teži ka ulozi lidera, čak ni kao regionalna sila. S.A.D. su jednostavno videle sebe kao vodeću silu u unipolarnom svetu i smatrali su da mogu da rade šta hoće.

MEDIJSKI RAT NA BALKANU

Dok je hrvatska propaganda imala za cilj da dobiju podršku Evrope, zato su bacile akcenat na bombardovanje Dubrovnika u jesen 1991. godine koji nije bio ničim izazvan, jedino divljaštvom same vojske, što je imalo velikog odjeka u svetu, dotle je srpska propaganda imala za cilj da ojača Miloševića. Dok su se naše novine bavile glorifikovanjem Miloševića nisu umele svetu da prenesu da je upravo Hrvatska 25. avgusta 1991.godine napala vojnu bazu u Kotorskom zalivu i bili su žestoko poraženi. Tek posle je armija stacionirana u Crnoj Gori napala vojne objekte van zidina starog grada, odnosno hotele koji su korišćeni kao kasarne. Dok su Hrvati locirali teško naoružanje na spratovima, dotle su u prizemlju držali izbeglice. I onda je naravno otišla loša slika u svet o JNA koji ruše Dubrovnik. Hrvati su koristili stari grad kao odbrambene zidine. JNA je mogla da uništi Dubrovnik za dva sata ali to nije učinila, već je sama sebi napravila medvedu uslugu što je uopšte napala Dubrovnik. To je svakako bio jedan od glupih poteza JNA za vreme rata. Medijska buka koja se digla oko Dubrovnika samo je pomogla separatistima da ostvare svoj cilj.

Nemački kancelar Kol je najzad ubedio britanskog predsednika Mejdžera, kao i francuze kojoj je bila potrebna Nemačka za stabilizaciju francuske valute, sada je ona prihvatila Nemački stav. Sada kada su se svi lepo umešali u hiljadugodišnju istoriju tih naroda bilo je normalno da brana pukne i dođe do krvoprolića. Na kraju će mir biti žrtvovan zbog dnevne politike.

U Americi su se spremali izbori i tamo živi ogromna populacija Hrvata i Buš nije hteo da reskira i da izgubi te glasove. Zato je priznao Hrvatsku. Zbog dnevnih političkih događaja sada su Amerikanci tražili od Evrope da prvo priznaju Bosnu sa Alijom Izetbegovićem na čelu, pa će onda Amerika priznati sve tri države odjednom.

To nije bio dobar dogovor i to je dovelo do rata za koji su evropski lideri mislili da je mogao da se izbegne. Muslimani koji su imali prirodni priraštaj sada postaju većina a Srbima je to bilo teško da prihvate da nisu većina u Bosni. Odmah su dali do znanja da neće da prihvate nezavisnost Bosne bez obzira što su je Amerika i Evropa priznale. Nisu želeli da prihvate nezavisnost jer po Ustavu nije mogao Alija Izetbegović da proglasi nezavisnost ako se ne slože sa tim sve strane u Bosni. Mada su se evropski lideri privatno u početku pribojavali veze Izetbegovića sa muslimanima iz Irana i plašili se da se ne stvori u srcu Evrope muslimanska fundamentalistička država. Izetbegović veze sa Iranom su mnogo starije, potiču iz 1979. godine od doba Iranske revolucije.

Sada se pojavljuje jedan pametan političar Zulipkapašić i kao liberalni musliman pokušava da spreči krvoproliće i počinje pregovore sa Srbima i Miloševićem. Bio je spreman da Bosna ostane unitalitarna republika i da ima isti status kao Srbija u ostatku Jugoslavije. Izetbegović je u početku dao svoj pristanak ali je odjednom prekinuo pregovore koji su trebali da spreče rat jer je rekao na televiziji javno da je Zulipkapašić izdajnik i da radi za Srbe.

Džejms Beker je tvrdio da bi jedna vlada bila priznata ona mora da kontroliše vlast na celoj teritoriji i da ima jasno određene granice. Da ima stabilnu populaciju. Nijedan od tih uslova nije postojao u Bosni.

Kada je Cimerman dao svoj predlog za priznanje Bosne američki obaveštajci su ga obavestili da će sigurno sada doći do rata.

Amerikanci su prvi priznali Bosnu i tražili su od Evrope da učini isto, a da SAD priznaju Hrvatsku i Sloveniju u isto vreme. Lord Karington je video da će to biti katastrofa i da bi to sprečio šalje portugalskog Hozija Kuljera da pronade neki kompromis između Srba, Hrvata i Muslimana. Stigao je u Sarajevo da pokuša da sa različite tri strane razgovara i da vidi da li je moguće doći do unitarne države kao jedne federacije. Sve tri strane su potpisale sporazum, poznat kao Lisabonski sporazum od 18.marta 1992. godine. On je predlagao model centralne vlasti u Bosni u tri etnička kantona po ugledu na Švajcarsku.

Izbetbegović je video jedinu šansu za sebe da internacionalizuje situaciju u Bosni. Znao je dobro da to može uraditi samo uz pomoć medija. On je želeo da što god više produžava rat jer se nadao u podršku Bliskog Istoka. Američka obaveštajna služba je znala da Iran obučava po 25 instruktora godišnje pripremajući ih za rat u Bosni. Želeli su da stvore jaku muslimansku državu u srcu Evrope. Čak su toliko radikalizovali svoj pokret da su imali i direktne veze sa Osam Bin Ladenom koji je živio u Sudanu i Avganistanu. Američka administracija u to vreme nije dovoljno obraćala pažnju na to već su se skoncentrisali na novodolazećeg predsednika Klintona.

Tek sa dolaskom Klintona na vlast, Amerikanci su se uplašili za svoju bezbednost i uništili su u Bosni sve kampove za obučavanje terorista, ali nisu i teroriste. Mnogi mudžahedini već su se ufiltrirali u muslimansko društvo, naročito svojim ženidbama sa muslimankama.

Klintonova vlada se oduvek zasnivala na dve stvari. Jedna je da je vlada u Sarajevu multi demokratska, a druga da su oni bili žrtve srpske agresije, mada ponekad i Hrvata ali uglavnom Srba. Bosansko rukovodstvo je trebalo po Ustavu svake godine da se rotira. Jedne godine Muslimani, druge Srbi i treće Hrvati. Ali to se nije dogodilo jer Muslimanima to nije padalo na pamet jer su oni trenutno sa Izetbegovićem bili na vlasti. Izetbegović je trebao da završi svoj mandat u decembru 1992. godine, bez obzira što je to bila ratna vlada. Izetbegović je odbacio koncept o multietničkoj Bosni, gde je javno govorio da ne može biti koegzistencije islama i onih drugih društvenih grupa.

To je objavio u svojoj knjizi „Islamska deklaracija“. On je čak javno hvalio saradnju muslimana sa nacističkom Nemačkom želeći da se udvori Nemcima, kao što su već uradili Hrvati. U samoj toj vladi nije bilo Srba i Hrvata na nekim važnijim pozicijama. Bilo je nelogično da Izetbegović bude predsednik cele Bosne jer Bosna nije bila muslimanska zemlja, jer kada se saberu Hrvati kao katolici i Srbi kao pravoslavci, Hrišćani su imali ogromnu većinu. Srbi su bili na skoro 2/3 teritorije. Tada Bosanski Srbi umesto da se bore političkim sredstvima da uzmu vlast u Bosni, oni su odlučili da idu na vojnu pobedu. Vreme je pokazalo da je to bila katastrofalna greška, jer vojnu pobedu nisu izvojevali.

MEDIJSKI RAT U BOSNI

Nikada ne treba zaboraviti da je prva prolivena krv bila srpska. 1. marta kada su dva muslimana na srpskoj svadbi ubili mladoženjinog oca koji je nosio srpsku zastavu i ranili sveštenika. Ubistvo Nikole Gavrića 1. marta bilo je uvod za rat u Sarajevu. Sledećeg dana i Srbi i Muslimani su postavili barikade. Srbi su bili u nemogućnosti da zaštite srpsko stanovništvo i zato su tražili da delove u kojima žive Srbi štiti srpska policija da ceo grad bude pod patronatom UN. Dok su Muslimani insistirali da Izetbegović ne upravlja samo Sarajevom već celom Bosnom. Sada su Muslimani morali da igraju na pokvarenu kartu da obaveste međunarodnu javnost da su Srbi agresori.

Za sve novinare na terenu je bilo najvažnije šta se govori u Americi, šta kaže Stejt Department, tako da su oni svoje izveštaje prilagođavali tome a ne šta se stvarno dešavalo u Bosni. Pošto je Zapadna kultura već iznedrila u knjigama i filmovima dobre i loše momke, a posebno u Americi gde je postojala podela na dobre kauboje i krvoločne Indijance, tako ta podela mora da postoji i u Bosni. Taj medijski rat su Srbi izgubili i postali su loši momci, mada su i sami mnogo doprineli svojim nedelima koja su činili. Mediji su tvrdili da su loši momci Srbi zauzeli 2/3 Bosne, da su Srbi agresori, a činjenice su govorile nešto drugo, da su Srbi oduvek živeli na te 2/3 teritorije i samim tim ne mogu biti agresori.

Realnost je bila da nije bilo nevinih, da su sve tri strane vršile etničko čišćenje i da su sve tri strane imale zatvore,

neka strana manje, neka više, ali u medijskom ratu ispalo je da su samo Srbi krivi.

Jedina snaga koja je mogla da još uvek sačuva Bosnu bila je JNA. Imala je naoružanje, oficire i opremu. Na pret-nju SAD sa sankcijama JNA je demobilisana. Ogromna većina teškog naoružanja je ostala u srpskim rukama. Dok su Muslimani i Hrvati dobili mali deo tog naoružanja, ali su zato nasledili fabrike oružja i oružje teritorijalne odbrane na njihovoj teritoriji.

Sada kad je JNA demobilisana, ona više ne postoji, ona je jedina mogla da razdvoji tri zaraćene strane. Sada tu njenu ulogu preuzimaju mirovnjaci, ali su bili toliko slabi i nemoćni da nisu mogli ništa da urade. General Mekenzi koji je predvodio UN, odnosno mirovnjake je stalno kritikovao Srbe za upotrebu teškog naoružanja za napad na Sarajevo ali je jednom prilikom Mekenzi priznao da za nepoštova-nje prekida ratnih dejstava u Sarajevu obično su bili krivi Muslimani a ne Srbi.

Muslimani su imali jednu jedinu šansu da uspeju u rat-nom sukobu sa Srbima a to je da Zapad vojno interveniše u njihovu korist. Sukobe u Sarajevu oni su hteli da prikažu kao opsadu Sarajeva što je ustvari i bilo jer iz Sarajeva se nije moglo izaći a ni ući, dok su Srbi sa okolnih brda tukli Sarajevo svakodnevno. Ali u toj opsadi Sarajeva trpela je i srpska zajednica isto koliko i ostale dve. Srbi su imali tada u Lukavici 300 tenka i zauzimanje Sarajeva za Srbe ne bi bio nikakav problem, oni bi ga zauzeli za dva dana. Ujedi-njene Nacije stalno izveštavaju kako srpske snage granati-rajaju Sarajevo, i Sarajevo je postalo simbol problema Bosne. Zašto Srbi nisu osvojili Sarajevo, kada su to mogli lako da učine, postavlja se pitanje?

Zato što su ih Muslimani u medijskom ratu potpuno nadmudrili. Oni su doveli sve poznate medijske svetske kuće u Sarajevo koje su izveštavale iz minuta u minut, i sve što bi pokušali Srbi da urade ceo svet bi to odmah doznao a to Srbima nije išlo u prilog jer sankcije još nisu bile uvedene a pretnja je postojala. Prvi masakr se desio 26. marta u blizini Bosanskog Broda, pre nego što su borbe počele u Sarajevu, ali svetski mediji nisu bili za to zainteresovani.

Kada su ubijena 5 Srбина i zapaljene srpske kuće, zanimljivo je da je to objavljeno samo u listu „Oslobođenje“ i da odatle nisu prenete ni u jedan zapadnoevropski list. To je bio početak gubljenja medijskog rata, jer Srbi to nisu umeli da iskoriste, ni tada ni kasnije. Malo kasnije su hrvatske snage okupirale grad Kupres i ušle u grad. Srpska televizija je ponudila snimke o masakru Srba u tom gradu, evroviziji u Ženevi. Oni nisu hteli da tu priču preuzmu jer su je već dobili od Hrvata, naravno hrvatska verzija je bila drugačija. Znači i Hrvati su nas tu pretekli. Srbi su od početka bili spori u pružanju informacija medijima.

Stranim medijima je bilo mnogo lakše da do informacija dođu putem Pres službi, a u tome su Muslimani i Hrvati bili mnogo bolji u tome. Ali su zato stvarni srpski zločini u Prijedoru i Zvorniku bili stalno prikazivani u zemljama Zapadne Evrope. Dotle je srpska populacija bila zbrisana u Mostaru u kombinovanim snagama Hrvata i Muslimana, a o tome nije otišao ni jedan snimak u svet. Tek je po neko u UN tvrdio da je situacija u Mostaru bila gora nego u Sarajevu. Kada su muslimanske paravojne formacije napravile zločine u Istočnoj Bosni u selima Kamenice i Milići opet je zatajila medijska propaganda, a kada su Srbi uzvratili, kada je došlo do velike i krvave srpske odmazde u Srebrenici danima je svet brujao o tome. Niko nije objasnio da je Sre-

brenica bila uporište Nasera Orića koji je po srpskim selima ubijao i palio srpske kuće, kada je ubio 500 srpskih civila na Badnje večer 1993. godine. Srpski odnosi sa javnošću nikako nisu mogli da stignu do televizije. Srbi su trebali da unajme neku agenciju iz Amerike koja bi dovela svoje novinare i pronalazila ljude koji će govoriti pred kamerama.

Kad je već formirana slika da su Srbi loši momci, kasnije iako je bilo očigledno da je istina drugačija strani mediji nisu hteli da prihvate drugačiju istinu jer bi bilo teško menjati njihovo javno mnjenje, jer bi onda ispalo da oni nisu govorili istinu od početka. Čak i za netačne prikaze logora smrti, novinar Roj Gatman koji je to objavio dobio je Pulicerovu nagradu. Tek mnogo kasnije na suđenju u Hagu je dokazano da su žene koje su tvrdile da su silovane u logoru Omarska, lažno svedočile. Posebno je na suđenju u Hagu raskrinkana neka Jadranka Cigelj kao žena koja ne govori istinu, koja je izmislila priču da je nju silovao komandant logora i ta njena priča je obišla ceo svet. Da nije bilo masovnih ubistava u logorima tek je mnogo kasnije dokazano, ali kasno, medijska slika je učinila nepopravljivu štetu.

Crveni krst je dokazao da su logore imali i Muslimani i Hrvati pored Srba, koji su doduše imali najviše. Predstavnici Crvenog krsta su obilazili sve logore i zločini su se dešavali na sve strane.

U tom haosu se više ne zna da li incedenti koji su izbijali, da li su to Muslimani vešto konstruisali i pripisivali Srbima ili su ih Srbi stvarno činili. Da li su Muslimani iz bolnice tukli Srbe, teško je dokazati, a da su Srbi uzvratili po bolnici postoje snimci i to je lako dokazati. Muslimani su uspeli da u medijskom ratu prikažu sebe kao žrtve.

To je bio pravi rat, ali i medijski rat, odnosno psihološki rat gde su Srbi satanizovani. Psihološki rat označava

manipulaciju slikama gde se kreiraju incidenti ili se čak i izmisle događaji koji se nikada nisu odigrali. Ali kada se dogodio stravičan zločin u ulici Save Miskina u Sarajevu, 27. marta samo tri dana pre glasanja o sankcijama Srbiji, kada su pale granate na ljude koji su čekali u redu za hleb. Tada je ubijeno dvadeset ljudi a na stotine je ranjeno. To su mogle da urade samo dve strane. Muslimani da pobiju i osakate svoje da bi stekli naklonost javnog svetskog mnjenja, malo je verovatno jer su ga već uveliko imale i nije im bilo potrebno dodatno. Najlogičnije je da su to uradili Srbi, mada sada neko pokušava posle deset i više godina da dokaže suprotno ali sa vrlo malo uspeha, uostalom to je sada isuviše kasno. Za to su optuženi Srbi i iz toga su proistekle sankcije za Srbe.

Te sankcije su bile kontraproduktivne, jer su sada Srbi pod teretom sankcija morali da ubrzaju ratna dejstva da bi što pre izvojevali pobjedu. Sada se žuri i Evropskoj zajednici da okonča sukobe u Bosni sa novim modelom da se Srbi odreknu nekih teritorija u korist Muslimana a da se Muslimani odreknu pretenzija da vladaju celom Bosnom. Da dođe do decentralizacije vlasti. Predlaže se Srbima da budu odvojeni u nekoliko razdvojenih enklava, koje bi teško branili. Svi su predlozi o miru propali.

Zadnji predlog je bio, predlog o zaštićenim zonama. Ali sve je to bilo kasno. Naprimer u Bihaću je bilo 8.000. Srba, kada su počela ratna dejstva što je pobijeno, što je pobjeglo, tako da ih je ostalo samo 1.000. Ista situacija je bila i sa Goraždem, a najdrastičniji primer je Srebrenica. Muslimani su konstantno dobijali naoružanje od Amerikanaca i podstrekivani su sa njihove strane da provokiraju Srbe da bi ovi uzvratili. Kao rezultat takve politike je masakr na pijaci u Sarajevu markale gde je poginulo 68.

ljudi a ranjeno nekoliko stotina. Odmah su okrivljeni Srbi bez obzira ko je kriv za to. Mada je bilo mišljenja da je to možda i svesna provokacija Muslimana. Najnaivnija provokacija je bila kada je jedan radioamater direktno izveštavao o napadu srpske artiljerije na Goražde a to su direktno preuzimale sve svetske kuće. Bilo kako bilo Muslimani su uspeali da Nato avioni bombarduju srpske položaje u okolini Goražda. Tek mnogo kasnije se ustanovilo da taj amater nikada nije ni bio u Goraždu i da je to sve izmislio, kao da je bolnica srušena sa zemljom. Kada su Nato vojnici ušli u Goražde tamo su zatekli samo nekoliko polupanih prozora i polomljenih crepova na bolnici.

JUGOSLAVIJA SE MORA UNIŠTITI

Jugoslavija se morala uništiti. A nije bilo boljeg simbola za Jugoslaviju od njene centralne republike Bosne. Izbio je rat, najkrvaviji sukob u istoriji posle Drugog svet-skog rata. Građanski rat. Građanski rat je najgora vrsta rata. Tu se bore braća protiv braće. Nema rata dok ne udari brat na brata. Porodice se dele i međusobno bore. To je stvarno najgora vrsta konflikta.

Srbi su hteli da imaju kontrolu koja je bila nastanjena Srbima uključujući i delove koji su bili od strateškog značaja za njih. Hrvati su želeli isto, dok su bosanski Muslimani, ili Bošnjaci, kako se danas zovi hteli sve. Da bi to postigli, bosanska vlada, koja je sve više zastupala bošnjačke interese počela je da prima pomoć od Amerikanaca. Avioni su tako sletali na aerodrom u Tuzli. Amerikanci su počeli da odobravaju isporuke oružja bosanskim Muslimanima. Američki predsednik Klinton kasnije je priznao u svojoj knjizi da Amerikanci nisu primenjivali embargo na oružje.

Ali to nije sve. Aliji su takođe stotine mudžahedina ponudili svoju pomoć. Ma hajde, ko bi odbio ove momke? Srbi su s druge strane, živeli su od pomoći iz Beograda. Pošto je Jugoslovenska armija bila četvrta po snazi u Evropi Zapad je reagovao da bi zaustavio Beograd u pomaganju Srba u Bosni.

Tako su u maju 1992.godine, uvedene sankcije onome što je ostalo od Jugoslavije Srbiji i Crnoj Gori. Do oktobra 1993. godine, 90% domaće proizvodnje lekova je stalo.

Srednja vrednost dnevnog unosa kalorija u poređenju sa 1990. pala je za 30% i 1,5 miliona ljudi je bilo pothranjeno. Dva meseca kasnije 60% jugoslovenske radne snage je bilo nezaposleno i prosečna mesečna plata je pala sa \$ 500 na \$ 15. Pijace i radnje su bile gotovo prazne. Kao i obično, sankcije pogađaju ljude na najnižoj društvenoj lestvici. Ljudi na vrhu samo profitiraju od njih. Oni su naterali Srbe na ono što bi se desilo bilo gde, kriminalizovana ekonomija. Kriminalci su postali kraljevi, i to se desilo zbog nas. Ako odete u Beograd tamo gde su nekada bile diplomate da sada žive prevaranti i kriminalci koji su pokrali tone para za vreme rata na crnom tržištu. Ratni profiteri? Na veliko. Slobina vlada je preotela državni finasiski sistem, dok su građani Srbije naseli na pragmatičnu šemu, pogotovo one kod Dafine Milanović i Jezde Vasiljevića. Dafina kaže u jednom svom intervju. „Ja uporno ponavljam da su ljudi pametan narod i ja sam donela odluku da svi oni koji žive od Dafinet banke i dalje žive“ dok je Jezda izjavljivao: „Želite bolji život, želite li penzije na vreme, želite li vašu staru deviznu štednju, ja to umem i mogu da ostvarim“, Samo za njih, naravno. Jer su Dafina i Jezda pobjegli iz zemlje sa ukradenim parama. Naravno iz svega toga stao je Slobodan Milošević koji se samo poslužio njima i napravio piramide i da bi opljačkao sopstveni narod. Ekonomska tragedija započeta sankcijama, dostizala je vrhunac. Posledice su bile zaišta užasne.

Naročito 1993. godine stopa inflacije u Jugoslaviji bila najveća u zabeleženoj istoriji. Bila je 1,8 milijardi procenta. Čak su morali da štampaju novčanice od 500 milijardi dinara. Bezakonje se širilo i mafijaši su preuzimali kontrolu. Uprkos haosu oko njih, Srbi nisu želeli da pokleknju pred zapadom. Te je jedan čovek poželeo da iskoristi

tu situaciju kako bi spasio jednu organizaciju koja više nije imala svrhu. Severno atlanski savez, poznatiji kao NATO je odbrambeno-bezbednosna organizacija država koje su se obavezale na međusobnu zaštitu u slučaju napada os strane spoljnog neprijatelja osnovana 1949. godine. Pravi cilj je postala zaštita uapada od Sovjeta protiv teža kasnije formiranom Varšavskom paktu.

Predsednik Ajzenhauer je smatrao da NATO odbrambena alijansa koju bi kasnije Evropljani preuzeli. Umesto toga SAD su iskoristile tu organizaciju kao instrument sile i širenje ka istoku. Ali se onda Sovjetski Savez raspao. SAD su otvoreno prekršile dogovor koji je bio napravqen sa Gorbáčovom da neće okružiti Rusiju neprijateljski nastrojenim naoružanim zemljama.

KOLONIZACIJA BALKANA

Kolonizacija Srbije je osnovni ili prvi korak na stepeništu ka Rusiji. Mi smo morali da budemo kolonizovani, zato što je NATO naučio Hitlerove lekcije. Ne možeš istovremeno da vodiš dve bitke kad napadaš Ruse. Prvo moraš da neutralizuješ Jugoslaviju kao što je to uradio Hitler. Ali da bi ste to uradili morate da smislite razlog zbog kojeg bi ste intervenisali protiv neprijatelja u Jugoslaviji. Rekli su da se suočavaju sa nesumnjivim činom srpskog ekspanionizma i agresije kao i građanski rat koji su oni vodili. Rekli su da je to fašističko razbojništvo u maršu.

Bajden je Srbe nazivalo pogrđim imenima a u isto vreme naglašavao je važnost nove uloge NATO-a. Kao što se videlo februara 1994. godine na sastanku u Senatu o budućnosti NATO-a objasnio je za strašne zločine koji se dešavaju u Bosni. Bez zajedničkog neprijatelja koji bi nas ujedinio ono što uslovljava naše koncepcije racionalnog interesa moglo bi da nas razdvoji. On je našao zajedničkog neprijatelja u srpskom narodu kojeg su već prethodno demonizovale američke firme za odnose sa javnošću kao što je Ruder & Finn koje su angažovale različite separističke grupe iz Jugoslavije. Ne samo da su demonizovali srpske lidere oni su demonizovali i srpski narod. Problem za Srbe se sastojao u tome što su bili spori u reakcijama. U prvom mahu nisu razumevali šta im se dešavalo, a kad su to shvatili taj deo Balkana je već potonuo u sukob u kome je propaganda označavala Srbe kao neprijatelje svih ostalih.

SAD su ubrzo počele da stvaraju oluju u Hrvatskoj. Tačnije, Operacija Oluja. Oni su izmislili plan po kojem bi hrvatska vojska izvršila napad na Krajinu i okupirali tu oblast koja je bila nastanjena srpskim narodom koji je tamo već pet vekova, ali je odlučeno da su oni isuviše radikalni da bi im se dozvolilo da nastave da žive u granicama Hrvatske. I, na sastanku na Brionima, Franjo je dao svoj blagoslov generalu Anti Gotovini za najveći pojedinačni čin etničkog čišćenja tokom jugoslovenskih ratova. Operacija koja je trajala 84 sata u avgustu 1995. godine završila se smrću oko 2000 i 250.000 etnički očišćenih Srba.

Sloba i njegovi generali zaštitnici svih Srba, su ih napustili. Prvo je pobjegla njihova milicija koja se zaposlila u raepublički MUP. Srbija ih je naoružala slala tamo svoje oficire i na kraju ih napustila, Oluja je bila američki inspirisana. Ljudi koji su savetovli hrvatsku vojsku bili su penzionisani američki generali i oficiri koji su dejstvovali iz Vašingtona. Pošto su se otarasli Srba u Hrvatskoj, Amerikanci su se okrenuli ka Bosni. Jednostavno isterati Srbe odatle nije bilo lako, pa je bila pametnija drugačija strategija. Predstaviti rat u Bosni kao građanski rat, što je ustavri i bio, umesto srpske agresije značilo bi da će javno zapadno mnjenje biti dovedeno u konfuziju. Da bi intervenisali, Amerikanci su morali da pojasne protiv koga treba intervenisati. Srbi su započeli ovaj rat. Srbi su izvorni uzrok rata. Oni su agresori i krivi.

Richard Holbruke je rekao: Srbi su započeli ovaj rat. Srbi su izvorni uzrok rata. Klinton takođe javno izjavljuje: Oni su kompletni agresori i krivci. NATO je upotrebljen za nastavak procesa kolonizacije, ali je Klinton znao da to mora da nađe izgovor da bi napao zemlju koja nije članica NATO-a. Luis Mekenzi, koji je bio general-major zadužen

za UN sektor Sarajevo pokušao je da upozori Amerikance u šta se upuštaju. Pojavio se pred Kongresom i oni su me pitali za mišljenje. A ja sam rekao: Počnite da trenirate vaše unuke da budu mirotvorci u Bosni jer ćete biti tamo generacijama. I mnogi od njih su još uvek tamo. Dok sa teškim naoružanjem trupe SAD i NATO nametale mir u Bosni mediji i političari su pokušavali da predstave zapadnu intervenciju u bivšoj Jugoslaviji kao plemenitu misiju koja je i ako zakasnila da spreči izbijanje rata zaustavila etničke masakre i kršenje ljudskih prava.

Mnogo takozvanih liberalnih i levičarskih ili progresivnih medija gledali su Balkan kroz usku prizmu. Drugim rečima oni su potpuno prihvatili viđenje događaja koje su im nudile vlade SAD i EU. Samo oni novinari koji su lagali i pronalazili nove načine da napadnu Srbe drugojačije od onih koje su im urednici slali, drugačije od priča koje su napisane za njih. Pre nego što su stigli na Balkan, takvi su napredovali.

Naravno bombardovanje je prislilo bosanske Srbe da se predaju. Na potpisanim mirovnim sporazumima koji je podelio Bosnu na dva entiteta srpski i bosansko-hrvatski, svi su bili odgovorni za izbijanje rata su prihvatili hvalospeve o miru. Selo Vrhbarje, blizu Sokolca u Bosni, nastanjeno Srbima i Muslimanima. Posle nametnug Dejtosnkog sporazuma stanovnici su bili svesni šta to znači za njih. I pošto je naselje postalo deo srpskog entiteta. Muslimani su odlučili da se kolektivno isele u sopstveni entitet. Postoji interesantan video zapis sa stanovcima tog sela gde i Srbi i Muslimani tvrde kako su lepo živeli, pomagali se i nikada nije bilo provociranja ni sa jedne strane. Živeli su kao braća. A sada moraju da se rastaju tužnog srca. Ali ovaj video zapis

nikada ranije nije prikazan. Jednostavno nije se uklapao u sliku.

Koju su zapadni mediji uporno pokušavali da stvore o zlim Srbima koji uništavaju sve nesrpsko pred sobom. Da li mislite da bi ovo nateralo zapadnu javnost da interveniše? Intervjui među muslimanima su pokazivali da se Srbi ne ponašaju kao genocidno manijaci. U intervjuima i jedni i drugi žele da žive kao što su nekada živeli a ne da se svađaju. Kada su muslimani napuštali svoje selo gde su ostali samo Srbi njihove komšije bilo je suza i čvrstih iskrenih zagrljaja. Plakali su i jedni i drugi.

Zapad je više bio fokusiran na raspirivanju sukoba kako bi oni mogli da uskoče zbog sopstvenih interesa. Dok je svet slavio mir u Bosni 1992. godine međunarodne finansijske institucije su bile zaposlene naplatom dugova bivše Jugoslavije od novonastalih država, a u isto vreme transformišući Balkan u sigurnu zonu slobodnog tržišta. Krajem 1995. godine zapad je proglasio „rekonstrukcije“ koje je ukinulo nezavisnost Bosne do stope koji nije bio viđen u Evropi od Drugog svetsko rata. Bio je to čist kolonijalizam kojni se sastojao uglavnom od podele bosanske teritorije pod vojnom okupacije NATO i stranom administracijom. Ovaj oblik intervencije bio je toliko uspešan da je Zapad prosto morao da primeni i na Kosovu.

Mislim da je region važan u geostrategiskom smislu. Oni su videli Kosovo kao potencijalnu zemlju gde bi mogli da obezbede svoje prisustvo u regionu. Međutim zapad je potcenio važnost koju Kosovo ima za srpsli narod. Moji dragi građani, danas su se naše oružane snage pridružile NATO saveznicima. U vazдушnom napadu protiv srpskih snaga odgovornih za brutalnost na Kosovu. 24. marta 1999. po naređenju Havijera Solane, u činu čiste energije.

NATO je prekršio međunarodno pravo i Povelju UN tako što je napao Jugoslaviju iz vazduha. Građani Jugoslavije su, međutim odlučili da pokažu svoj pravi duh tako što su izlazili, pevali pesme i zabavljali se na mostovima uprkos katastrofi oko njih. Niko nije očekivao da će oni trčati po mostovima

BOBARDOVANJE JUGOSLAVIJE

Žurnalist Scott Taylor je rekao. Mislili smo da će Srbi izdržati 5 dana pod bombama i onda odustati. Niko nije očekivao da će oni trčati po mostovima, nositi majice sa znakom mete na grudima. Cilj misije je navodno bio da prekinе nasilje na Kosovu i zbacі Slobu sa vlasti. Bombardovanje Jugoslavije je izazvalo suprotan efekat jer se sukob na Kosovu rasplamsao a srpsko javno mnenje je stalo uz Slobu. Stvarnost je bila užasna. Škole, bolnice, mostovi, TV stanice pa čak i strane ambasade su bile legitimne mete NATO - kao naprimer Kineska ambasada na Novom Beogradu. Ali i srpski generali ponašali su se kukavički. Stavljali su teško naoružanje, naročito tenkove u stambene četvrti čak i uz samu bolnicu pa su sami krivi što su isprovocirali civilne žrtve. Ciljevi koji su oni bombardovali su bili, naprimer sistem napajanja strujom. Svake noći su sistematski gađali neku strujnu stanicu tako da nije mogla da se pumpa voda. Pekare nisu mogle da rade u Beogradu. Tako su svakodnevno milionima ljudi uskraćivali hranu. Kako je to uticalo na delovanje srpskih snaga na Kosovu? Ovo su bili napdi na srpski narod.

Vlade Divac je rekao. Kad civilno stanovništо gine, oni to nazivaju koleteralnom štetom. To je zbog čega se osećaš loše, zato što su to ljudi. Oni su imali imena i oni su sve za njihove porodice. Ali za ostatak sveta oni su samo koleteralna šteta. Gađali su fabriku duvana u Nišu tri puta. Nju je na kraju kupio Filip Moris po ceni koja je bila toliko obezvredena zbog uništenja fabrike. Zamislite da uđem u

prodavnicu i počnem čekićem da udaram po rafovima pa posle kažem platiću tu siću što je ostalo za neku simboličnu a ne stvarnu cenu, ja sam onda kriminalac, vandal, viking. Izgleda da su cigarete proizvedene u Nišu trovale Albance na Kosovu i da su zato morale da nestanu. Ta fabrika je bila konkurent Morisu na evropskom tržištu onda je metodologija jasna. Bombarduješ je, uništiš, smanjiš konkurenciju Morisu pa zatim taj isti Moris kupi tu fabriku. Ta šema važi za sve fabrike u Srbiji. Glavni uzrok rata je bila želja da se zemlja ekonomski kolonizuje. Da zamene celu nekompatibilnu domaću infrastrukturu, ekonomskim sistemima kompatibilni sa američkim i nemačkim. Zato su bombardovali. Yugo fabriku automobila, koja je uspela da dođe do američkog tržišta. „YUGO-Vaš put do razumnosti.“ To su sasvim uništili. Bombardovali su fabrike cementa, naftnu industriju. To su sve uništili, sve telekomunikacione sisteme, da bi mogli da prodaju nove mnogo skuplje, ali ne i bolje. Ako je ovo bila namera NATO-a to je moralo biti dobro koordinirano od samog početka. I zaista, skoro godinu dana pre rata, Svetska banka je pažljivo analizirala moguće posledice vojne intervencije i okupacije Kosova i spovedi simulacije koje su „predvidele mogućnost vanrednog stanja koje bi izbilo zbog tenzija na Kosovu“. Ovo upućuje na to da je NATO već kontaktirao Svetsku banku u ranoj fazi vojnog planiranja. Planovi za okupaciju su počeli pre nego što je nađen dovoljno dobar razlog za intervenciju. Ali, stanimo malo. Okupacija? Zar nam nisu rekli da Kosovo treba osloboditi od srpskih agresora koji su to Kosovo napali? Pa, još nisam sreo nekog ko bi mi objasnio kako jedna država može da napadne samu sebe. Istorija je izvrnuta kako bi zapad stvorio izgovor za intervenciju. Posle pet vekova turske vladavine, Kosovo je legalno postalo deo Srbije 1912. godine.

Do tada su se mnogi Srbi već iselili, a oni koji su ostali bili su izloženi novim napadima tokom Drugog svetskog rata, kad su Albanski fašisti okupirali Kosovo. Mustafa Kruja, Predsednik vlade Albanije je bio na Kosovu 1942. godine i na sastanku sa albanskim liderima Kosova, rekao je: Mi bi trebali da osiguramo da srpska popukacija na Kosovu bude očišćena odavde i da Srbi koji su ovde živeli vekovima budu proglašeni kolonizatorima i budu poslani u koncentracione logore u Albaniji. Srpske naseljenike treba poubijati. Teror nad autohtonom srpskom populacijom bio je ogromnih razmera sa preko 10.000 ubijenih, a dvostruko veći broj je bio isteran.

Tito sa Enver Hodžom, albanskim komunističkim diktatorom je uspostavio prisnu saradnju. Jedna stvar koju nisam spomenuo u vezi sa Titom da on nije hteo samo da vlada Jugoslavijom, već je želeo većinu Balkana, federaciju koja bi uključivala deo Grčke i Italije, Bugarsku i Albaniju. To je značilo da je diktator Hodža trebao da uvidi kako su albanci dobrodošli u Jugoslaviju. Tako su Jugoslovenski Albanci koji su živeli uglavnom na Kosovu, dobili bolji životni standard nego u Albaniji! Imali su sopstveni univerzitet, svoje škole, novine, političke institucije, kulturne centre sve na albanskom jeziku. Albanci iz Albanije su preplavili Kosovo, a Srbi su bili najureni. Zapadni mediji nisu ništa od ovoga spominjali. Zvanična priča je da Albanci sa Kosova žele nezavisnost zbog Slobinih akcija tokom 1990-tih koja je ignorisala činjenicu

Ubrzo pošto je Titova Jugoslavija formirana u vreme kada je Sloba rođen i čak su održali masovne demonstracije 1968. godine. 1974. godine, Tito je dao Kosovu, koja je još uvek bila srpska pokrajina sva obeležja republike, što je u suštini pomoglo albanskim liderima da nastave ono što

je započeto tokom Drugog svetskog rata. Bilo je mnogo zastrašivanja niskog inteziteta. Bilo je napada na pojedince koje policija nije istraživala na pravi način. Faktički uopšte nije bilo hapšenja za takve stvari.

Njujork Tajms je 12. jula 1982. godine mnogo ranije nego što je Sloba došao na vlast pisao je kako je „egzodus“ Srba na Kosovu jedan od najvećih problema sa kojima se vlasti suočavaju. Što se tiče Albanaca koji žele da se otcepe od Jugoslavije. Bećir Hoti izvršni kadar Komunističke partije Kosova, izjavio je da nacionalisti imaju platformu od dva cilja prvo da obezbede ono što oni nazivaju etnički čisto albanskom republikom i da se onda ujedine sa Albancima formiraju veliku Albaniju i očajnički su želeli pomoć.

STIŽE POMOĆ

Madeleine Albright se hvali kako ima mnogo devojčica na Kosovu čije je ime Madlen. Možda ima i Klintona, zašto da ne i onog koji je dao veliki doprinos. Richard Holbrooke. Američka mirovna delegacija koju su činili Wesley Clark NATO komadant i Tony Blair UK Prime minister imaju sastanak sa borcima OVK. Sastanku prisustvuju Mike Jackson KFOR Comander, Berbard Kouchner UN Representative za Kosovo a sa druge strane Hashim Thaci KLA Guerilla Leader i Agim Ceku KLA militant. Naravno tu je i Wesley Clark Nato Commander. Albanian America conference New York 2004. Završnu reč na tom sastanku rekao je Richard Holbrooke US. Peace Envoy. Hvala na neverovatno velikoj sumi novca koju ste prikupili večeras. Naravno za uspešnu donatosku sednicu Albanci sa Kosova su se odmah zahvalili.

Prilikom posete Kosovu evo šta je izjavio Bill Clinton US Prezident. Moram reći da nisam očekivao da će neko da napravi taku veliku statuu mene. Morate da priznate, Albanci zaista znaju kako da se ulaguju Amerikancima, dotle je Sloba ostavljao njihovog ambasadora da čeka ceo dan u pretsoblju da ga Sloba primi. To ponižavanje Amerike skupo nas je koštalo. Problem je što Albanci nisu znali u šta se upuštaju. 1988. godine OVK je za Stejt Department bila označena kao teroristička organizacija koju finasira trgovina heroinom I Osam bin Laden. Kako je bilo sve očiglednije da OVK rukovodi događajima na Kosovu SAD su shvatile da mogu da ih iskoriste za svoje sopstvene interese.

Čitav severni deo Albanije bio je pod kontrolom OVK, a ne albanske vlade. Američki teretni avioni su dva puta dnevno donosili potrebnu opremu i oružje. Britanske specijalne snage, CIA, vojska SAD, obezbeđivali su obuku OVK to je bilo pre rata. Nemačka je slala Albaniji oružje iz bivše Istočne Nemačke sa dogovorom da će Albanija to predati OVK. Cilj je bio da se isprovocira oštra reakcija srpske vojske, tako da će zapad da uskoči da spreči rat i nametne svoju politiku.

Sloba je poslao vojsku i sukob je izbio 1998. godine. Svakako, sve što je američka armija učinila u Avganistanu i Iraku je mnogo gore od onoga što je srpska vojska učinila na Kosovu. Ako želite da kolonizujete teritoriju, što ne biste to napisali crno na belo? Državni sekretar SAD Madlen Olbrajt je zato izmislio takozvani Rambuje sporazum koji je osmišljen po modelu Dejtonskog sporazuma u Bosni. Ovde je NATO zacrtao kako da okupira i kolonizuje Jugoslaviju u Aneksu B Rambuje sporazuma: Osoblje NATO-a će se sa svojim vozilima, kamionima, avionima i ostalom opremom imati slobodan i neograničen prolaz kao i slobodan pristup u celoj Jugoslaviji. George Kenny predstavnik US State Department kaže: Mi smo namerno podigli lestvicu previ-soko, znali smo da oni to ne mogu da prihvate. Cilj aneksa tog sporazuma je bio da nam omogući bombardovanje. U stvari, Aneks je bio tajna. Da, tako je, nije bio objavljen u javnosti.

KOSOVSKI SPORAZUM

Kosovski lideri su potpisali sporazum iako im ne pruža sve što su želeli. Oni treba da čekaju čak tri godine. Shvatili su da je pravedni mir bolji od rata kojem nema pobeđe. S druge, strane srpski lideri su odbili svaki razgovor o ključnim elementima mirovnog ugovora. Pitam se zašto? „Hej je li hoćete da vas okupiramo na ovaj ili onaj način?“ Naravno dok su pravi detalji skriveni širila se priča da Amerikanci žele da zaštite Albance. Kada pogledate te jadne ljude, svu tu patnju, bedu i ludilo. Postoji podmuklo zlo koje prožima ovu zemlju. Mnogi Albanci nisu naseli na ovo. Tako Visar Yimeri politički Albanac kaže u Prištini. Ja smatram da je intervencija zapada 1999. protiv Srba bila moguća zbog geostrateških interesa koje su imale zapadne zemlje a pogotovo SAD.

Ništa od ovoga nije imalo veze ni sa Albancima ni sa zabrinutim Amerikancima koji žele da ih zaštite. Miroslav Lazanski jugoslovenski novinar kaže da Amerikanci nisu mogli da razlikuju tenk od traktora pa je gađao civilnu kolonu izbeglica. Tako je, NATO je ubijao i Albance. Mnogo njih. Da su bili zabrinuti za Albance ili Srbe na Kosovu, zapad ne bi pomagao OVK koja je direktno povezana sa organiovanim kriminalom i trgovinom narkotika. Ne pomažete nikome kada podržavate mafiju. Posle velikog publiciteta oko incidenta u Račku, kojeg je kasnije finski forenzičar Helena Ranta, dokazala kao lažno insceniranog, NATO je bombardovao Jugoslaviju, ali nije uspeo da uništi jugoslovensku vojsku. Do kraja NATO bombardovanja, samo je

13 jugoslovenskih tenkova bilo uništeno većina su bili stari modeli koji su namerno ostavljeni kao mamci. Srbi su imali genijalne metode za zaštitu svojih odbrambenih snaga. Pravi drvene tenkove i ofarbali ih da izgledaju kao pravi i stavljali su stari grejač ili mikrotalasnu pećnicu i uključili je. NATO dođe sa svojom visokom tehnologijom, vidi cilj i gađa ga. Ok, te bombe koštaju nekoliko stotina hiljada dolara po komadu a kartonski tenk košta oko 200 dolara.

To je bila naša zvanična luda priča kako smo mi iscrpljivali američku privredu. Dakle, zašto je Sloba popustio NATO-u? 2. juna 1999. Milošević se sastao sa Martijem Ahtisarijem i Viktorom Černomirdinom. Ahtisari je pročitao uslove NATO-a. Milošević je pitao „Šta će se desiti ako ne potpišem?“ Između njih je bio sto sa vazom cveća. Athisari je pomerio vazu na drugu stranu i rekao. „Beograd će da bude kao ovaj sto“, Onda je ponovio povlačenje rukom preko stola. Rekao je da bi za nekoliko nedelja bilo pola milona mrtvih. To bi bilo kompletno uništenje Beograda. Suočen sa Ahtisarijevom monstruznom pretnjom, Sloba nije imao izbora i potpisao je sporazum, dok je Shtisari dobio Nobelovu nagradu za mir 2008. godine.

Ovo CBS specijalne vesti, deo našeg izveštavanja na Kosovu. Danas u toku dana, srpske snage su potpisale povlačenje sa Kosova a NATO je prekinuo svoje jedanedeljno bombardovanje. Prvi korak zapadnih geostrateških interesa je ispunjen 1999. godine sa ulaskom NATO trupa na Kosovo I oni su još uvek na Kosovu. Zajedno sa američkim trupama koje su uspostavile bazu Bondstil vojnu bazu drugu po veličini izvan Nemačke

Armija pravnik i konsultanata je poslata u novookupirano Kosovo pod pokroviteljstvom svetske banke da uspostave povoljne uslove za strani kapital. i kako je to uči-

njeno? Oni su osnovali organizaciju da rukovodi privatizacijom preduzeća koja su bila u društvenom vlasništvu, i posle određenog perioda su odlučili da ne obraćaju pažnju na legalno vlasništvo, da ne gledaju ko je vlasnik u suštini sve konfiskuju i privatizuju, tj prodaju kome god hoće. Jugoslovenska banka na Kosovu je zatvorena i nemačka marka je uzeta kao valuta. Gotovo celokupan bankarski sistem na Kosovu je prodat nemačkoj Commerzbank AG. Koja je dobila punu kontrolu nad bankovnim komercijalnim sistemom u pokrajini. Samo trenutak. Razmislite malo o ovome. Povreda ljudskih prava. Ratni zločini. To su bili razlozi zbog koji je Zapad otišao na Kosovo tako nam je rečeno u medijima, zar ne? Zašto nam je onda šef misije na Kosovu bio toliko opsednut preuzimanjem rudnika uglja od Srba?

Pre bombardovanja, ulagači sa zapada su već bacili oko na ogroman rudnik u Trepči koji je opisan kao najvrednija nekretнина na Balkanu, vredna najmanje 5 milijardi. Kompleks rudnika Trepča ne samo da je bakar i ogromne rude cinka, već i zlato i srebro. Međunarodna krizna grupa skup stručnjaka koje podržava Džordž Soroš objavila je rad: „Trepča: pravljenje smisla od lavirinta” u kojem se UMNIK-u nalaže da „otme Trepču od Srba što pre” i da „predavanje Trepče kosovarima ne dolazi u obzir.” i u avgustu 2000. šef UNMIKA-a Bernad Kušner je poslao teško naoružane „mirovnjake” koji su nosili maske protiv otrovnih gasova da okupiraju rudnik. To je učinjeno pod izgovorom da je postojala pretnja da rudnik zagadi vazduh. Naravno, zdrava okolina. Uvek je bila prioritet zapada u Jugoslaviji čak i za vreme bombardovanja koje je nazvano „milosrdni anđeo”

Nakon što je NATO koristio oružje sa osiromašenim uranijumom za vreme bombardovanja 1999. godine vojni stručnjaci iz Beograda izmerili su povećanu radioktivnost i utvrsili da je oblast veoma zagađena. U međuvremenu, UN je predao upravljanje nad celokupnim upravljanjem Trepče zapadnom konzorcijumu Morison. Novi konglomerat je bio Vašington Grupa, jedna od najmoćnijih inžinjerskih i građevinskih firmi koja je i vodeći izvođač radova u SAD. Da bi izbegli gonjenje svojih ljudi oni su formirali sud u Hagu u Holandiji da bi sudili ljudima iz bivše Jugoslavije za učešće u ratu. Haški tribunal je osnovan 1993. godine na osnovu rezolucije Saveta bezbednosti UN a ne rezolucije Generalne skupštine UN. To je organ npravljen na osnovu političke odluke, a ne pravnih sistema. Kada pravite koloniju samo zatvarajte disidente. U Beogradu, Sloba koji je bio proglašen čovekom mira 1995. godine i kada je predao Bosnu zapadu pošto je bio tvdoglav i nije hteo da učini to isto sa Kosovom, optužen je za ratne zločine. Mislim da svaki svetski lider zna ako ne poštuje sistem velika je verovatnoća da će biti smaknut na ovaj ili onah način.

EVROPSKA UNIJA I JUGOSLAVIJA

Posle velike anti-slobovske kampanje finasirane iz zapadnih džepova. Evropska unija i SAD su potrošile milione evra na obučavanje i snabdevanje opozicionih partija unutar Jugoslavije da bi uspešno vodili izbornu kampanju. Sloba je izgubio izbore 2000. ali nije hteo da se povuče pred suparnikom Vojislavom Koštunicom. Voja je odlučio da je sada bilo dosta. "Pobeda! Pobeda! Viču mase. „Slobodane spasi Srbiju i ubij se” Ipak na kraju se Sloba predao i objavio svoj govor preko televizije rečima. „Čestitam Vojislavu Koštunici na izbornoj pobedi” Sloba je pao. A šta dalje? Političari su nastavili da se svađaju oko nevažnih gluposti u najpopularnijem rialiti šou, zvanim Narodna skupština Republike Srbije.

Umesto da se usredsredimo na bitne stvari oni su dozvoli dalje cepanje Jugoslavije. 2003. godine, ime „Jugoslavija“ je zvanično prestalo da postoji zahvaljujući genijalnom receptu Havijara Solane..

2006. godine nakon kontraverznog referenduma Crna Gora postaje najnovija država sveta. 55,4% građana je glasalo za nezavisnost Crne Gore. Međutim, još jedan deo nekadašnje Jugoslavije je želelo taj status. Pogodili ste. Kosovo. Iste godine su počeli pregovori između Vlade u Beogradu i albanske manjine oko statusa Kosova. Takozvani pregovori su, doduše, bili farsa od samog početka jer je većina zapadnih sila već obećala Kosovu nezavisnost bez obzira na pregovore. Kad tad morate reći, šta je dosta, dosta

je Kosovo je nezavisno. Buš je rekao: To je naša pozicija. Građani Kosova moraju znati da je to čvrsta, nepokolebljiva pozicija. Iako tu ima diplomatije i pregovora, ali ako je očigledno da se to neće dogoditi u relativno kratkom roku, po mom mišljenju, mi treba da donosimo odluku, Kada bi vam najveća sila sveta rekla da možete dobiti šta god poželite zašto bi ste se vi zadovoljili sa manjim od toga i pokušali da nađete kompromis. Shodno predviđanjima, pregovori su propali i Kosovo je jednoglasno proglasio nezavisnost.

Bila mi je čast da pozdravimo predsednika i premjera nezavisnog Kosova u Beloj kući. Ja sam ponosan što ste ovde rekao je George Bush US Prezident. Ja snažno podržavam kosovsku nezavisnost. Buš nastavlja dalje. Ja sam se obavezao da će SAD nastaviti da rade sa onim državama koje nisu priznale nezavisnost Kosova da ih ubedimo da to učine što je pre moguće. Suprotno onome čemu se Buš nadao, većina sveta nije priznala Kosovo i ono nije postalo čak ni članica UN. Kosovo dakle, nije uspelo da postane država za naša shvatanja. S obzirom da su Kosovo priznala Amerike i skoro sve evropske zemlje njima nije više važno za neku Srbiju sa Balkana ili Tunguziju iz Azije, ili Tanganjike iz Afrike. Ono što je apsurdno u ovoj priči da je albanska manjina koja je doista propatila 1990-tih, poverovala da je dobila nezavisnost 2008. Da, ona je manjina u odnosu na celu Srbiju, ali nije na teritoriji na kojoj živi. I to je apsurd da Srbija misli da Kosovo nije država a priznale su je sve svetske najveće i najvažnije države Sveta. Kao Srbin žao mi je Albanaca. Njih su prevarili čak više nego nas. Oni misle da imaju nezavisnu državu! Kosovo, je američka vojna baza. Samo slučajno ima neke lokalne boje koje se zovu Albanci. Oni su samo lišće na drveću. Hashim Tači kao premjer kaže. Kosovka vlada i kosovski narod će se zauvek

poklanjati u znak dubokog poštovanja prema SAD i američkoj administraciji. Da li bi oni nešto mogli da odluče nešto što se ne uklapa u američke želje? Nema šanse. Nisu onda oni nezavisni kada zavise od drugih. A ni Srbija nije nezavisna zemlja kada zavisi od drugih, MMF-a i Evropske Unije. Nama drugi određuju kolike će nam biti plate ili da li ćemo morati da ih smanjimo. Ni Srbija ni Kosovo nisu nezavisne zemlje nego obične kolonije. Kosovo i Srbija ne mogu da donesu ni jednu meru sa kojom se Amerika ne slaže. Ako amerikanci sve administriraju na Kosovo i u Srbiji zašto ne bismo poželeli da budemo 51 američka država. Amerikanci sve kontrolišu na Kosovu i u Srbiji. Zvanični kanali putem koji međunarodna zajednica drži specijalnu moć nad svim aspektima političkog i ekonomskog života predstavljeni su kroz međunarodne civilne predstavnike, takozvane nevladine organizacije koje imaju pravo da otpuste bilo kog izabranog zvaničnika, da celu stranku uvedu u skupštinu, da postavljaju i smenju svakoga u Vladi pa i samog Predsednika Vlade ako je neposlušan. U isto vreme to je neformalni kanal preko kojeg se međunarodna zajednica meša u politiku i ekonomiju Kosova i Srbije preko ambasadora moćnih zemalja koji su viđeni ili su sebe predstavili kao sponzore kosovske i srpske nezavisnosti. Želja tih ambasadora su neka vrsta zapovesti kosovskim i srpskim političarima. Kosovo i Srbija su i dalje kolonije i ova kolonizacija je ustvari pogoršala životni standard Kosova.

Malo dalje od Kosova, građani druge srpske pokrajine nisu bili svesni šta im se sprema. Smeštena pored Panonske nizije Vojvodina je oduvek bila privlačno parče teritorije eksploatisana zbog svoje plodne zemlje. Nakon kosovskog proglašenja nezavisnosti, zapad se okrenuo ka severu. Pred kraj 2009. godine u članku objavljenim u *Ekonomisti*, situ-

acija u severnoj srpskoj pokrajini je opisana kao na „samoj granici nezavisnosti Vojvodine“. Na kraju krajeva i Kosovo i Vojvodina su imale istu vrstu velike autonomije. Postavlja se pitanje zašto niko nije preduzeo nešto? Čemu sva tišina? Vidite postoji način kako se ljudi naterjau da nešto urade u Srbiji ili bilo kojoj drugoj bivšoj republici samo im recite da je to još jedan korak približavanja Evropskoj uniji.

EU, jedinstveno političko i ekonomsko partnerstvo evropskih zemalja koje omogućava članicama razmena dobara, ljudi i ideja na tržištu koje uključuje oko milijardu ljudi. Ako izuzmemo ovu zvaničnu definiciju ima tu mnogo toga što se ne vidi na prvi pogled. Evropska unija je projekat elitne klase u Evropi koji zanemaruje suštinske vrednosti evropske civilizacije i teži da ih zameni politički korektnim diktatom ideologije postmodernizma i postnacionalizma. Prvo, vaša zemlja mora da otvori svoje tržište evropskim proizvodima i da proda sve svoje banke, što je jednako predavanju kraljice i topova u šahu. Onda, vaša domaća industrija, poljoprivreda i berza propadaju što se dozvoljava stranim kompanijama dobiju povoljne cene za vaše najvrednije adute. Ako nastavimo sa šahovskom analogijom, vaša vlada igra kao početnik protiv EU koja je deset koraka ispred vas. Vi možda znate kako da pomerate figure ali vaš protivnik ume da vas dovede u zabludu i dobije ono što želi. Šah-mat.

U Češkoj, EU je naterala industriju šećera da zatvori svoje fabrike zato što je EU imala isuviše šećera uvezenog iz Kube koji im je pravio veći profit. Umesto toga Česi su dobili mali poklon od Nemačke, njihovu prljavu industriju koju oni nisu mogli više da zadrže kod njih zbog Kjoto protokola. U Mađarskoj, vinogradi su uništeni sa niskim cenama francuskog vina tako da Mađari nisu bili u stanju da

otplaćuju dugove bankama, te su stranci pokupovali njihove vinograde po niskim cenama. Ovo je razlog zbog kojeg su čuveni mađarski Tokaj vinogradi sada u vlasti Engleza. Mislim da primećujemo ovde šablon. Mesto poput Balkana i ostatka Istočne Evrope nije trebalo da budu kolege i jednaki u bratstvu naroda, već je za njih zamenjeno da budu tržište za zapadnu industrisku robu. Uzećemo jedan primer kako to funkcioniše. Ako naš seljak nešto proizvede za 200 evra a nemački za 300 evra. Nemački seljak dobije subvenciju od države 50%. I sada taj njegov proizvod košta samo 150 evra. Sada država uveze taj njihov jevtiniji proizvod i tako uništava našeg seljaka.

Imajte u vidu da treba vremena da se priključite u EU. Mi se na taj način pretvaramo od proizvođača u uvoznika tih poljoprivrednih proizvoda i na taj način oni gase našu poljoprivredu, jednu po jednu granu. Ali, vi nećete ništa čuti o ovim stvarima u medijima. EU potroši oko dve milijardi evra godišnje za svoju reklamu u medijima. Umesto seljaka profitiraju naši mediji za plaćenu reklamu. Oni sponzorišu šou programe na televiziji, radiju, razne druge programe i tako dalje. Oni organizuju konferencije, pogotovo samo za novinare. To je masovna industrija. Čujete kritiku EU od strane novinara. Pa šta? U Srbiji nikada nije ni bilo prave debate o EU a čak i pokušaji da započnete takvu debatu bio bi osuđen od samog početka kao anti-evropski. I kada hvalite ili kritikujete EU sve je to propaganda, važno je da se priča o njoj da se ljudima ispira mozak.

Posle Raspada Jugoslavije svaka republika bivše Jugoslavije je želela da postane članica EU. Slovenija je postala prva koja se pridružila 2004. ali nije bila oduševljena.

Dakle, vlada Bosne nema kontrolu nad sopstvenom ekonomijom. Ne bi bili fer reći da je sav novac uložen u

Bosnu korišćen za otplaćivanje dugova. Ne, mnogo para je otišlo i Bosancima. Jedino što je otišlo u ruke vrlo malo Bosanaca. Vrlo, vrlo malog broja. Prema Jedinici za borbu protiv korupcije, koju je uspostavila kancelarija Visokog predstavnika, milijardu dolara je nestalo iz javnih fondova i međunarodnih dobrotvornih projekata za pomoć između 1995. i 1999. godine. Pitate se gde je sav taj novac otišao? U privatne džepove svakako.

Dalje, Crna Gora se oslanja na šverc cigareta kako država ne bi potonula za vreme ratnih godina. Njeni lideri, Bulatović i Đukanović, tvrde da nikada lično nisu profitirali od šverca cigara. A to je zaista čudno, imajuću u vidu da je premjer Đukanović bio na 20. na listi najbogatijih predsednika u svetu 2010. pdnosno tri puta bogatiji od Nikole Sarkozija i Baraka Obame zajedno. Milo Đukanović je bio uspešniji od drugih u pretvaranju čitave zemlje u privatni fond kojim upravlja po principu koza nostre, U suštini, mislim da je njegovo lično bogastvo mnogo veće nego što je to zvanično saopšteno i da on slobodno može da kaže da poseduje sve što postoji u Crnoj Gori.

Stvari u Sarajevu nisu bile mnogo drugojačije. U ovoj zemlji se pljačka na sve strane. Država propada a državni gotovani se sve više bogate. Narodu stalno govore, samo ćuti, biće bolje a ne kažu kada. Nosioci vlasti nikoga ne slušaju, ignoriše masovne proteste, dovode policiju da zavodi red i mir. Sve strane koriste vrlo veštu tu priču o nacionalizmu kako bi se sve više i više bogatile.

Nažalost, elite na vlasti, čak i kad je većina protiv njih, i dalje ne slušaju glas naroda. Dok je taj isti narod mislio da se dogovrom Borisa Tadića i Ivice Dačića postigli uslovi za demokratiju i ne sluti da je vladu formirao Vašington. Politika i zakoni su takođe diktirani spolja.

Američka Privredna komora piše zakone za vladu Srbije i nalažu im da te zakone moraju da donesu. Tako su zemlje bivše Jugoslavije počele da postaju članice NATO pakta. Da li znate šta znači pridružiti se NATO-u? Morate se otarasiti čitavog vojnog arsenala domaće proizvodnje namenjenog za vaš teren. Da bi ste se naoružali američkim avionima F-18 F-22 od stotinu hiljada dolara po avionu. A vi i vaši sinovi moraju da idu da se bore. Oni hoće da vi idete u Avganistan gde će te ubijati njihove nepritelje koji nemaju ništa protiv nas.

Profiti i vojni dobici su se ponovo sticali iz tih ekonomskih i geopolitičkih kolonija. Ljudi su bili potpuno nesvesni onog što im se dešavalo i mislili su da su konačno slobodni i nezavisni.

Ono što se dogodilo u Jugoslaviji može se smatrati kao klasičan primer kolonizacije. Doduše sa novom formom ali to je i dalje kolonizacija. Umesto da kolonizujete nenaseљene delove sveta zašto ne napravite negde kaos i onda ga srediti? Tako imate deo sveta koji je već bio razvijen i gde ima potrošača vaše robe

Oni su želeli Jugoslaviju čiji će prirodni resursi biti na raspolaganju multinacionalnim korporacijama, čije će stanovništvo raditi za niske plate, čija ekonomija neće predstavljati konkurenciju postojećim proizvođačima, samo nove mogućnosti ulaganja. Oni su želeli Jugoslaviju čija naftna, inženjerska, rudarska i automobilska bila rasformirana, želeli su da unište javni sektor, njegove usluge i socijalne programe. Štaviše, mir koji su narodi Jugoslavije gradili za njihovo dobro je uništen. Južni Sloveni su putovali zajedno sa severa do ovih prostora i našli svoje parče raja oko 6. veka. Mržnju su kasnije fabrikovale velike sile, koje su hteli da nauče Slovence kako da budu civilizovani

i demokratski. Uzmite u obzir da tokom većeg dela 20. veka Crncima nije bilo dozvoljeno da sede na prednjim sedištimu u automobilima u Americi dok je Dubrovačka republika ukinula ropstvo 1642. godine dok su SAD još bile britanska kolonija i nisu ni postojale kao država. Zapadnjačko licimerje je bilo očigledno. Zašto bi Hrvati mrzeli Srbe? Ili Srbin, Muslimana? Zbog toga što je neko negde ko zna kad? Zato što nam tako kaže TV ili piše u novinama ili govore političari? Nije li istorija dokazala da ovi ljudi mogu živeti zajedno

Ne postoji biološka mržnja da je neka grupa predodređena da mrzi drugu grupu. To je vremenom stečeno.

Ali gde je rešenje, šta nam znači ako znamo uzrok a ne možemo da ga otklonimo? Korumpirani političari, generali armija i ratni profiteri isto toliko su ogorčeni za kolonizaciju Jugoslavije koliko i kolonizatori sa zapada. Niko nije mogao da nam ovo učini a da nismo bili toliko slabi. Ako mi kao nacija ustanemo u svom definisanju sebe i odbrani svoje istorije. Ako mi kao nacija ustanemo niko nas ne može zaustaviti. Ne postoje krstareće rakete, nema imperijalističke sile nema špijunske mreže, nema dominacija medija koji mogu da unište naše ljude.

Narodi bivše Jugoslavije moraju biti svesni da su njihove zemlje kolonije zapada žrtve galopirajuće i bezdušne globalizacije, vezani ekonomskim, društvenim i političkim lancima. Ako se to ne desi okupacija će vremenom postati nepodnošljiva. Zemlja južnih Slovena, kako god je nazovete ima ogromne potencijale koje sada dele neki od najraznovrsnijih i najtajanstvenijih ljudi sveta. Istok je mislio da su oni zapad, a zapad je smatrao da su oni istok. Neki od njih su pogrešno shvatili

**KOLONIZACIJA
SRBIJE**

VOJVODINA

Nije na odmet da podsetimo potomke „oslobodilaca“ kojhi su dolazili vozovima zajedno sa svojim kozama i use-ljavali su se u tuđe kuće iz kojih su isterani starosedeooci, mahom Nemci. Cenu su platili dečaci iz Srbije njih preko 40.000 u proboju Sremskog fronta, na relaciji od Mohova na Dunavu pa sve do Tovarnika, gde je bio glavni udar. Tu je nestao cvet srpske mladosti. Ti neiskusni mladići su umsto ruskih tenkova i kaćuša jurili Nemce bez ikakve obuke, jedino ako se u obuku ne računa dvonedeljni kurs sa puškom.

Neki potomci tih došljaka nikako da uhvate motike i salaša. Odabrali su najunosniji posao u Srbiji, bavljenje politikom pa uporno tvrdr da su u Vojvodini starosedeooci žabe.

Sada u Vojvodini okupljaju svoje drugare sa one strane Drine, formiraju političke stranke i traže autonomiju na zemlji starosedeooca Srba. Svoju zemlju su prepustili Hrvatima hoće za njih, na tuđoj, srpskoj zemlji u Srbiji da prave opet neku svoju zemlju, za početak autonomiju.

To je dobro poznati kliše svih pobednika i okupatora, da istorija počinje uvek sa njima. Nebi bilo loše bar jedne godine da se ne seje pšenica već da se poseje cveće u tom krvavom krugu, Bapska, Šarengard, Sotin, Oriolik, Otok, Nijemci i Tovarnik, u znak mnogo zakasnele zahvalnosti za nasilno otkinut cvet srpske mladosti, da ne ispadne da su ti dečaci omogućili kolonistima da se posle završene bitke u kojoj nisu učestvovali usele u tuđe kuće.

Da li su srpski dečaci namerno poslati u smrt, jer bi Nemci svakako pobjegli od mnogo jačih, od Crvene armije, ili su bili vođeni od strane vojskovođa 31. Srpske udarne brigade, koji nisu imali iskustva u ratovanju u niziji to ćemo ostaviti istoriji i vojnim analitičarima.

Da bi se neko bavio politikom u Vojvodini on mora da ima neko elementarno znanje iz istorije. Postanak srpske pokrajine Vojvodine veoma je značajan kako za Srbe koji tamo žive, takom i za Srbe iz Srbije koji su pomogli borbu Srba u Vojvodini za svoja nacionalna prava, naravno i socijalna. U njihovim sukobima sa Mađarima, Srbija je slala oružje, novac, dobrovoljce koje je predvodio Vojvoda Stevan Petrović Knićanin. Kao odjek Francuske revolucije od 1848. godine kada su francuski radnici oborili i promenili režim, proglasivši republiku. Pod tim uticajem ubrzo dolazi do revolucije u Austriji i Ugarskoj na čijim je teritorijama živeo veliki broj Srba. Srbi su svoja oteta i izgubljena prava, prirodna prava vratili 13. 5. 1848. god. na skupštini u Sremskim Karlovcima uz učešće srpskih delegata iz Srema, Banata i Bačke. Na toj skupštini je proglašen Mitropolit Josif Rajačić za patrijarha, a general Stevan Šupljikac za srpskog vojvodu. Srbi su zahvalan narod tako da u Beogradu postoji na Dušanovcu ulica Šupljikčeva, a na Dorćolu Knićaninova.

Među koloniste u Vojvodini stiže ubrzo i sam Tito da im da legalitet za otete kuće i imanja u koje su se uselili.

Odatle počinje kampanja za prinudni otkup i stvaranje zemljoradničkih zadruga. Po zadatku Partije treba da se nabavi hrana za onoga koji je nema dovoljno i da se uzme od onoga, srpskog seljaka koji takođe nema dovoljno. Počela je odmah rekvizicija. Rekvizicija je bila zakon bez odlaganja, milom ili silom, odbijanje je vodilo na robiju.

KOSOVO I METOHIIJA

Sadašnji prostor Kosova i Metohije u srednjem veku najpre jw pripadao Vizantiji, a kasnije srpskim državama koje su se redom zvale: Raška, Duklja, Zeta, Srbija.

Čak i za vreme turske opkupacije Srbije, Kosovo i Metohija su bili samo jedan od šest turskih vilajeta, podeljen na brojne manje jedinice.

Kada su se 1912.godine Srbi oslobodili turske okupacije, Kosovo i Metohija nisu bili jedan geoprostor. Te godine Metohiju, uključujući i Đakovicu, oslobodila je i u svoj sastav uključila Kraljevina Crna Gora a preostali delovi ovih kosmetskih prostora, po oslobođenju priključeni su Srbiji

U kraljevini SHS, današnji prostori Kosmeta su od 33 oblasti u kraljevini, sedam oblasti na Kosovu pripali kraljevini i tako je bilo do 1931. godine kada su ustanovljene banovine. Teritorija Kosova je tada podeljena između Zetske, Vardarske i Moravske banovine.

Za vreme fašističke okupacije, tokom Drugog svetskog rata, KiM nisu ličili na ono što su danas. Ta teritorija je bila podeljena tako što je pod nemačkom okupacionom zonom ostao samo okrug Kosovske Mitrovice zbog „Trepče“ jedan deo kosovskog Pomoravlja pripao je Bugarskoj, a sve drugo je priključeno velikoj Albaniji.

Očigledno je da je geoprostor Kosova do 1946. godine menjao gospodare i pretedente, ali ga je samo Srbija uči-

nila jezgrom svoje demografske, ekonomske i multkulrne snage.

Geoprostor KiM je do 1946. godine obuhvatao geoprostor samo 15 sadašnjih opština. Ta teritorija je bila jezgro nemanjičke Srbije. Površina tog geoprostora iznosila je 5.156 kvadratnih kilometara sa ukupno 708 naselja.

Geoprostor ostalih 14 sadašnjih opština Kosmeta (vitina, Gnjilane, Gora, Zvečan, Zubin Potok, Kosovska Kamenica, Kosovska Mitrovica, Novo Brdo, Istok, Peć, Prizren, Podujevo, Leposavić i Štrpce) pripalo je Staroj Srbiji. Njihova površina je 5.217 kvadratnih kilometara sa ukupno 670 naselja.

Kada su jugoslovenski komunisti, želeći da Albaniju pretvore u sedmu republiku, nudili Kosmet Enver Hodži, bili su toliko galantni, pa su trgujući srpskim teritorijama, tadašnju autonomnu oblast Kosovo i Metohiju proširili sa 14 novih opština, odnosno duplitali je po površini i tako, po njihovom mišljenju napravili „primamljiv mamac“ za Albaniju.

Verovatno još tada bi Kosmet završio u „velikoj Albaniji“, da nije došlo do Informbiroa, koji je zaoštrio odnose između Tita i Enver Hodže, pa je Kosmet ostao u Srbiji.

To pitanje da se Kosovo pripoji Albaniji albanski komunisti su pokrenuli zvanično krajem 1943. godine na Bujanovskoj konferenciji. To pitanje je u njihovo ime pokrenuo Edvard Kardelj ali se nije donela nikakva odluka.

Međutim baš u toj formulaciji „pripajanja“ bila je najveća zamka koju su Titpo i Kardelj namestili Srbiji a tadašnji vodeći srpski komunisti su aminovali.

Pitanje koje do danas nije dobilo zvaničan odgovor glasi: Zašto je uopšte morala da se donosi odluka o „pripajanju“, odnosno „priključanju“ Kosova i Metohoje Srbiji, kada se

zna da je ono i pre Drugog svetskog rata i uvek pre toga bilo sastavni deo Srbije?

Slede separatističke demonstracije 1968. godine koje iznuđuju Ustav iz 1974. godine, čime je Srbija pravno razbijena.

KOSOVO ILUZIJA ILI STVARNOST

Kosovo jeste naša duša, ali nažaočast mi smo tu našu dušu odavno ispustili. Vođena je višedeceniskapogrešna politika od strane srpskih političara koji su za dobrobit svojih sitnosopstveničkih interesa, pomalo, korak po korak predavali Kosovo Albancima.

Ubrzana predaja Kosova počela je odmah posle dolaska na vlast komunista, kada su komunisti sa Kosova, Srbi ne samo dograbili vlast već se dočepali i udobnih, stanova, vila i kuća u Beogradu. Zar je njima bio važniji društveni interes od sopstvenog, zar je njima moglo uopšte da padne na pamet da se vrate u one stračare i udžerice iz kojih su došli, da ostave ovakav plen koji uvek pripada pobednicima. Svakako da im nije bilo teško da ubede tadašnjeg Predsednika FNRJ, da se donese Zakon da se Srbi ne mogu više vratiti na Kosovo i sada je naivan srpski narod poverovao da bi mogli da se vrate na Kosovo njihove vođe, na vekovna ognjišta ali eto ne mogu zbog donetog zakona. Kosovo je odmah posle rata ostalo bez srpskih glavešina, bez vođa, ali su zato oni iz Beograda upotrebljavali голу silu protiv Albanaca. Albanac koji nije imao pušku morao je da kupi da bi je predao., jer se „mislilo“ da svi Albanci poseduju puške i da su svi morali da predaju puške.

Albanci su u početku verovatno nesvesno, neplanski pronašli model u svojoj verskoj tradiciji kako da osvoje Kosovo demografski. Ta plemenska strategija na Kosovu

počela je da se ostvaruje naravno uz svog Kuma, Predsednika FNRJ, Josipa Broza Tita, koji je bio kum svakom desetom detetu, upravo on ih je stimulisao da se demografski sve više šire, rađaju više dece. Tako su Albanci preotimali Kosovo.

Za to vreme siromašni Albanci sa Kosova, koje su u Srbiji zvali Arnautima, jer narod nije zaboravio nedela Arnauta prilikom povlačenja srpske vojske kroz Albaniju u Prvom svetskom ratu. Mada je bilo i pozitivnih primera. Oni su strugali drva po Srbiji, mi smo se prema njima odnosili kao prema građanima drugog reda, ostavljali ih da spavaju po šupama, na tavanima. Njima se duboko u svest urezala mržnja prema Srbima, svojim gospodarima i na toj mržnji su vaspitavali svoje buduće generacije. Bili su inferioran narod u odnosu na nas, a narod kao i čovek koji nije realizovan, koji je inferioran on gaji mržnju prema subjektu koji je superioran u odnosu na njega.

Trend predaje Kosova Albancima nastavlja se kao migracija stanovništva iz siromašnijih, južnih krajeva na sever prema bogatijim krajevima kao i migracija stanovništva iz sela u gradove, ali ta migracija nije bila normalna jer su to radili samo pripadnici jedne nacije i to samo Srpske. Taj trend iseljavanja bio bi znatno sporiji da ga nisu podsticali komunisti koji su bili na vlasti na čelu sa Titom. Sa svojom strategijom pomoći nerazvijenim područjima, Kosovu, što je prvi pogled bilo humano, solidarno, da sve republike ulažu i pomažu razvoj Kosova. Tito je bio srbomrzac, mudar, pokvaren, lukav političar koji je mislio dalekosežno u budućnost kako da naškodi Srbima. I uspeo je.

Tada su Albanci ojačali ekonomski, neki su se među njima obogatili, naročito sedamdesetih godina kada je otvorena granica pa su svi mogli trbuhom za kruhom, da

potraže posao na drugom mestu. Ogroman broj Albanaca pohrlio je na Zapad, zaradili novac, postali bogati i sada su mogli da kupe sve što je na prodaju. Interesanto je da sa časnim izuzecima Srbi uopšte nisu odlazili na rad u evropske zemlje. Njih nisu interesovale veće zarade sa mnogo većim naprezanjem i odricanjem da se zarađeno sačuva, a njihove intelektualce, školovane predstavnike, više je interesovala vlast gde su mogli da dominiraju u političkom smislu, fotelje u raznim firmama i ustanovama gde se nije radilo kao u nemačkim fabrikama. Naročito kada su Albanci napustili sve državne firme, tada su Srbi uleteli na njihova radna mesta, u fotelje i zauzeli su sva rukovodeća mesta na Kosovu bez obzira na kopetenost i školsku spremu. Više su voleli da dobiju u socijalizmu besplatan stan i povoljan kredit da naprave kuću nego da mukotrpnim radom sami zarade u Evropi.

Pošto ekonomski zakoni vrednosti deluju svuda u svetu tako i na Kosovu, neznajući ni za kakve jezičke i verske barijere, već su ponuda i potražnja određivali cenu svega i svačega što je bilo na prodaju. Pošto je u početku ponuda srpske imovine bila manja od potražnje, srpske kuće i imanja dostizale su fantastičnu cenu. Tako da mnogi Srbi nisu mogli da odole dobrojoj komšijskoj ponudi od strane svojih komšija Albanaca. Za dobre devizne nadoknade začas su srpske kuće, imanja pa čak i pašnjaci promenili vlasnike. Počelo je tiho, neprimetno, a kada su se počeli hvaliti oni koji su prvi otišli, da su za jedan obradiv hektar zemlje na Kosovu, koju su naravno prodali, mogli da kupe u Šumadiji, Podunavlju i Pomoravlju 5 hektara obradive zemlje, da su za prodate prizemne kuće pravili višespratnice po Srbiji da su vrlo lako dobijali posao u Crvenoj Zastavi, po ključu

naravno imali su prvenstvo, tada su počela da niču njihova prigradska naselja u Srbiji gde su bili fakulteti.

Prvi su Kosovo napustile njihove vođe. Kada su Srbi u ogromnom broju prodali Kosovo i odselili se za Srbiju, ostalo je tamo nešto malo sirotinje koja verovatno nije imala kome ili želela da proda svoju kućicu. Tek tada počinju da se prodaju kuće pod pritiskom jer su sada jer su sada Albanci hteli da dobiju badava ili sa što manje para. Tada počinju da vrše teror nad njima obezglavljenima, malobrojnim jadnim stanovništvom koje zapravo nije imao ko ni da štiti. Oni koji su bili deo njih, njihove vođe, uzori, perjanice, huškači, sedeli su bezbrižno u Beogradu uz televizore i navijali za njih, za svoje zemljake da izdrže da ne napuste svoju „svetu“ srpsku zemlju, koju su oni odavno napustili.

Svi su tražili ko će da ih štiti. Javi se zaštitnik, obeća da više niko neće da ih bije. Dovede vojsku, tenkove, policiju, paravojne formacije, najuri Albance iz svojih kuća omogućivši mnogima da stave tačku za sva vremena na Kosovo, prodavši Kosovo za hiljadu šlepera ukradene robe koja završi u Srbiji a pre dolaska vojske i policije na Kosovo po svedočenju Mome Trajkovića, jednog od njihovih vođa sa dolaskom Slobe i njegove supruge Mire, odnosno SPS-a i JUL-a, dolazi do masovnog reketiranja državnih preduzeća čiji su direktori bili isključivo Srbi i novac je džakovima nošen u Beograd. Za sitno reketiranje trgovaca i bogatijih Albanaca po svedočenju Mome Trajkovića, pobrinule su se paravojne formacije. Opljačkane su prvo zlatarske radnje. Kada su najureni Albanci iz svojih sela da bi dobili mesto u kamionu moralo se za mušku glavu plaćati 5.000 maraka a za žene i decu po 1.000 maraka.

A ni Srbi iz kosovskih sela nisu bili bezgrešni. Odlazili su u susedna Albanska sela i dovlačili frižidere, belu

tekniku i priključne mašine u svoja dvorišta. Pošto ne odrađiše posao do kraja vratili se Albanci mnogima su pobijeni članovi porodica i sada poče revanšizam nad nedužnim narodom koji je ostao tamo, jer oni koji okrvaviše ruke vratili se ovde i sada se svi pravimo naivni kao da ne znamo šta se tamo dešavalo. Dovedozi smo leševe pobijenih Albanaca i zakopavali u predgrađe Beograda, tačnije u Batajnicu, vozili hladnjačama i gurali ih u Dunav.

Tako je sa Kosovom, našom dušom koju smo odavno ispustili i ostali su samo ogromni troškovi koje plaćamo. Srbija na Kosovu ne ubira nikakv prihod a ima samo rashode. Kosovo je dobilo nezavisnost, to je samostalna i nezavisna država. U njoj živi samo šaka Srba koju mi izdržava uz ogromne nepotrebne troškove.

Mi mnogo brinemo o ljudima sa Kosova a da li nekoga interesuje to što su Albanci sa Kosova dolazili u Pomoravlje i za devize kupovali stoku, brašno i ostale poljoprivredne proizvode od naših seljaka. Umesto Albanaca od kojih smo imali samo koristi dobili smo izbeglice, Srbe, koji se i ne razlikuju mnogo od Albanaca po broju decu i načinu ponašanja i razmišljanja, ali su zato oni koji su imali i došli sa novcem, kao i izbeglice iz Hrvatske, pokupovali lokale na najboljim lokacijama.

Njih smeštamo po hotelima, a oni te hotele demoliraju, oni primaju i dalje platu i ako ne rade, platu primaju samo oni koji su radili na Kosovu. Naravno ide im i radni staž.

Dok su oni pobešli sa Kosova, snašli se ovde kako ko, ne svi svakako, dotle mi šaljem naše dečake u uniformama, da umesto njih čuvaju njihova materijalna dobra. Mogli su i oni da obuku uniformu policije ali nisu.

Ko brine o porodicama i deci onih policajaca koji su vraćeni sa Kosova u mrtvačkim sanducima? Ko brine o onim policajcima koji su se vratili kao invalidi?

Pre Kosova imali smo istu situaciju i sa Krajinom, Banijom, Kordunom, Likom, Baranjom. Svi ti koji su izbegli iz svojih krajeva, udobno su se smestili u Beogradu, dilovali devize, švercovali robu, bavili se trgovinom i sedeli po beogradskim baštama, kafićima, splovovima a zato su umesto njih išli naši Pomoravci i Šumadinci, da brane umesto njih njihova ognjišta i njihovu „svetu zemlju“. Jer po Ženevskoj konvenciji izbeglice niste smeli da mobilišete, a njima nije padalo na pamet da idu kao dobrovoljci, naravno sa časnim izuzecima ako ih ima uopšte.

ANTIKOMUNIZAM

Posle smrti Josipa Broza, pojavljuje se jedan nov ideološki stav i aktivnost usmereni na sukobljavanje, i opovrgavanje komunističke ideologije, na osporavanje društveno-istorijske vrednosti i naučnog socijalizma. Sada su se mnogi okuražili koji su do juče bili sakriveni u neku mišju rupu, dokazivali su njene prevaziđenosti. To nije ni bilo potrebno jer je bilo očigledno. Odmah počinje politička delatnost orijentisana na neutralisanje i suzbijanje uticaja koji su vršili nosioci komunističke ideologije u svakodnevnoj praksi za zadnjih 50. godina.

Antikomunizam je bio platforma na kojoj su se skupljali svi oni koji su se navodno borili protiv komunizma, oni su samo želeli da unište takav društveno politički sistem, koji bi ostao bez adekvatne zaštite države kao institucije, samim tim bi ostala bez ikakve zaštite društvena svojina koju su stvarale generacije celokupnog stanovništva.

Da bi tu imovinu mogli da preotmu, preuzmu, da promeni vlasnika, da se sada sa nekog apstraktnog društva prevede i to vrlo konkretno na snalažljive osobe koje su se našle na pravom mestu i u pravo vreme, ta se imovina rastakala, prelazila u ruke, opet jednog malog broja ljudi. Napravili su razne nazive, naprimer tranzicija, kako to lepo stručno zvuči za naivan narod, to znači jedino prelazak društvenog kapitala u privatne džepove. Preuzeta je terminologija sa Zapada, kao aukcije, tenderi i ko bi ga znao šta su sve smislili da bi toj otimačini dali pravnu formu, a upravo najveći broj tog novog društvenog sloja, ne klase, koji su se borili

protiv komunizma upravo su zaradili početni kapital u socijalizmu. To im je bio početni kapital da otkupe sada nešto skoro zabadava, čak i fabrike za nekoliko evra, ali naivnom narodu nije teško objasniti pa znate oni imaju obaveze, da preuzmu dugove, pa radnike pa ovo, pa ono. Lakrdija, cirkus i ništa drugo. Bez podrške Zapada to je bilo nemoguće uraditi.

Prvo se sondirao teren, osnovani su u Evropi instituti koji su imali jedini cilj, rušenje komunizma, pokupiti im kapital jer će ga njihove vođe sami izneti iz zemlje i onda plasirati svoj kapital i dobiti jeftine sirovine, jeftinu radnu snagu i neiscrpno tržište za plasiranje svojih proizvoda. Zar to ne zvuči nešto poznato, zar to nije već viđeno ali na drugim prostorima, zar to nije perfidna kolonizacija. Zar to nije eksproprijacija, eksproprijatura? Pre toga vrši se dugotrajna propaganda protiv socijalističkih zemalja. Dokazivali su da su ti sistemi u Istočnoj Evropi totalitarni, lišeni demokratije i slobode ličnosti, da je ekonomija bez privatne inicijative osuđena na propast. Sve je to tačno. Upravo su stalno dokazivali da je taj sistem nesposoban. Nije se stalo samo na propagandi, vršio se politički i ekonomski pritisak na socijalističke zemlje. Ograničava se trgovina sa njima, politička i kulturna saradnja, a pogotovo pružanje ekonomske pomoći. Radi zastrašivanja povremeno se demonstrira vojna moć kapitalističkog sistema, a kao krajnji metod korupcija i kupovina svih nosilaca vlasti u svim socijalističkim zemljama, možda sa nekim časnim izuzetkom. ono što je započeo Jeljcin završio je Gorbačov, i stavio tačku, ali je stvorio uslove za neviđenu pljačku.

VRHOVNI SAVET ODBRANE

Vrhovni Savet odbrane odlučuje da se raspiše mobilizacija državljana Srbije (ne i Crne Gore) za ratove vam teritorija Srbije. Ko odlučuje u ime srpskog naroda?

Odlučuju:

Branko Kostić	Crnogorac.
Slobodan Milošević	Crnogorac iz Uvača.
Momir Bulatović	Crnogorac.
General Veljko Kadijević	Bosanac
General Blagoje Adžić	Bosanac
Premjer Ante Marković	Hrvat

Mobilisano je 140.000 vojnih obveznika iz Srbije.

Poginulo je 16.000 boraca iz Srbije. Srbija je dobila 27.000 invalida.

ODLUKA O ULASKU U RAT

Odluku donose:

Slobodan Milošević	Crnogorac iz Uvača
Vojislav Šešelj	Hercegovac
Vuk Drašković	Hercegovac

Predsednik Vlade:

Momir Bulatović	Crnogorac
-----------------	-----------

Ministar odbrane:

Pavle Bulatović	Crnogorac
-----------------	-----------

Savezni ministar za informacije:

Milan Komnenić	Hercegovac
----------------	------------

Republički ministar za informacije:

Aleksandar Vučić	Bosanac
------------------	---------

Predsednik Vlade Jugoslavije

Ante Marković	Hrvat
---------------	-------

Načelnik kontraobaveštajne službe:

Anton Duboček	Hrvat
---------------	-------

Komadant JNA u Sloveniji:

Andreja Rašeta	Hrvat
----------------	-------

Komadant vazduhoplovstva:

Zvonko Jurević	Hrvat
----------------	-------

Načelnik vazduhoplovstva:

General Tus	Hrvat
-------------	-------

Komadant mornarice:

Dane Brovet	Slovenac
-------------	----------

Tito je sve odlično isplanirao. Nema ni jednog Srbina iz Srbije.

UJEDINJENJE OPOZICIJE

Nekooperativnost Slobodana Miloševića, njegova arogancija doveli su do svih problema koje smo imali prilikom raspada Jugoslavije. Miloševićevi pogrešni potezi su nas koštali Slavonije i Krajine i izgubili smo trećinu Bosne. Milošević je svima obećao da će ih zaštititi, ali to nije učinio. Po prvi put srpska opozicija je zanemarila svoje razmirice i ujedinila se i uspela da pobedi na lokalnim izborima ubedljivo, uzela Beograd, Novi Sad i Niš i skoro sve ostale gradove. Opozicija je očekivala neki znak od Amerikanaca ali nije ga dobila. Za razliku od Amerike koja je htela da ojača Miloševićev položaj kao garant mira iz Dejtona, poslate su dve zvanične misije kod njega na čelu sa Madlen Olbrajtvom iz Dejtona, dotle su evropske zemlje odbijale svaku saradnju sa Miloševićem i otvoreno su stale na stranu opozicije.

Kada je Milošević izmanipulisao izbore i sebi omogućio reizbor tada mu se po prvi put Holbruk usprotivio i otvoreno mu rekao da to neće moći ići više tako da koristi svoje bivše neprijatelje kao sada prijatelje u svoju ličnu korist da bi očuvao vlast. Tada su SAD omogućile biznismenu srpskog porekla Milanu Paniću da dođe i da se suprostavi Miloševiću. Nije uspeo jer narod još nije bio sazreo za promene, a ni Dobrica Ćosić, koji nije hteo da mu da legitimitet jer je tada stao diskretno na stranu Slobodana Miloševića.

Panić je munjevito reagovao, ponudio je velike ustupke Muslimanima i započeo je dijalog sa umerenim Albanskim

liderom Ibrahimom Rugovom. Kada je Panić odlučio da se kandiduje za predsedika Srbije, Albanci su odlučili da bojkotuju izbore u Srbiji što je išlo na ruku Miloševiću. Da Albanci nisu bojkotovali izbore još tada bi Milošević pao. Umesto izbora oni osnivaju Oslobodilačku vojsku Kosova OVK. Opet se pojavljuju Nemci koji su oduvek nekako kobni za Srbe, sada njihove tajne službe organizuju i obučavaju OVK, šalju svoje instruktore na Kosovo, ne samo to već ih i snabdevaju oružjem. Ubrzo OVK objavljuje svoje postojanje serijom terorističkih napada. U početku su OVK podržavali samo 15-20 % stanovništva. Opet se umešao Milošević, posle onog skupa Srba na Gazimestanu. Tek tada iza OVK staje celokupan Albanski narod. Tek tada narasta OVK za vrlo kratko vreme na 35.000. boraca, naspram srpeke vojske od 40.000. vojnika. Najveća greška je Srpskih paravojnih formacija, odnosno onog koji je naredio masakr u selu Račak gde je ubijeno 38 civila, to je bila ona kap koja je prelila u američkoj administraciji i na predlog američkog izaslanika Vokera koji je bio u Račku na licu mesta, bilo je dovoljno Klintonu da naredi bombardovanje Srbije.

Milošević je napravio sav taj scenario i to je bilo neko ludo vreme, neko kolektivno ludilo i neki naši glavni političari umesto da budu u duševnoj bolnici da se leče, oni su bili na političkoj sceni i uveli ceo narod u jedno kolektivno samoubistvo. Samo bombardovanje Srbije koje je trajalo 79 dana uspelo je da ujedini sve Srbe i bilo je kontraproduktivno. Ako su Amerikanci mislili da će samo posle tri dana bombardovanja sami Srbi izaći na ulicu i skinuti Miloševića, gadno su se prevarili u tim procenama jer nisu znali koliko mazohizma ima u srpskom narodu, da svaki sadista i ludak može sa tim narodom da radi šta god mu padne na pamet.

ŠTO GORE TO BOLJE

To je Lenjinova rečenica uoči Oktobarske revolucije. Šta to znači? To je nečija strategija vladanja narodom, vrlo originalna, vrlo efikasna. Javila se odmah posle rata 1945, a o tom periodu smo već pisali.

Vratimo se na novi zadnji rat od 1991. do 1995. godine. Postavlja se pitanje da li su događaji koji su zatim usledili nastali slučajno ili je to plod nečije perfidno smišljene politike, politike kolonizatora na vlasti u Srbiji. Pođimo unazad od posledica, od zbeга celokupnog stanovništva iz Krajine, traži se logičan uzrok za to. Uzrok se sastoji od provociranja i to vrlo svesnog i vrlo grubog Hrvata, od strane Krajišnika. Setimo se samo balvan revolucije koja je imala za svrhu da podeli Hrvatsku na pola, setimo se pretnji da će granatirati Zagreb iz Knina jer raspolažu takvim oružjem. (To su i uradili ali vrlo loše). Ako znamo za posledice, znamo za uzroke onda se treba pitati gde je motiv?

Ko je sve to lepo osmislio? Što gore po taj narod, sve bolje za vladaoce iz Beograda. Da nije možda motiv želja kolonizatora, vladaoца Srbijom da izvrše celokupnu seobu stanovništva iz Krajine u Beograd. Oni su svojom politikom njima davali lažnu nadu, pored lažne nade davali su im pravo oružje, slali svoje oficire, generale koji su trebali da stvore lažni utisak da će ih u slučaju sukoba sa Hrvatima, štiti vojska iz Srbije. Kako ih je štiti i zaštitila to smo gledali na televiziji u onim jadnim kolonama sa traktorima, ali su zato njihove idejne vođe i inspiratori i generatori nji-

hovog iracionalnog ponašanja sedeli u Beogradu, u kućnim patikama pored televizora i navijali za njih.

Organizovan je tajni sastanak između Miloševića i Tuđmana u Karađorđevu. Srbija i Hrvatska tada su bile u ratu. Sastanku su prisustvovali Milan Martić i Šešelj. Sada se postavlja pitanje u kojoj meri je ovaj sastanak uticao na egzodus Krajišnika i Slavonaca. Mirovnim planom Ze-4 Međunarodna zajednica dodeljuje Krajini najveći stepen autonomije (krajiška vlast, armija i policija). Krajina postaje država u državi. Postignuti su svi ciljevi zbog kojih su Krajišnici ušli u rat ali Krajišnici nisu prihvatili ovaj plan. Borci iz Krajine prodaju Hrvatima oružje i masovno dezertiraju. 70% dezerterstva nije zabeleženo ni u jednoj armiji od postanka sveta. Hrvati osvajaju predviđene teritorije bez većeg otpora krajških snaga. Ministarstvo unutrašnjih poslova Krajine sa pripadnicima i kompletnom opremom napušta Krajinu, dolazi u Srbiju i kolektivno se zapošljava u Ministarstvu unutrašnjih poslova Srbije, da bi 14 dana kasnije bio objavljen egzodus. Krajišnici kolektivno napuštaju Krajinu i dolaze u Srbiju. To je bio rezultat sporazuma Milošević-Tuđman u Karađorđevu.

Po međunarodnom statusu, Krajišnik koji je angažovan u oružanim formacijama Srbije je legionar. Legionare angažuju samo diktatorske okupatorske vlasti. Nakon formiranja krajške legionarske policije Srbija postaje država sa najvećim brojem policajaca u svetu u odnosu na broj stanovnika, 133.000 policajaca na 9.700.000 stanovnika, a istovremeno država sa najvećim kriminalitetom, likvidacijama i ubistvima. Legionari ne obezbeđuju državljanje Srbije i njihovu imovinu, već jugoslovensku vlast od starosedelaca Srbije. Vreme je da se kaže Srbima istina koji su učestvovali na demonstracijama i dobijali pendreke i omrzli

policiju i samu uniformu, da ih nisu tukli policajci komšije iz iste ulice ili zgrade, već legionari, profesionalci iz Krajine koje je režim angažovao. Da nije njih i sredstva koja se izdvajaju za njih naš bi policajac imao daleko veću platu i bio bi mnogo bolje opremljen.

Posle lošeg iskustva sa Hrvatima iz drugog svetskog rata njima svakako ne bi palo na pamet da ih provociraju. Morali su znati da su malobrojni i da nemaju nikakvih šansi protiv Hrvata. Zato smo bili svedoci kako „ljuti“ krajišnici „čuveni ratnici“ beže glavom bez obzira. Prvo se povukla vojska i policija bez gubitaka i ostavila goloruki narod sa kojima su Hrvati mogli da rade šta hoće, ne samo da ih proteraju već sve i da ih pobiju, ali to se ne bi sviđalo Evropi jer oni hoće u Evropu. Taj njihov rezon je sprečio masakr nad Srbima. Da zaključimo. Narod je bio izmanipulisan, nauružan, kupljene su njihove vođe i nahuškani protiv Hrvata. Zar nije bilo zamlaćivanja oko Ze-4, zar je bitno da neko zbog kulturne autonomije izgubi sve što je imao. Dok se njima objašnjavalo u jednom prljavom medijskom ratu da treba da stoje ćirilični natpisi na ulazu u svako srpsko selo, dotle su još uvek u Srbiji nazivi mesta bili ispisani latinicom pa to nije nikome u Srbiji smetalo.

Oni su ispali žrtve i na njima su se slomila kola. Ali da li je baš tako? Ako gledamo dugoročno, jedna cela generacija svesno je žrtvovana, da se namuču, ali se ona ipak uselila u Srbiju i to silom. Oni su bili naterani da se nasele u Srbiju. Tu su Hrvati samo bili sredstvo u rukama kolonizatora, upravljača iz Srbije, odnosno Beograda, jer u vođenju politike Srbija apsolutno ne postoji, postoji samo Beograd. Srbija samo služi da izabere beogradske vođe, vođe srpskih stranaka. Sve političke stranke su u Beogradu izuzev nekih malih iz Srbije.

Zapravo gde su oni, nezvani gosti iz Krajine. U srpskim kućama, na srpskim imanjima, izdržavaju ih Srbi iz Srbije, koriste se onim što su Srbi izgradili a gde oni ne uložite ni gram znoja i truda. Zauzimaju radna mesta deci iz Srbije, konkurišu Srbima iz Srbije u bavljenju trgovinom jer i oni to rade, slabo se neko od njih dohvati motike, sa časnim izuzecima, na konkursima za srednje škole i fakultete zauzeše mesta deci iz Srbije. Čim završe škole postaće i oni upravljajući sloj. Da li Srbija ima od njih koristi, sa nekim minimalnim izuzecima gde gazde koriste jeftinu radnu snagu, naplaćuju dobre kirije. Srbija ima samo štete od njih. Koliko je objekata gde stanuju uništeno, upropašćeno. Mislim da su žrtve i oni i Srbi iz Srbije, da su samo profitirali njihove političke vođe i njihovi biznismeni, koji su dobili mnogo veće tržište i ušli u spregu sa nosiocima javnih funkcija, opet sa svojim zemljacima koji su došli mnogo pre njih.

Zar se isti takav scenario nije ponovio na Kosovu. Opet su naivni Srbi izmanipulisani, otišli na Gazimestan i to 28. 6. na Vidovdan. Zar Srbi nikako da shvate da se neko igra sa njima. Pa na Vidovdan izginusmo na Kosovu i umesto da se stidimo našeg poraza, da ga zaboravimo, mi ga veličamo. Zar Gavriilo Princip opet ne zloupotrebi Vidovdan i uđosmo u rat sa Austro-ugarskom gde smo bili desetkovani. Šta je Srbiji doneo atentat? Golgotu i sramotu! Da nije bilo tog atentata ili ako ga je već bilo, da su tada Srbi imali pametne političare nikada ne bismo ušli u rat sa Austrougarskom, sa nekim ko je vojnički mnogo jači od nas. Hteli smo da zaštitimo dostojanstvo Srba sa one strane Drine i kako se istorija poigra sa nama. Zar nisu sada ti Srbi sa one strane Drine bili u Austrougarskoj vojsci i tukli se protiv Srba sa ove strane

Drine. Da lakrdija bude u istoriji još veća u Austrougarskoj vojsci nađe se i naš budući predsednik Josip Broz Tito.

Srbi treba da se ubuduće paze Vidovdana, jer je to koban datum za njih. Mangupi znaju za jaka nacionalna osećanja Srba i igraju uvek nepogrešivo na tu kartu. Pre Gazimestana imali smo Ušće. Tu je naš Predsednik doneo vrlo mudru odluku na koju će kartu da igra. Imao je dve mogućnosti. Prva, na klasnu, a druga na nacionalnu. Pustio je probni balon u vidu jednog radnika iz Rakovice koji je pričao o klasnim problemima, nedostatak novca deci za školovanje, visoke cene svega osnovnog, male plate, pričao je o svakodnevnim problemima malog čoveka. Sišao je sa bine kao pokisao golub. To niko nije čuo. To nikoga nije interesovalo. Zapenušani Srbin tada nije video dalje od nosa, ali zato je video naš Predsednik da treba ići na nacionalnu kartu i odigra i izgubi partiju. Da je tada na binu izašao najveći alkoholičar i mentalno poremećena osoba i da je Albancima, tada Šiptarima kao odomaćen naziv, opsovao mater šiptarsku dobio bi aplauz od nekoliko stotina hiljada ljudi.

Nije tada samo Predsednik shvatio da treba ići na nacionalnu kartu, to su shvatili i svi lideri naših partija koje se nalaze na političkoj sceni.

Da bismo shvatili scenario o kome govorimo, kako funkcioniše nije na odmet da se vratimo u bližu prošlost. Kolonizatori, koji su tada bili skoro na svim funkcijama, odlučili su da spreče Srbe da se vrate na Kosovo na dotad neviđen način. Dovedi su posle drugog svetskog rata na Kosovo 420.000 Albanaca, komunista iz Albanije. Odmah se promenila demografska struktura stanovništva na štetu Srba. Na drugom kraju Srbije doveli su nešto manji broj kolonista sa one strane Drine (naselili ih u Vojvodini), oko

400.000 i takva promena demografske strukture stanovništva dobija svoj pravni izraz, odnosno pravni okvir i legalizaciju postojećeg stanja donošenjem Ustava iz 1974. godine. Svrha stvaranja autonomnih pokrajina, koje nisu bile autonomije već države u državi sa identičnom strukturom vlasti kao u Srbiji, tako da se nije imalo ništa zajedničko sa pravom Srbijom. Svaka je imala pravo glasa u Saveznoj Skupštini, znači u političkom smislu Pokrajina je vredela koliko i Srbija. Tako da su sve ostale republike mogle uvek da nadglasaju Srbiju uz pomoć pokrajina ili obrnuto, a Srbija je imala u odnosu na druge republike tri glasa.

Sada se posle Gazimestana, ponavlja isti scenario koji je već viđen dva puta. Ovog puta umesto Hrvata isprovociraju se Albanci, najure se iz svojih domova. Hajde sada da analiziramo korak po korak. Albanci su isterani iz svojih domova, ostale su prazne kuće i imanja pa se sada postavlja pitanje ko će da se useli u te kuće, ko će da obrađuje napuštena imanja. Malo je verovatno da bi to bili malobrojni Albanci, ili da ih zauzmu komšije Srbi. Ni to nije logično jer bi došlo do strašnog krvoprolića. Da nisu možda trebale izbeglice iz Krajine tu da se nasele? To je već diskutabilno. Postavlja se onda pravo pitanje zašto su Albanci najureni? Ili se svesno računalo na to da će ti Albanci uz pomoć međunarodne zajednice ipak da se vrate, milom ili silom. Vratili se silom uz pomoć bombardera koji nam porušiše i ono malo što smo imali. Računalo se verovatno na to da su među njima mnogi kojima su kuće spaljene, najbliži pobijeni i da će doći do krvavog revanšizma jer to njihovo nasilje neće moći niko da kontroliše i obuzda. Tako je i bilo, a kao rezultat toga opet je egzodus Srba sa Kosova i gde drugo nego opet u Srbiju.

Sada Srbi sa Kosova treba da posluže kolonistima, vladacima Srbije za nešto što naivni Srbi ne mogu ni da pretpostave u svojoj naivnosti. Zapravo sužen je manevarski prostor Srba starosedelaca. Imaju dodatne materijalne i ekonomske probleme. Lakše se Srbima vlada preko lažnog pluralizma i višepartijskog sistema. Zapravo i dalje je vladavina jedne partije. Nije više bitno koje. Čim dobiju na izborima odmah je sve u njihovim rukama. Vojska, policija, svuda postavljaju svoje kadrove, ne gleda se nikakva stručnost, sposobnost, rezultati koji stoje iza nekog subjekta. 5 oktobra kada su smenjeni skoro svi kadrovi i rukovodioci, bila je tada važna samo pripadnost toj partiji ili koaliciji, kao nekada društveno-politička podobnost. Ta vladajuća stranka ili koalicija svejedno, uzurpira prvo izvršnu vlast, napravi svoju vladu, odmah zatim parlamentarnu (mada to ide obrnuto), jer ima većinu u skupštini i na kraju sudsku da se obezbedi i da obeshrabri konkurenciju, odnosno svoje političke protivnike. Sada se postavlja pitanje kakve to ima veze sa demokratijom, kada demokratija znači bukvalno, vladavinu naroda? Zar nije to možda opet diktatura i to diktatura jedne partije ili koalicije, jer se spaja u jednim rukama sva vlast: Izvršna, Parlamentarna i Sudska. Najbolji je primer Koštunica i njegova DSS. On lukavo i vrlo perfidno vlada Srbijom sa samo desetak posto glasova. Onih ostalih 90% su uvek protiv njega, ali on ipak vlada već osam godina i verovatno tako će nastaviti i dalje sve dok se Srbini ne probudi.

Ako su Srbi u stanju da glasaju za Šešelja i da zaborave šta je sve radio, da ih je čak vređao na najgori način, kada je izjavljivao da je u predizbornoj kampanji uvek lagao, pa pita blesave Srbe, a što ste mi verovali'?

Dinkić je obećao hiljadu evra svima. Svi naivni su glasali. Hladno izjavi da je morao da laže da bi Tadić pobedio.

Ako se samo setimo Vučića da je izjavljivao da za jednog ubijenog Srbina ubićemo 100 muslimana.

Drškovoć reče ko podigne zeleni barjak da mu se iseče ruka. Šta je Toma kao radikal izjavljivao a šta Ivica Dačić priča i danas ponižava sve učesnike petog Oktobra?

A oni i dalje veruju. Pa to nije više običan san, to je droga, postali su zavisni od njihovih laži. Bez laži i poniženja jedan deo Srbije ne može da živi.

Srbija je podeljena na sadiste i mazohiste a da toga nisu svesni ni jedni ni drugi.

SADRŽAJ

VLADARI NOVOG SVETSKOG PORETKA.....	5
Vrste vanzemaljskih bića.....	17
Stvaranje hibrida	26
Širenje hibrida	31
Novi svetski poredak.....	37
Vladari iz senke.....	45
Bilderberg grupa i globalna smrtna zavera	50
Vanzemaljci i osnivači SAD.....	56
Početak kraja	59
Velika svetska zabluda	62
Protokoli sionskih mudraca.....	68
Evropska unija novi Sovjet?.....	70
Međunarodno bankarstvo.....	75
Ujedinjene nacije.....	77
Uspon novog divljaštva.....	78
Počinje borba protiv novog svetskog poretka!.....	81
Gde se nalazi jugoslavija?.....	82
JOSIP BROZ TITO I JUGOSLAVIJA.....	87
Josip Broz Tito	89
Titovo kraljevstvo.....	94
Nacionalizacija i eksproprijacija	95
Samoupravljanje.....	97
Deficit pravde	99
Draža poslednji čin.....	102

Sovjetski savez i bratske zemlje.....	103
Ništa ne može biti toliko sveto da ne može biti prevaziđeno.....	106
Tito – novi Isus Hrist balkanskih naroda.....	109
Pod američkim šinjelom.....	111
Aktivna miroljubiva egzistencija	113
Demokratsko iskušenje	119
KOLONIZACIJA JUGOSLAVIJE	125
Amerikanci rasturaju jugoslaviju	127
Raspad Jugoslavije nije bio posledica unutrašnjih podela.....	130
Slobodan Milošević.....	133
Početak vojnog sukoba.....	138
Nemačka stupa javno na scenu	144
Franjo Tuđman kao Isus Hrist, spasitelj hrvatskog naroda.....	146
Tuđman donosi novi ustav	151
Medijski rat na Balkanu	155
Medijski rat u Bosni	159
Jugoslavija se mora uništiti	165
Kolonizacija Balkana	168
Bobardovanje Jugoslavije	173
Stiže pomoć.....	177
Kosovski sporazum	179
Evropska unija i Jugoslavija	183
KOLONIZACIJA SRBIJE.....	191
Vojvodina	193
Kosovo i metohija	195
Kosovo, iluzija ili stvarnost.....	198

Antikomunizam.....	204
Vrhovni Savet odbrane.....	206
Odluka o ulasku u rat	207
Ujedinjenje opozicije	208
Što gore to bolje	210

